

கம்பன்

இலக்கிய இலக்கணத் திங்களிதழ்

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2036 கன்னி - 29 (15.10.2005) இதழ் - 58

ஆசிரியர்: கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

நீதியரசர் மு.மு.இசுமாயில்

கம்பன் கவியமுதைக் காலமெல்லாம் ஒதிநின்றார்
நம்மின் "இசுமாயில்", நாடறியும் - செம்வொன்
நிலைத்த புகழுடையர்! நீதி யரசர்!
மலைத் தேன் மொழியார் வணங்கு!

- கி.பா.

கம்பன் விழா மலர் - 2005 பிராண்க

முத்தமிழ்ச் சங்கம்

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழுங்கு”

தமிழ் வாணி

தமிழ்ச் சான்றோர் தோள்தட்டி ஆடு - நல்ல

தமிழ்ச் சுவைக்க சுவைக்கின்ற தினம்பாடு! - பாவேந்தர்

பிரான்சு நாட்டில்

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கு

நான்காம் ஆண்டு விழா எடுக்கும்

கம்பன் கழகத்தார்க்கு

எங்கள் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்.

“உயிரை, உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே” என்ற பாவேந்தர் கூற்றுப்படி பிரான்சிலும்
மற்ற நாடுகளிலும் தமிழைப் பரப்பச் செய்யும் நோக்கத்துடன் தமிழ் நெஞ்சங்கள்
ஒன்றுபட்டுத் “தமிழ்வாணி” இதழைக் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக
நடத்தி வருகின்றோம்.

தொடர்புகளுக்கு:-

கோவிந்தசாமி செயராமன்

01, square de l'étang 95130 FRANCONVILLE - 06 03 58 23 38

கம்பன்

இலக்கண இலக்கியத் திங்களிதழ்

ஆண்டு - 5

திங்கள் - 47

“யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்றபின்
போர் ஒடுங்கும், புகழ் ஒடுங்காது”

-கம்பன்

ஆசிரியர்:

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

புரவலர்கள்:

திரு. சுருமார் முருகையன்

திரு. நத்தா கண்ணன்

திரு. ந. கலியபெருமாள்

பேராசிரியர் திரு. சக்திப்பயல்

அச்சிட்டோர்:

தாயகம் அச்சக் கலையகம்

123, வெள்ளாழர் வீதி, புதுச்சேரி - 605 001.

© (0413) 2222 363. இந்தியா.

கணிப்பொறி:

செ. இளங்கோவன், எம்.வி. இளஞ்செழியன்.

வெளியீடு:

கம்பன் கழகம், பிரான்சு

பிரஞ்சு தமிழ் ஆய்வுக் கழகம்

தொடர்புகளுக்கு:

Pour Correspondance

Poète K. BHARATHIDASAN

6 RUE PAUL LANGEVIN

95140 - GARGES-LÈS-GONESSE

FRANCE.

Tél: 0033(0)1 39 86 86 53

E.mail:

bharathidasan @ wanadoo.fr

வரும் படைப்புக்களைச் சுருக்கவும், திருத்தவும்
ஆசிரியர்க்கு உரிமையுண்டு.

கடவுள் வாழ்த்து

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா விளையாட் டுடையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசரன் நாங்களை

- கம்பன்

கம்பியன்

கலியாண்டு 3986, சகாப்தம் 807 விசுவாசு - பங்குனி
4-ஆம் நாள் (கி.பி. 886 பிப்ரவரி) புதன்கிழமை,
துதியை திதி, அத்த நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில்
வெண்ணெய் நல்லூரில் இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிக்
கம்பன் கவிச் சக்கரவர்த்தி ஆனான்

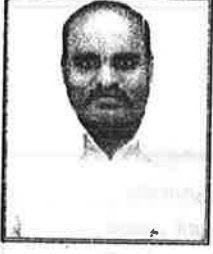
கம்பன் கவியே கவி!

எத்திக்கும் போற்றும் இராமன் திருக்கதையைத்
தித்திக்கும் செந்தமிழில் செய்தளித்து - நித்தமும்
அம்புவியில் மக்கள் அமுதம் அருந்தவைத்த
கம்பன் கவியே கவி.

உள்ளம் மகிழ உரைநா அமுதாறக்
கொள்ளும் இருகாதும் குளிரவே - தெள்ளரிய
செந்தமிழ்க் கம்பத் திருநாடான் செய்நாலுக்கு
எந்நா லாகும் இணை.

பாரில் பெயரோங்கும் பன்மொழிக்கும் நாணாது
நேரில் நிமிர்ந்துதமிழ் நிற்பதுதான் - சீருயர்ந்த
ஏறுபுகழ்க் கம்பன் இராமகதை யால்வந்த
வீறுகொண்ட தென்று விளம்பு.

-கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை

அடியனின் நன்றி

மணக்கும் மல்லிகைப் பாக்களால் மலர்ந்ததே
 இனிக்கும் இராம காதை என்பர்!
 கம்பன் கவிநயம் கற்றோர் கனிக்க
 அம்பெண்ப் பாயும் அறிவின் ஊற்றாம்!
 ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி என்பதே இல்லைப்
 பொருத்தம் என்று புகன்றான் கம்பன்!
 அண்ணன் தம்பியர் அன்பைப் பெருக்கிடும்
 எண்ணம் கதையால் எழுவது திண்ணம்!
 வில்லை ஒடித்தே வீரணாய் நின்ற
 வல்லவன் பெருமையை மானுடம் விரும்பும்!
 தாய்ச்சொல் தட்டாத் தனயனாம் இராமன்
 தந்தைசொல் தன்னையும் தலைமேற் கொண்டவன்!
 அன்பையும் பண்பையும் அருளையும் அறத்தையும்
 மன்பதைக்கு உணர்த்தும் மாபெருங் காப்பியம்!

இத்தகு சிறப்புடை இராம காதையை...
 மெத்த படைத்த மேதகு கம்பனை...
 உலகோர் போற்றுவர்! ஒப்பில் தமிழரோ
 அலைகடல் தாண்டியும் அவன்புகழ் பரப்புவர்!
 அருமைக் கம்பனின் அரியதோர் விழாவினைப்
 பெருமை யோடு பிராண்கத் தமிழரும்
 நீண்ட உழைப்பொடும் நெடுஞ்செல வேற்றும்
 ஆண்டு தோறும் நடத்துதல் அறிவோம்!

சொல்நயம், பொருள்நயம் சூழ்ந்த விழாவில்
 எல்லோரும் இன்தமிழ் இன்பம் ஏற்பார்!
 கம்பன் மலரைக் கண்டும் களிப்பார்!
 இம்மலர் சிறக்க இனிய வாழ்த்துரை
 சொன்னார் புதுவை முதல்வர்! தொடர்ந்து
 சென்னை முறைத்துறை தலைவரும் செப்பினார்!
 மதுரத் தமிழில் வாழ்த்தாம் ஒன்றினைப்
 புதுவைக் கம்பன் செயலர் புகன்றார்!

கட்டுரை, கவிதை பற்றுடன் படைத்தோர்,
 மட்டில் மகிழ்வுடன் விளம்பரம் கொடுத்தோர்,
 ஆற்றும் பணியில் அக்கறை கொண்டோர்,
 போற்றும் புரவலர், பொதுக்குழு உறுப்பினர்
 அத்துணைப் பேர்க்கும் அடியேன் நன்றி!
 முத்தமிழ் இதழை முத்த மிடுகவே!

அன்பன்,

கவிஞர் கி. யாரதிதாசன்

மாண்புமிகு ந. ரங்கசாமி
முதலமைச்சர்
புதுச்சேரி அரசு

ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத பெருஞ்சிறப்புடன் கவிதை வாணில் ஒளிக்கதிராக விளங்குபவன் கம்பன். அவனுக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் வாழ்ந்த கவியரசர் பாரதியார் “கம்பனொடு கவி போயிற்று” என்றார்.

கம்பனுக்குப் பிறகு, அவனைப்போல் பாடல் புனையும் ஒரு கவிவேந்தன் தோன்றவில்லை என்பது பாரதியார் கருத்து. கம்பனில் தோய்ந்து சுவைகண்ட சுவைஞர்கள் கருத்தும் அதுவே என்பதில் இரண்டாவது கருத்து இருக்க முடியாது.

இராமகாதையில் அன்பு வெள்ளமிடுகிறது. ஒழுக்கம் உயிரினும் உயர்ந்ததென உணர்த்தப்படுகிறது. மனிதநேயம் மகுடம் சூடிப் பொலிகின்றது. சகோதரத்துவம் உபதேசிக்கப் பெற்ற உயர்வு காணப்படுகிறது. பொதுவில் மனிதன் மனிதனாகப் புனிதனாக உயர வழி கூறுகின்றது.

“ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்ற உயர்ந்த ஒழுக்கத்தைக் கம்பனில் காண்கிறோம். “சீவகன் எண்மரைத் திருமணம் செய்து கொண்டான்” என்கிறது “சீவக சிந்தாமணி” இப்படிப்பட்ட செய்திகளைக் கம்பனில் காண இயலாது.

கம்பன் இவ்வாறு ஒரு ஒப்பிலாக் காப்பியம் தந்ததால்தான். அவன் “கவிச்சக்கரவர்த்தி” என உலக மக்களால் போற்றப்படுகிறான். அத்தகைய கம்பனுக்குத் தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி, உலக நாடுகளில் சிலவற்றிலும் விழா எடுக்கின்றனர். அவைகளில் கொழும்பும், பிரான்சும் சிறப்பிடம் பெற்றவை. பிரான்சில் கவிஞர் கி. பாரதிதாசன் என்ற இளைஞர் சிறப்பாகக் கம்பனுக்கு விழா எடுத்து வருகிறார்.

அவருக்குப் புதுவைக் கம்பன் கழகத்தினரும், தமிழகப் பேச்சாளர்களும் உறுதுணையாக உள்ளனர். அங்கு இவ்வாண்டும் “கம்பன் விழா” நடைபெற உள்ளதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன் முயற்சி, பல வெற்றிகளை அவருக்கு அளிக்கும்! பிரான்சு நாட்டில் விழா நடத்தும் தமிழன்பர்களையும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்!

வாழ்க பிரான்சுக் கம்பன் கழகம்!

கம்பன் புகழ் வாழ்க! கன்னித்தமிழ் வாழ்க!!

அன்புடன்

(ந.ரங்கசாமி)

நாள்: 09.08.2005

நீதியரசர்
திருமிகு. எம். சுற்பக விநாயகம்,
சென்னை.

அன்புடையீர்!

நாள்: 19.07.2005

பிரான்சு நாட்டில் இந்த ஆண்டின் கம்பன் விழா 15, 16.10.2005 ஆகிய இரண்டு நாட்களிலும் சிறப்பான முறையில் நடைபெறவுள்ள செய்தியை அறிந்தேன். மகிழ்ச்சி!

தமிழகத்தை விட்டுப் பல நாடுகளைத் தாண்டித் தொலைதூரத்தில் இருந்தாலும், தமிழையும் கம்பனையும் மறக்காமல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் விழா எடுப்பது போற்றுதற்குரியது.

கம்ப காவியத்தை மீண்டும் மீண்டும் சுவைப்பது மொழி வளத்திற்காக மட்டுமல்ல, நம் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் திரும்பத் திரும்ப நினைவுபடுத்திக் கொள்வதற்காகவும்தான்.

தமிழ் என்ற இனிப்போடு, தனிமனித ஒழுக்கம் என்ற உணர்வையும், தனிமனித ஆளுமை என்ற திறனையும் ஊட்டுவதுதான் கம்பனுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்திற்கு ஏற்ப எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் நமது மொழியையும், பண்பாட்டையும் மறக்காமல் இருக்கத் தூண்டுகிற கம்பன் விழா தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும்!

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற நமது பண்பாட்டுச் செய்தி உலகெலாம் பரவிட வேண்டும்.

கம்பன் புகழ் வாழ்க! கம்பன் கழகம் வளாக!!

அன்புடன்

எம். சுற்பக விநாயகம்
(நீதியரசர் எம். சுற்பக விநாயகம்)

திருமிகு. தி.முருகேசன்,
செயலர்,
கம்பன் கழகம்,
புதுச்சேரி.

இலக்கியத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள தொடர்பை நன்கு அறிந்தவர்கள் நமது தமிழ்ச்சான்றோர்கள். இலக்கியத்தால் வாழ்க்கையையும், வாழ்க்கையால் இலக்கியத்தையும் பிணைத்துப் “பண்பட்ட வாழ்க்கை நெறிகளை” நமக்குக் கற்பித்த சிறப்பு அப்பெருமக்களுக்கு உண்டு.

தமிழிலக்கியம், சற்றேறக்குறைய மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்துவரும் மரபினைக் கொண்டது என்பது அறிஞர்களின் கருத்து.

தமிழகத்தில் அமைதி குன்றியிருந்த காலத்தில் பெருங்காப்பிய வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்பட்டது. எனவே, விழுமிய உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைந்த சிறந்த இலக்கியத்தைப் படைக்கும் பொறுப்பு கம்பனுக்கு உண்டாயிற்று.

கம்பன் தனது முன்னோர்களின் படைப்புக்களைத் தெளிவுபெறக் கற்றறிந்தவன். அவற்றில் காணப்பெற்ற கருத்துக்களைத் தனது காப்பியத்தின் அடித்தளமாக அமைத்துக் கொண்டான். இக்காரணங்களாலேயே, வழிநூலாயினும் “கம்ப இராமாயணம்” தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கருவூலமாகத் திகழும் சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளது.

கம்பன் சக்கரவர்த்தியின் காப்பியம் சொல்லினிமை, பொருளினிமை, உவமை நயம் கொண்டது மட்டும் அன்று; எளிமை, கற்பனை, கருத்தாழம் உடைய பேரிலக்கியமாகும்.

ஒரு சமுதாயத்தை வழி நடத்திச் செல்வதுடன், அதன் மேன்மைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டிய தலைமைகள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதையும் கம்பன் வரையறுத்தார்.

“நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித்தாகித்
தன்னிக ரில்லாத தலைவனை யுடைத்தாய்”

எனும் தண்டியலங்கார இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பவனே கம்பனது இராமன்.

ஆகவேதான் கம்பனது காப்பியம் கற்பவர் உணர்விலும் - உள்ளத்திலும் - உயிரிலும் ஒன்றிவிடும் தன்மை கொண்ட ஆற்றல் மிக்க ஊடகமாக விளங்கி வருகின்றது.

அன்பு, அடக்கம், இணக்கம் ஆகியவை நம்முடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக அமைய வழிகாட்டும் அறநூலே கம்ப இராமாயணம்.

எனவே, கம்பனைக் கற்பதன் வழி மனஅமைதியும் மனநிறைவும் கொண்டு மானுடநேயம் உருவாகி, உலகில் அமைதியும், வளமும், மகிழ்ச்சியும் உடைய உலக சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில், பிராணசு நாட்டுக் கம்பன் கழகம் தனது பங்கினை அளித்துப் பிறமொழி அறிஞர்களும் போற்றாமாறு சிறப்புடன் விளங்க - வளர வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்புடன்

தி. முருகேசன்

நாள்: 09.08.2005

**பிரான்கு
கம்பன் கழகப் பூர்வர்கள்**

திரு. சுருமாறன் முருகையன்

திரு. நந்தா கண்ணன்

திரு. ந. கலியபெருமாள்

பேராளியர் திரு. சக்திப்பயல்

**கம்பன் கழகச்
செயற்குழுவினர்**

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்
தலைவர்

திரு. சுந்தர இரத்தின சபாபதி
துணைத் தலைவர்

திரு. கு. அனகராசா
துணைத் தலைவர்

திரு. தனசேகரன்
துணைத் தலைவர்

திரு. கோவிந்தசாமி செயராமன்
செயலாளர்

பேராளியர் லெலா பெஞ்சமின்
பொருளாளர்

மருத்துவர் த. சிவப்பிரகாசம்
துணைப் பொருளாளர்

திருமதி சிமோன் இராசேவரி
செயற்குழு உறுப்பினர்

திரு. ந. சிவசித்தானந்த குமரன்
செயற்குழு உறுப்பினர்

திரு. க. நாகராசன்
(கவிஞர் கண.ஃபிலாசன்)
செயற்குழு உறுப்பினர்

பாவலர் பாரதிதாச !

பொங்கும் கவிபல பொழியும் தமிழா ! - நாடு
எங்கும் தமிழ்மொழி போற்றும் மறவா ! - பாச்
சிங்கம் கம்பன் விழாதரும் தலைவா ! - என்றும்
தங்கத் தமிழால் சாற்றுவேன் வணக்கம் !

- பாவலர் கோவிந்தசாமி செயராமன்
செயலர், கம்பன் கழகம், பிரான்கு.

சிறப்பு உறுப்பினர்கள்

திரு. உத்திரப்பிள்ளை

திரு. தனசேகரன்

பாவலர் பார்சு பார்த்தசாரதி

திரு. மாரோ நடராசன்

திரு. சிவசித்தானந்தமூர்த்தி

திரு. அலன் ஆனந்தன்

திரு. சிவஅரி

திரு. கோபாலப்பிள்ளை

திரு. ப. சண்முகசுந்தரம்

திரு. அசோகன்

திரு. அருண்மோகன்
முருகையன்

திரு. சாது மரி எந்மோன்

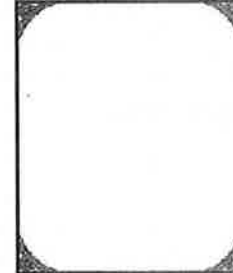
திரு. கேசவன்
மோகனசுந்தரம்

திரு. பாண்டிரங்கன்
முரசேப்

திரு. முரளிபாபு

திரு. சிவக்குமார்

சிறப்பு உறுப்பினர்கள் (இணையர்)

திரு திருமதி. சுந்தர இரத்தின சபாபதி - கசிலாபாய்

திரு திருமதி. சிவப்பிரகாசம் - பிரகதீசுவரி

திரு திருமதி. லெபோ பெஞ்சமின் - லூசியா

திரு திருமதி. தி. சிமோன் - இராசேசுவரி

திரு திருமதி. கு. கணகராசா - விசயகுமாரி

திரு திருமதி. வேணுகோபால் - ஆதிலட்சுமி

திரு திருமதி. கி. பாரதிநாசன் - குணசுந்தரி

உறுப்பினர்கள்

பேராசிரியர்
ப. தரூன்

பேராசிரியர்
சதாசிவ சந்திரானந்தம்

திரு. செயலத்தரி

திரு. இரவிச்சந்திரன்

திரு. வேணுசெட்டியார்

திரு. சில்வன் அமல்ராசு

திரு. கோவிந்தராஜம்

ஊழல் க. நாராயண்
(ஊழல் கள.ஊழலாளர்)

திரு. என். அழகப்பன்

திரு. அகோர் மூர்த்தி

திரு. ஆ. தனாக

திரு. வெ. சுருமாறன்

திரு. ந. செல்வராசு

திரு. அத்ராசு பிராங்கவா

திரு. அக்பர்

உறுப்பினர்கள் (இணையர்)

திரு திருமதி. சிவஞானகப்பிரமணியன் - செயலக்கமி

திரு திருமதி. மணிவண்ணன் - வாகதேவி

திரு திருமதி. சிவலிங்க சிவபாலன் - உதயராணி

திரு திருமதி. தியாகு - குழலம்மை

சம்பன் விழா

திரு திருமதி. தம்பி மார்க் - மரி சாந்தா

திரு திருமதி. சேன் பிரி கிறித்தோபர் - அனிதா முக்லீன்

திரு திருமதி. செல்வப்பன் - வேண்டாவதி

திரு திருமதி. இராதாகிட்டினன் - சுலோசனா

திரு திருமதி. ரா. மோரோ தமிழ்வாணன் - தமிழ்மலர்

திரு திருமதி. பி. கார்த்திகேயன் - தமிழ்மகள்

திரு திருமதி. கு. சூரியகுமார் - மீரா

திரு திருமதி. பாசுரன் - இராசேசுவரி

பைந்தமிழ்ச் செல்வமே

கவிஞர் தே. சுவார்த்தனன், புதுவை

எடுப்பு

பாவலர் போற்றிடும் பைந்தமிழ்ச் செல்வமே - உன்
பாவிற் கு இணையிங்கே வேறில்லை செல்வமே!

(பாவலர்)

தொடுப்பு

பூவுலகோர் ஏத்தும் புகழ்மிகும் கம்பனே - உன்
பூந்தமிழ்ச் சீர்பாடப் போருமென் நெஞ்சமே!

(பாவலர்)

முடிப்பு

கற்பனை உன்னுடை விற்பனைப் பொருளோ? - வல்ல
கவிநயம் அந்தக் கலைமகள் அருளோ?
சொற்சுவை மின்னிடும் சுந்தரத் தமிழோ? - நல்ல
தோதுறும் உன்பாக்கள் தூயநல் அமிழ்தோ?

(பாவலர்)

சொல்லிலும் பொருளிலும் சூழ்ந்திடும் இனிமை! - தேன்
சுரந்திடும் காதையில் சிறந்திடும் உவமை!
பல்வளம் மிக்கதுன் பாத்தரும் அருமை! - தந்த
படைப்பினால் மாந்தர்க்குப் பாரினில் பெருமை!

(பாவலர்)

கம்பன் விழா - 2004

கம்பன் விழா - 2004

கம்பன் கண்ட கதை மாந்தர்கள்

புலவர் இராங்கு = நடராசனார் புவை

தயரதன்

அயர்விலா வாய்மை காக்கும்
அரசனாய் உருவம் தந்தான்
மயர்விலாச் செங்கோல் ஆற்றும்
மாண்பொடுங் கொடையுந் தந்தான்
உயிரெலாம் உறைவ தான
உடம்பின னாகச் செய்தான்
தயரத மன்னன் தன்னைத்
தகுதிசால் கம்ப நாடன்!

கைகேயி

கரைப்பவர் கரைத்தால் கல்லும்
கரையுமென் பதற்குச் சான்றாய்
உரையினால் திரிந்த நெஞ்சின்
உயர்ந்த கைகேயி தன்னை
எரிந்தபின் ஆறா தாகி
இனியநல் உயிரை உண்ணும்
எரியென, மரம்போன் றானாய்
இயற்றினான் கம்ப நாடன்!

இராமன்

தந்தைசொல் மந்தி ரத்தைத்
தலையின தாகத் தாங்கி
நொந்துயிர் வாடி நின்றும்
நுவலருந் துன்பங் கண்டும்
சிந்தையால் கலங்கல் இன்றிச்
செயலுறும் இராமன் தன்னை
வந்தனைக் குரிய னாக
வனைந்தனை கம்ப நாடன்!

சீதை

நற்குடிப் பிறப்பில் நல்லை
நானிலப் பொறையைச் சேர்த்துப்
பொற்புயர் கற்பைப் பெய்து,
பொலிவுறும் அழகைக் கூட்டி,
நற்பெருந் தவத்தின் சீதை
நங்கையைக் கம்ப நாடன்
அற்புதச் சிலையாய் வார்த்தான்
அவனியோர் உவத்தில் வைத்தான்!

மந்தரை

இலங்கையர் வேந்தன் செய்த
இன்னலின் உருவம் போலும்,
நலந்தவழ் அயோத்தி போந்து
நடுக்கிடுங் காலக் கோள்போல்
உளந்தனில் உடலிற் கூனை
உடையனாய், நஞ்சை நெஞ்சில்
அளைந்த மந் தரையைப் பாட்டில்
அறிமுகஞ் செய்தான் கம்பன்!

இராவணன்

அடுத்தவன் மனையை நச்சும்
அறன்கடை நின்றான், வெற்பை
எடுத்தோர் தோளின் வன்மை
ஏற்றவன் என்ற போதும்,
மடத்தினால் பழிபா வத்தை
மணப்பவன் என்று காட்ட
வடித்தனை இலங்கை வேந்தன்
வாழ்வினைக் கம்ப நாடன்!

பரதன்

வஞ்சனை வழியில் வந்தால்
வானுயர் செல்வ மேனும்
நஞ்செனும் நெஞ்ச னாக
நானிலத் தவத்தால் வந்த
அஞ்சன வண்ணத் தானே
அண்ணைநற் றத்தை பென்னும்
விஞ்சுயர் மனத்த னாக
விளக்கினான் பரதன் தன்னை!

இலக்குமணன்

பெற்றவன் சொன்ன வண்ணம்
பெரியவன் பின்னே சென்றும்
உற்றநல் அடிய னாக
உளமகிழ் தொண்டு செய்தும்
பெற்ற வாழ் நாளெல் லாரும்
பெருமானைப் பிரியான் என்னும்
நற்றவன் இலக்கு வன்போல்
நம் கம்பன் யாரை வைத்தான்?

கும்பகருணன்

சிறந்த ஓர் உயிரைத் தந்தும்
செஞ்சோற்றுக் கடனைத் தீர்த்தல்
அறந்தனில் உயர்ந்த தென்னும்
அருமையை அறிந்த கம்பன்
மறந்தனில் உயர்ந்த கும்ப
கருணனை மனத்துள் எண்ணிப்
பிறங்கிடப் படைத்துக் காட்டிப்
பெருமையை விளங்க வைத்தான்!

சூகன்

காரிருள் உடலை வைத்துக்
காலனின் ஆற்றல் வைத்துப்
பார்க்குழ் இராமன் தன்பால்
பத்தியும் உயிரும் வைத்துச்
சீருறுங் கங்கை அம்பி
செலுத்திடுங் சூகனை வைத்தான்,
வார்சிலை இராம காதை
வைத்த ஓர் கம்ப நாடன்!

அனுமன்

கல்லாத கலையும் வேதக்
கடலுமே இல்லை என்னும்
வல்லானாய், முனிவர், வானோர்
வணங்கிடும் சொல்லின் செல்வம்
உள்ளானாய், இராமன் பேரை
ஓயாமல் நினையும் பத்தி
தள்ளானாய் அனுமன் தன்னைத்
தகவுடன் படைத்தான் கம்பன்!

கம்ப நாடன்

நாரணன் காதைக் குள்ளே
நடம்பயில் பாத்தி ரத்துள்
யாரை எவ் வாறு வைத்தால்
எழிலுறும் என்று கண்டு,
சீருடன் செதுக்கிச் செய்து,
சிறப்பினைத் தேடிக்கொண்டான்
வாரிபோல் புகழைக் கொண்ட
வள்ளலாம் கம்ப நாடன்!

கம்பராமயணத்து ஒரு செய்யுட்குக் கூறப்படும் சிறப்புப் பொருள்!

பேராசிரியர் வை.மு. கோபாலகிருட்டினமாச்சாரியார்

ஒரு மொழிக்குச் சிறப்பு, அம்மொழியிலுள்ள நூல்களினாலேயே யென்பது யாவரும் உடன்படும் பொருளாகும். பலருடைய மனத்தையும் கவருந்தன்மை வாய்ந்திருப்பதுதான் நூல்கட்கு ஏற்றது. நம் தமிழ் மொழியில் பல நூல்களிருப்பினும் எப்படிப்பட்ட வருடைய மனத்தையும் கவரும் வல்லமை வாய்ந்தவை திருக்குறளும் கம்ப ராமாயணமுமே என்றால், இதனை மறுத்துரைப்பவர் எவரும் இராரென்பது திண்ணம்.

யாவர்க்கும் உதவும் முறையில் அறம் முதலிய மூன்றையும் எடுத்தோதுவதால், திருக்குறள் பல மொழியாளராலும் போற்றப்பட்டுத் தத்தம் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அந்நூலிற் கூறப்படும் பொருள் உலகியலுக்கு ஏற்றனவாதாலாலும், மொழி பெயர்க்குமிடத்துச் சுவை கெடுதலென்பது நேராதாகையாலும், அதனை அங்ஙனம் பலமொழிகளில் மொழி பெயர்த்தல் இயலுவதாயிற்று. கம்ப ராமாயணமென்னும் பெருங் காப்பியமோ, எங்குஞ் சுவை ததும்புவதால் அந்தச் சுவை கெடாது மொழிபெயர்த்தல் இயலாதென்ற காரணத்தாலேயே பலராலும் போற்றப்படினும் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை.

ஆயினும், இந்நூல் கற்றோர் இதயத்தைக் கரைவிக்குந் தன்மையதென்பது கண்கூடாகக் கண்ட பொருள். தமிழ் மொழியிற் பேசும்போது பொருளுணர வல்லவராய்ப் பிறமொழியிற் புலமை வாய்ந்தோரிடத்து, இந்தக் கம்ப ராமாயணத்து ஒரு பாடலைச் சொல்லிச் சொற்பொருளைச் சொல்லுமிடத்தும், அவர்கள் நெஞ்சை அந்தப் பாடல் கொள்ளை கொண்டுவிடுகின்ற தென்பதும் கரதலாமலகமாகும். ஆங்கிலங் கற்றுப் புலமை வாய்ந்தோரும் இந்தக் கம்ப ராமாயணத்தைக் கற்று, ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன் முதலியோர் நூல்களினும் இதில் மிகவும் ஈடுபடுவதனாலும், தமிழ் மொழியே யறிந்தோர் இதன் மேம்பாட்டை நன்றுணரலாம். நாமே 'நம்முடையது நன்று' என்று பாராட்டுவதைவிடப் பிறர் பாராட்டுவதன்றோ மேம்பாடு விளைப்பது! இது நிற்க,

"கல்வியற் பெரியன் கம்பன்" என்று கூறுமாறு தலைசிறந்து விளங்குங் கவிஞர் பெருமானால் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்ற இந்த மாபெரும் காப்பியம் இயற்றிய நாள்முதல், அறிஞர் பலராலும் போற்றப் பட்டுப் பெருங் குழுவில் தத்தம் பேரறிவுக்கு ஏற்றவாறு ஆங்காங்கு அரும்பொருள் விரித்துச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி வரம்பெற்றுள்ளது.

இந்த முறையிலே இந்தக் கம்பராமாயணத்து அயோத்தியா காண்டத்தில் ஒரு செய்யுளுக்கேச் சிறப்புறப் பொருள் விரிக்கப்படுவதை ஈண்டுக் காட்டுவோம். இப்பொருளைப் பற்றி அறிஞர் ஆராய்ந்து கொள்வராக.

அப்பாடல் வருமாறு

அருப்பேந்திய கரசத்துண யமுதேந்திய மதமா

மருப்பேந்திய வெனலாமுலை மழையேந்திய குழலாள்

கருப்பேந்திர முதலாயின கண்டாளிடர் காணாள்

பொருப்பேந்திய தோளாளொடு விளையாடினள் போனாள்

இச் செய்யுளில் மூன்றாம் அடியில் கருப்பேந்திரம் என்பதற்குச் சாதாரணமாகக் கரும்பாலை யென்று பொருள் கூறுகின்றனர். யானும் அயோத்தியா காண்டத்தின் உரையில் இங்ஙனமே எழுதியுள்ளேன். இதற்கு இவ்வாறு பொருள் கூறுவதைவிட்டு, கர்ப்பேந்திரமென்பது சிங்கத்தை யுண்ணவல்லதொரு விலங்கு என்று கொண்டால், விலங்குகளுக்கெல்லாந் தலைவனாகிய சிங்கத்தையும் கொன்று உண்ணவல்ல விலங்கு முதலிய கொடிய விலங்குகளைக் கண்டவிடத்தும், சீதாபிராட்டி, மலையையொத்த மாண்பமைந்த தோளின் வலிமையைக் கொண்டவனான சீர் இராமபிரானோடும் கானகத்துச் செல்வதால், மனத்தில் அச்சத்தினால் துன்புறுதலென்பது இல்லாமல், அச்சமற்று விளையாடுபவளாய்ச் சென்றாளென்று பொருள்பட்டு இச்செய்யுள் சிறப்புறுதல் காண்க. 'இராமபிரானுடைய தோளை அரணாகக் கொண்ட சீதை வனத்தை யடைந்திருந்த போதிலும் யானையையேனும் சிங்கத்தையேனும் புலியையேனும் பார்த்து அச்சத்தை ஏறிட்டுக் கொள்வது மில்லை' என வால்மீகி கூறுகிறார். அச்சத்தை ஏறிட்டுக் கொள்ளாமைக்குக் காரணம் இராமனுடைய தோள்வலியைத் தனக்கு அரணாகக் கொண்டமையேயென்று நோக்குக. இவ்வண்ணம் வால்மீகி பகவான் அருளிச் செய்திருப்பதை கம்பநாட்டாழ்வார் மனத்துட்கொண்டு, இன்னும் நயம்படக் கூறக் கருதியவராய், சீதாபிராட்டி இராமபிரானுடைய தோள்வலியை யண்டைகொண்டு நின்றலால் அச்சமாகிய இடரைக் கொள்ளவில்லை யென்பதனோடு நிற்கவில்லை. காட்டில் திரியும் கொடுவிலங்குகளைக் காண்பது ஒரு வினோதமாகவும் அப்பிராட்டிக்கு இருந்தது என்ற கருத்துப்பட,

கருப்பேந்திரம் முதலாயின கண்டாளிடர் காணாள்

பொருப்பேந்திய தோளாளொடு விளையாடினள் போனாள்

என்றார். இவ்வகையாக, நம் கவிஞர் பெருமான் வால்மீகியினும் நயம்பட உரைத்துப் போவதைக் கம்பராமாயணத்துப் பலவிடத்தும் காணலாம்!

கம்பயன் ஒரு பெருங்கடல்

தமிழ்ப் போற்றினர் தனிநாயக அடிகள்

நம் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பெருங்கடல்களாகக் கூறுவது நம் மரபாகும். தொல்காப்பியப் பெருங்கடல்போல் கம்பநாடனின் தொடர்நிலைச் செய்யுளும் ஒரு பெருங்கடலாகும். ஆண்டில் வளர வளர, நம் இலக்கியச் செல்வங்களைப் படிக்கப்படிக்கத் தமிழரின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களைச் செல்லும் நாடுகள் தோறுந் காணக் காணத் தமிழ்மகன் எத்துணைப் பெருஞ் சொத்துக்களுக்கு உரிமையாளனாகப் பிறக்கின்றான் என்பது வர வர இன்னுந் தெளிவாகிக் கொண்டு வருகின்றது. நினைக்குங்கால், தமிழை நம் தாய்மொழியாகத் தந்த இறைவனுக்கு நாம் எத்துணை நன்றி செலுத்துதல் வேண்டும். நாம் சீனராகப் பிறந்திருத்தல் கூடும். ஐரோப்பியராகப் பிறந்திருத்தல் கூடும். இவ்வாறிருக்க இத்தமிழ் திருநாட்டில் பிறவி பெற்றுத் தமிழ்மொழியின் தித்திக்கும் இன்னிசையை நம் நாவின் நரம்புகளால் மீட்டி இன்புற்றுவரும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றுள்ளோமே, இதுவே தோன்றாத்துணை நமக்கு அருளிய பேரரும் பேறாகும்.

தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள தனிபெருஞ் சிறப்புக்களில் பல்வேறு சமய இலக்கியங்களுக்குத் தமிழ்தாய்மொழியாக இருத்தல் தனிச்சிறப்பு. சமசுகிருத மொழி கீழ்த்திசை சமயங்களுக்குப் பொது மொழியாக ஒரு காலம் விளங்கிற்று. அவ்வாறே இலத்தீன் மொழி மேற்றிசை மறைகளுக்கு ஒரு காலம் பொதுமொழியாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், இலத்தீன் மொழியில் இந்து சமயம், புத்த சமயம் போன்ற சமயங்களைப் பற்றிய இலக்கிய நூல்கள் இல்லை. சமசுகிருதத்தில் கிறித்துவின் திருமறை பற்றிய இலக்கிய நூல்கள் அரிது. தமிழிலோ கத்தோலிக்கரும் புரோடசுடாண்டரும், புத்தரும், சமணரும், சைவரும், வைணவரும், மகமதியரும் இலக்கிய உரிமை பாராட்டும் பான்மைகண்டு களிப்புறாத தமிழனும் உண்டோ! முத்தமிழ் முழங்கும் சிலப்பதிகாரத்தையும், சமணத்தைச் சாற்றும் சீவகசிந்தாமணியையும், சிவனடியார் சிந்திக்கும் பெரிய புராணத்தையும், வைணவர் வணங்கும் கம்பர் இராமாயணத்தையும், மகமதியர் மதிக்கும் சீராப்

புராணத்தையும், கத்தோலிக்கர் கற்கும் தேம்பாவணியையும், புரோடசுடாண்டர் பாராட்டும் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தையும் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தம் பொதுச் செல்வமாகவும் கருதுகின்றனன்றோ? இப்பரந்த விரிந்த மனப்பான்மை தமிழ் நாட்டில் எந்நாளும் நிலையாக இருக்க வேண்டும். நம் காப்பியங்கள் சமயச் சார்புடையனவாயும், தமிழர் இவற்றை இலக்கியக் கண்ணால் நோக்கிப் பிடித்து, இன்புற்றுப் பெரும்வாழ்வு பெறுதல் அவர் கடமையாகும்.

இலக்கியம் தனிப்பட்ட கலையன்று. இலக்கியம் ஏனைய கவின் கலைகளுடன் பண்பாட்டின் துறைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. எனவே, இலக்கியத்தில் ஈடுபடுங்கால் ஏனைய தமிழ்க்கலைகளிலும் ஈடுபடுதல் வேண்டும். கம்பரின் கவிச்சுவையில் ஈடுபடும் நாம், ஓவியக்கலையிலும், கட்டடக்கலையிலும், சிற்பக் கலையிலும், நாட்டியக்கலையிலும் ஈடுபடுவோமாயின் நம் நாட்டின் பண்பாடு வளரும் என்பது திண்ணம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் பெருமையை முற்றிலும் உணர்ந்திலர். அக்காலத்தில் நம் சங்க இலக்கியங்கள் பதிப்பிக்கப்பெறவில்லை. நம் காப்பியங்களின் அச்சுப்புகள் அருகியே இருந்தன. தமிழ்க் கல்வியும் இந்த நூற்றாண்டில் பரவியதுபோல் பரவியிருக்கவில்லை. இந்நூற்றாண்டில் எதிர்பாராத இடங்களில் தமிழ் மக்களின் பண்டைக்காலப் பெருமைக்குச் சான்றுகள் தோன்றுகின்றன. இம்மறுமலர்ச்சியின் நூற்றாண்டில் எங்கும் தமிழ் முழக்கம் பிறக்குங்கால் நம்முடைய கடமைகள் யாவை? Goethe என்பார் செப்பினார். "What thou has received from thy fathers, acquire it a new if thou wouldst possess it"

"நும்முன்னோர் நுமக்களித்த செல்வத்தை, நீவிர் நழுவுவிடாது காப்பாற்ற வேண்டுமாயின் அதனை மீண்டும் பெறுவதற்குப் புதுப்பிக்க முயல்வீராக" - தமிழ்செல்வங்கள் அனைத்தையும் நாம் மீண்டும் பெறுவதற்கு முயல் வேண்டும். நம் பிதிர்ச் சொத்துக்கள் யாவையென்று உணர்தல் நம் கடமை. பல்கோடி செல்வமுள்ள மக்கள்

சிலர் தம் செல்வம் எங்கெங்கெல்லாம் உள்ளது என்று அறியாது வாழ்கின்றனர். அவர்களுடைய செயலாளரே அதனைக் காப்பாற்றி வருகின்றனர். நாம் அவ்வாறு பிறர்க்கு மேல் அக்கடைமையைச் சுமப்பது பொருத்தமன்று. நாமே அச்செல்வங்களையும், அச்செல்வங்கள் உள்ள இடங்களையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

நாம் இவற்றை அறிவதுடன் இவற்றைப் புதுப்பித்தும் பெருக்கியும், உலக்கிற்கும் நம்பின் வருவோர்க்கும் ஈதல் பிறிதொரு கடமையாகும். 1954-ஆம் ஆண்டு நான் ஐரோப்பாவிற்குச் சென்றிருந்தக்கால், அங்குள்ள நூல் நிலையங்களில் அந்துப்பட்டதாகக் கருதப்பெற்ற ஏட்டுப்பிரதிகள் சிலவற்றையும் அச்சுப்பிரதிகள் சிலவற்றையும் கண்டுள்ளேன். தைலாண்டுக்கு நான்கு திங்களுக்கு முன் சென்றிருந்த பொழுது, பேராசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரனார் அந்நாட்டில் திருவெம்பாவைத் திருநாளைக் கொண்டாடுகின்றனர் எனக்கூறக் கேட்டிருந்தேனாதலால், அதனைப் பற்றி ஆராய்ந்து வந்தேன். அறிஞர் ஒருவரின் உதவியைக் கொண்டு அங்குள்ள பிராமணர் வழிபடும் கோயிலுக்குச் சென்று அவர்கள் "தாய்", மன்னரின் பட்டச் சடங்கிலும் திருவெம்பாவைத் திருநாளில் பாடும் தமிழ்ச் செய்யுட்களைப் பாடுமாறு கேட்டேன். அப்பொழுது தமிழை அறியாதிருந்தும் மரபொன்றைக் காப்பற்காகத் தாம் அறிந்த எழுத்து வடிவத்தில் வரைந்த ஏடுகளிலிருந்து, என் மெய்சிலிரிக்கப் பிராமணத் தலைவர் படித்தார்.

"ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும், வாட்டல்கண் மாதே வளருதியே? வன் செவியோ நின் செவிதான்"

"ஏகம் இடம் ஈதோ, விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந் தேசன், சிவலோகன், தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள் ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆர், ஏல்ஓர் எம்பாவாய்"

இவ்விரு எடுத்துக்காட்டுக்களால் தமிழ்த் தொண்டாற்றுவதற்கு எத்துணைப் பரந்த உலகம் உண்டு என்பதும் இப் பரந்த உலகை ஆராய்வன சிறந்த தொண்டாகும் என்பதும் அறிஞர்க்கு நன்கு புலனாகும். ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் தன்னால் இயன்ற மட்டும் "தான்பெற்ற செல்வம் இவ்வையகம் பெறுக" எனும் குறிக்கோளோடு தொண்டாற்றுவதே சிறப்பு.

"சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச்

செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்"

என்றார் பாரதியார். பண்டைக்காலத் தமிழ்மகன் "சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவையும் இங்குச் சேர்த்திடுவீர்" எனும் மனப்பான்மையுடன் திரை கடலோடித் தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிலை நாட்டினான். அவன் சென்ற நாடுகளில்

நல்கிய செல்வங்களையும் நாம் எட்டுத் திக்குகளிலிருந்தும் இங்குக் கொணர்ந்து மீண்டும் சேர்க்கும் காலம் வந்துள்ளது.

தமிழ்நாடு பெற்ற இத்தகைய செல்வங்களுள் கம்பர்தரும் இராமாயணம் செல்வத்துட் செல்வம். ஆங்கில அறிஞர் Carlyle என்பார் Shakespeare பற்றி எழுதுங்கால் ஆங்கிலம் பேசும் மக்களை இணைக்கும் ஒரு குடை, ஆங்கில அரசன்றி Shakespeare அரசனேயென்று கூறியுள்ளார். ஆங்கில அரசு மறைந்த பின்னும் ஆங்கில நாடு தொடங்கி New Zealand மட்டும் நிகழ்த்துவாரென்ப பெருமையுடன் Carlyle குறிப்பிட்டார்.

Shakespeare க்கு இப்பட்டத்தைச் சூட்டியும் கூட, அவரை King Shakespeare, Emperor Shakespeare என்று நாம் அடைகொடுத்துப் பேசுவதில்லை. ஆனால் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் என்று பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் மக்கள் வழங்கி வருகின்றனர். கம்பன் தன் கவித்திறத்தால் பொதுமக்களிடமிருந்து கவர்ந்து கொண்ட பட்டமே இது. தமிழ் மக்கள் கம்பனைச் சுவைக்கும் பான்மைக்கு இப்பட்டமே சாலும் சான்றாகும்.

கம்பனின் பேரரசு தமிழ் உயிரோடிருக்கு மட்டும் நிலைக்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. அப்பேரரசு எங்ஙனம் பரவியது? எங்ஙனம் நிலைபெற்றது? என்று ஆராய்வதற்கு "கம்பன் தரும் இராமாயணமும் தமிழ்நாடும்" என்ற பெரியதோர் ஆராய்ச்சி வேண்டியதாக இருக்கின்றது. இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளின் கவித்திறமே இதற்கு இடராயிற்று. இக்கவிதைச் சுவைத்த மாந்தர் இதனை நெட்டுருச் செய்தனர். ஏடுகள் பலவற்றிலும் எழுதினர். நாடகமாக நடித்தனர். சொற்பொழிவுகளாகக் கதையைப் பெருக்கினர். நினைவு சோர்வுற்றபொழுது தம் சொந்த அடிகளையும் விருத்தப்பாக்ககையும் சேர்த்தனர். "மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்" என்றவாறு கம்பன், தமிழ் நாட்டின் உயிராதலால் தன் உயிரை ஒருவாறு இழந்தான். செருகு கவிகள், பாடபேதங்கள், ஏட்டுப்பிரதிகள் மல்கிக் கிடப்பதற்குத் தமிழ் மக்கள் கம்பனைச் சக்கரவர்த்தியாக ஏற்றுக் கொண்டதே காரணமாகும்.

கம்பனுடைய அரசு, தமிழன் சென்ற நாடுகளி லெல்லாம் நிலைநாட்டப்பெற்றுள்ளது. கம்பனே அறியாத நாடுகளிலும் அவன் அரசு பரவியுள்ளது.

பல படங்களில் வால்மீகி வானரர்ளைப் பிரித்துச் சீதையைத் தேடும்படி அனுப்பும் செய்தியைத் தென்திசையொழிய ஏனைய திசைகளைப்பற்றிக் கம்பன் ஒரு பாட்டில் சுருக்கமாகவும் விரைவாகவும் கூறுகிறான்.

குடதிசைக்கண், சுடேணன்; குபேரன் வாழ்

வடதிசைக்கண், சதவலி; வரசவன்

மிடல்திசைக்கண், வினதன்; விறல் தரு

படையொடு உற்றுப் படர்க' எனப் பன்னினான்

வால்மீகியின் இலங்கை நாமறிந்த இலங்கை என்று கூறுவது எளிதன்று; கம்பனின் இலங்கையோ, ஈழத்திருநாட்டில்

தான் இருப்பதாகக் கருதினர் புலவர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. எனவே, அங்கு அனுமான் செல்ல வேண்டிய வழியை அழகுறு சொல்லோ வியங்களாக வரைகின்றான் கம்பன். தமிழ்நாட்டின் எல்லைகளை “வட வேங்கடம் தென்குமரி” என்று கேட்ட நாம், இச்செய்யுளையும் கேட்டு மகிழாதிருப்பது எங்ஙனம்?

“வடசொற்கும் தென்சொற்கும் வரம்பிற்றாய்

நான்மறையும் மறறை நூலும்

இடைசொற்ற பொருட்கெல்லாம் எல்லையதாய்

நல்லறத்துக் கீறாய் வேறு

புடைசுற்றுத் துணையின்றிப் புகழ்பொதிந்த

மெய்யேபோற் பூத்து நின்ற

அடைசுற்றும் தண்சார லோங்கியவேல்

கடத்திற்சென் றடைதிர் மாதே”

தென்னாட்டை விரிவாக விளம்பிய கம்பன், வால்மீகி கூறும் ஏனைய இடங்களைப் பெயரிட்டிலன். வால்மீகி கூறும் நாடுகளில் சாவகம் போன்ற இடங்களையும் சேர்த்துள்ளார். ‘Yavadiram saptarajyo posobhytam, Swarnarupa yakam’ வால்மீகி பெயரிட்டும் கம்பன் பெயரிடாத நாடுகளிற்கூடக் கம்பனின் காப்பியமே ஒரு காலம் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது.

கிழக்கு நாடுகளிலும் தென்கிழக்கு நாடுகளிலும் தமிழ் மக்கள் நிகழ்த்திய வரலாற்றை இதுகாறும் ஒருவரேனும் ஆராய்ந்து அறிந்ததில்லை. பேராசிரியர் நீலகண்ட சாத்திரியார் இத்துறையில் மேல்நாட்டறிஞர் இயற்றிய பல நூல்களைக் கொண்டு தென்னிந்தியப் பண்போடு பர்மா, தைலாண்டு, கம்போதியா, மலாயா, இந்தோனேசியா, போர்னியோ ஆகிய நாடுகளில் பரவியதற்குக் கிடைத்த சான்றுகளைத் திறம்படத் தொகுத்துள்ளார். ஆயினும், இத்துறையில் இன்னும் பலர் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்துவதற்குப் பரந்த இடமுண்டு. சுமத்திராவில் சேர சோழ பாண்டியர் எனப்படும் வகுப்பினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சாவகத்திலும் பாலியிலும் நடைபெறும் நாட்டியமும் நாடகமும் தமிழ்நாட்டின் நாட்டிய நாடகக் கலையுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளன. அந்நாடுகளிலுள்ள சிற்பங்களும், இன்றும் நடைபெறும் நாடகங்களும் கம்பனின் இராமாயணத்தைத் தழுவுவன. அங்கோர் வாட்டு, அங்கோர் தொம்மிலும், பொரோபுதாரிலும் காணப்படும் இராமாயணக் கதையின் சிற்பங்கள் வால்மீகியைத் தழுவாதது பற்றி அறிஞர் உடன்படுகின்றனர். கம்பனை இச்சிற்பங்கள் தழுவக்கூடும் எனக் கருதுகின்றனர் அறிஞர்; ஆயினும், இவற்றை நேரிற் பார்த்து இத்துறையை ஆராய்ந்த தமிழ் அறிஞர் ஒருவரும் இல்லை.

கம்பனின் அரசு எதிர்பாராத இடங்களில் பரவியுள்ளது. தைலாண்டு நாட்டுக்கு நான் சென்றக்கால் அங்குத் தமிழ் பரவியதற்குத் திருவெம்பாவைத் திருநாளையும் செய்யுளையும் ஒழிய இன்னும் சான்றுகள்

பலவற்றை அறியவந்தேன். தைலாண்டுத் தொடர்பால் “தங்கம்” என்ற சொல் தமிழ் வழக்கில் வந்துள்ளது. சீனத்திலும் தையிலும் “தங்கம்” என்றே பொன்னைக் குறிக்கின்றனர். தைமொழியில் மரக்கலத்தைக் “கப்பலென்றும்” குதிரையை “மா” வென்றும் கூறுகின்றனர். அவர்கள் சொற்கள் பெரும்பாலும் தமிழைத் தழுவி “ஐ” “அம்” உருபுகளை ஏற்ற விசுவகளைக் கொண்டவை. “மாலை” யை வடமொழி போல் “மாலா” என்று கூறாது “மலாய்” என்றே கூறி வருகின்றார். தைலாண்டில் அறிஞர் ஒருவருடன் இராமாயணத்தைப் பற்றி வினவினேன். அவர் பெயர் “அனுமன்” (இப்பெயர் வடமொழிச்சொல் “அனுமானத்தின்” திரிபுவெனப் பின்னர் அறியவந்தேன்) “தை-இராமாயணம் 50 விழுக்காடு தமிழ் இராமாயணத்தைத் தழுவியதே” என்று குறிப்பிட்டார். பாட்டுடையப் பாத்திரங்களில் பெயரும் (“குபேரன்”, “சுமந்தன்” “மாயன்”, “தேவன்”, “சீவன்” என்றே ஒலிக்கின்றன) தை இராமாயணத்தில் அனுமானுக்கு ஐந்து மனைவியர் உண்டு. ஒரு மனைவி இராவணனின் மகளாகிய மீன் தெய்வம்.

நம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள இளம் அறிஞர் ஒருவரேனும் தை மொழியைக் கற்றுத் தமிழ் மக்கள் அக்காலத்தில் தாம் தொடர்பு கொண்ட மக்களுக்குப் பண்பையும் கலையையும் காவியத்தையும் நல்கின முறைகளையும் துறைகளையும் ஆராய்தல் எத்துணைச் சிறந்த ஆராய்ச்சியாகும். நம் பல்கலைக்கழகங்கள் கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கு அறிஞர் சிலரை அனுப்பி, ஒருவர் சீனத்தையும், வேறொருவர் மலேயையும், இன்னொருவர் இந்தோனேசிய மொழியையும் கற்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடச் செய்வதால்தான் தமிழ்நாட்டிற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் புத்துணர்ச்சியை அளிக்கக் கூடும். இன்று தாழ்ந்திருக்கும் தமிழன் தன் பண்பைப் பெருமையை அறிந்தேனும் புதுவாழ்வில் ஈடுபட இத்தகைய கல்வி உறுதிணையாகும். சங்க கால இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்துப் பரப்பியதால் தோன்றிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி போல் நம் வரலாற்று ஆராய்ச்சியும், கலை ஆராய்ச்சியும் ஏனைய துறைகளிலும் மலர்ச்சியை உண்டாக்கின என்பதை வலியுறுத்தவும் வேண்டுமோ...!

கம்பனுடைய காலத்தை வரையறுத்துச் சொல்வதற்குக் கம்பராமாயணத்தில் அகச்சான்று புறச் சான்றையும் நாம் இதுகாறும் நன்றாக ஆராயவில்லை. கம்பனின் செய்யுட்களை ஆராயும்பொழுது சில வேளையில் தோன்றும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அவர் காலத்தின் அடையாளங்களைக் காட்டுகின்றன. சிங்கம் தாங்கும் தூண்களையும், அகழி சூழ்ந்த வெளிநகர், இடைநகர், உள்நகர்களையும் கம்பன் பாடும்பொழுது அவர் பல்லவர் சிற்ப முறைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் என்பதும் புலனாகக் கூடும். மேலும், வெளிநாடுகளில் கம்பராமாயணம் பரவிய காலமும், அந்நாடுகளில்

கம்பராமாயண நிகழ்ச்சிகள் செதுக்கப்பெற்ற காலமும் கம்பனின் காலத்தை ஒருவாறு சுட்டத் தக்கன என்பது ஒருதலை. தைலாண்டில் தங்கியகாலை தமிழனுக்கு ஏனைய தென்கிழக்கு நாடுகளில் வழங்கும் Kling எனும் சொல்லையே வழங்குகின்றனர். ஆனால் "தமிழ்" என்ற சொல்லும் தை மொழியிலுண்டு, அதனைத் "தமின்" என்று ஒலிக்கின்றனர். "தமின்" என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் யாதென்று வினவினால் அங்குள்ள பாமர மக்களும் "கொடியவன்", "கொடூரமானவன்" என்று பொருள்கூறுவர். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் "தமின்" என்ற சொல்லிற்கு "a relentless man" என்று பொருள் கூறினார். இன்னுமொருவர் "barbarous man" என்றார். வேறொரு ஆங்கிலம் அறிந்த தொழிலாளன் கூறினான். By "தமின்" "I understand a indian who is cruel and hard" நமக்கு இனிமையையும், சீரையும் சிறப்பையும் குறிக்கும் இச்சொல் தைலாண்டில் இத்தகைய பொருளைச் சோழர் காலத்தில் பெற்றதாகத் தெரிய வருகிறது. பத்தாம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னும் சோழர் இலங்கை மீது படையெடுத்த காலத்தில், அங்குள்ள புத்த குருக்கள் தைலாண்டிற்குச் சென்று சோழரின் படையகம் நிகழ்த்திய கொடுஞ்செயல்களைக் கூறி இப்பொருளைத் "தமின்" என்ற சொல்லிற்குத் தைலாந்தர் அளிக்கக் காரணமாக இருந்தனர்.

தைலாண்டில் பரவிய தமிழ்ப் பண்பாடு பத்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னமே பரவியிருத்தல் வேண்டுமென்று துணிவது பொருத்தமுடைய தென்பதற்கு இன்னும் வேறு சான்றுகளால் வலியுறுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

கம்பனின் காலம் பக்தியின் காலமென்பதற்கோ ஐயமில்லை! இராமரின் வரலாறு புறநானூறு, அகநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய இலக்கியங்களில் மேற்கோள் காட்டப்பெற்று இருப்பினும் பக்தி வெள்ளம் தமிழ்நாட்டில் பெருக்கெடுத்த காலத்திலே அவ் வரலாறும் பக்திக்குத் தித்திக்கும் பொருளாயிற்று. பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களின் உள்ளங்களில் குடியிருந்த இராமரை, கம்பரை, வால்மீகி அறியாத உணர்ச்சிகளுடன் பாடினான். இராமன் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதுடன், மக்களை மீட்க வந்த திருமாலுமாகின்றார். தமக்கென வாழாப்பிறர்க்குரியாளன் எனும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உயர்ந்த சிறப்பை இராமர் தம் வாழ்க்கையிலும் மொழிகளிலும் காட்டுகின்றார்.

ஆவுக் காயினு மந்தணர்க் காயினும்

யாவர்க் காயினு மெளியவர்க் காயினும்

சாவப் பெற்றவரே தகை வானுரை

தேவர்க் குந்தொழுந் தேவர்க ளாகுவார்

"தவமெலாங் கொள்க" எனும் தியாகமும் மனப் பான்மையும் எத்துணைச் சிறப்பாகப் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இறைவணக்கமும் இறைவழிபாடும் இறையன்புமே தமிழ் மக்களுடைய மிகவும் உயர்ந்த

செல்வங்கள். இவற்றை உருவாக்கிக் காட்டும் காப்பியமே இராமாயணம். **நாத்திகம் நம் மக்களின் இயல்பிற்கு அப்பால் நடனம் புரியும் ஒரு கொள்கை. இக்காரணம் பற்றியே இறைவன் மாட்சி குன்றக்கூறும் புத்தமும் சமணமும் தமிழ்நாட்டில் நிலைபெற்றில்.**

யான் இளைஞனாகக் கல்வி கற்றபொழுது ஒரு சிறிது ஹோமரையும் வெர்ஜிலையும் கற்றேன்; ஆங்கிலம் படித்தக்கால் ஏதோ மில்டனையும் சேக்ஸ்பியரையும் கற்றேன்; இத்தாலிய நாட்டில் குருமடக் கல்வியில் ஈடுபட்டபொழுது ஒருசிறிது தாந்தேயையும் தச்சோவையும் கற்றேன்; பிரஞ்சு மொழியுடன் தொடர்புவைத்தகால் Chanson de Roland ஐப் புரட்டிப் பார்த்தேன்; போர்த்துக்கீசிய மொழியைச் சிறிது கற்று Camoes cila Os Husiades எனும் காப்பியத்தைப் படித்துப்பார்த்தேன் எனினும்,

"யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்

வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல்

பூழினில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை

உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை"

கம்பராமாயணமும், கீழ்நாட்டாரும் மேல்நாட்டாரும் வகுத்த பெருங்காப்பியத்தின் இலக்கணங்களை நன்றாகப் புலப்படுத்துகின்றது. தண்டியின் இலக்கணமும் Aristotle இன் இலக்கணமும் நம் காப்பியத்தில் இலக்கியம் காண்கின்றன. பண்டைக்காலத்து Beowulf, Chanson de Roland, வால்மீகியார் வரைந்த (heroic epic) வீரக்காப்பியப் பண்பு கம்பராமாயணத்திலுண்டு. வீரத்தையும் வீரனையும் வீரமுறையில் காட்டுவதே வீரக்காப்பியம்; தன்நிகரில்லாத தலைவனை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டுவது வீரக்காப்பியம் (Authentic epic) அல்லது இயற்கைக் காப்பியம் என்பது மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாடிவந்த பொருளையும் சொல்லையுங் கொண்டு இயற்றப்பெற்ற காப்பியம். ஹோமருடைய இலியடும் odyneasy - உம் கிரேக்க மக்கள் பாடி வந்த பொருள் பற்றி எழுந்த காப்பியங்கள். புலவர்தம் திறமையால் நாட்டுப் பாடல்களையும் அவற்றின் சொற்றொடர்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இயற்கைக் காப்பியம் மக்களால் ஏட்டில் படித்ததன்று. காதால் கேட்டின்புறத் தக்கது. கம்பரும் தம் காப்பியத்தில் தமிழ்நாட்டில் இராம சரித்திரத்தைப்பாடும் பல செய்யுட்களைச் சேர்திருக்க வேண்டும். அவர் காப்பியம் பாடிக்கேட்கத் தக்கது; செவியால் நுகரத்தக்கது. Literay epic எனும் இலக்கியக் காப்பியம், திருத்தமாகப் புலவரால் படித்துச் சிந்தித்து அனுபவிக்கத்தக்கது. Vergil, Milton போன்றவருடைய காப்பியம் இலக்கியக்காப்பியம்: கம்பன் காப்பியமும் திருத்தமாக அமைக்கப்பெற்ற காப்பியம்தான். ஏனைய உலகக் காப்பிய ஆசிரியருடன் கம்பனை

ஒப்புநோக்கிப்படிப்பதால் கம்பனுடைய பெருமையும் ஏனையோருடைய பெருமையுந்தோன்றும். மேலும், கம்பன் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு பெருங்கடல், கம்பனின் காப்பியத்தில், அவர் முன்னோர் மொழியையும் பொருளையும் பொன்னேபோல் போற்றியுள்ளார். அவர் பின்வந்த இலக்கிய ஆசிரியருக்கு அவரே பெருங்களஞ்சியமும் ஆசானுமானார். தாந்தே வெர்சிலைக் கண்டதும் "The seimaestri" நீவிர் என் ஆசானென்றும் அழைக்கின்றார். கம்பன் தமிழ்நாட்டின் ஆசான். கம்பனும் - வள்ளுவனும், கம்பனும் - இளங்கோவும், கம்பனும் - சேக்கிழாரும், கம்பனும் நால்வரும் இன்னோரன்ன பொருள்பற்றி ஆராய்ந்து தமிழ்

ஆராய்ச்சியில் புதிய முறைகளையும் வழிகளையும் காட்டுவது என்பது ஒருதலை. C.M. Bowra என்பவர் எழுதிய "From Virgil to Milton" எனும் நூலைப்போல் நம் காப்பியங்களைப் பற்றிய நூல்கள் நமக்கு வேண்டும்.

Florence மாநகரில் ஒரு கோயிலுண்டு. அங்குள்ள தாந்தேயைப் பற்றிய ஓவியமொன்று என் நினைவிற்கு வருகின்றது. Florence நகர் இருள் சூழ்ந்து கிடக்கும் வேளையில், தாந்தே தம் நூலை விரித்துக் காட்டுகின்றார். அவ்வேளையில் அந்நூலிலிருந்து செல்லும் ஒளியால் நகர் புத்துயிர் பெறுகின்றது. கம்பர் தரும் இராமாயணம் அத்தகைய ஓர் ஒளிப்பிழம்பு! அதனால் தமிழ்நாடு புத்துயிர் பெறுதல் வேண்டும். அப்புத்துயிர் பெறுவதற்கு நம் அறிஞர் விளக்கத்திற்குப் புதுவிளக்கம் அளித்தல் வேண்டும்! ★

தென்றல்...

திருமதி இராசி சியோவ் பிராங்க்

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக்
காலத்துத் தமிழ்போல
வான் தோன்றி கடல் தோன்றும்
காலத்துத் தென்றல்!

மலர் தவழ்ந்து, மடு யிதந்து
மணந்து வந்த தென்றல்!
மழை நனைந்து, குளிர் உறைந்து
மறுசி வந்த தென்றல்!

கம்பனும் பாரதியும் கவியிலே
களித்துப் பாடிய தென்றல்!
பலவனும் புரவனும் போற்றியே
புகழ்ந்து பேசிய தென்றல்!

வீடு தோறும் நாடி வந்து
வீசி நின்ற தென்றல்
பள்ளிக் கூடம் தேடிச் சிறாரைப்
பாட வைத்த தென்றல்!

உறவுகளைச் சேர்த்து வைத்தே
உறங்க வைத்த தென்றல்!
பிரிவினிலே நெருப்பாய் நின்ற
புரிய வைத்த தென்றல்!

சேர்ந்து நிற்கும் எளியர்க்குச்
சுகம் சேர்க்கும் தென்றல்!
இல்லாமை இருள் நடுவே
இனிமை தரும் தென்றல்!

நேற்றடித்த தென்றல் மட்டும் - சூறா
காற்றடித்த இடம் போலத்
தேற்ற வொண்ணா குழப்பத்திலே - என்னை
ஆற்றா விட்ட தென்றல்!

காற்றினிலே இளைவளாம் தென்றல் - பூக்
காட்டினிலே இணைந்தவளாம் தென்றல்!
"தீண்டுமின்பம் தந்தவளாம் தென்றல் - இன்று
மாண்டுவரும் நிலையினளாம் தென்றல்"!

துடி பட்டு, மாடி சேர்ந்து
துவரும் அந்தத் தென்றல்!
புகை கலந்து, தரம் இழந்து
நோய் பரப்பும் தென்றல்!

மகரந்தம் தூவி மனத்திற்
மகிழ்வு தந்த தென்றல்!
"வஞ்சம்" தீர்க்க மானுடத்திற்
"நஞ்சு" சேர்க்கும் தென்றல்!

மென்மையாம் தென்றல்தனை
வன்மையாம் புலாக்கி,
மனிதஇனம் அழியுமுன்னே
மண்வளமாய் உயிர் காப்போம்!

மிதிலைக் காட்சி

பேராசிரியர் ரா.பி.சேதும்பிள்ளை

மாலைப்பொழுதில் மெல்லிய தென்றல் மிதிலை மாநகரில் வீசுகின்றது. மாடங்களில் அமைந்த மணிப் பூங்கொடிகள் அசைந்தாடுகின்றன. அரச வீதியின் இருமருங்கும் வரிசையின் விளங்கிய வீடுகளினின்றும் எழுந்த வீணையொலி வானின் வழியே தவழ்ந்து வருகின்றது. முத்துப்போற் பூத்து, மரகதம்போற் காய்த்து, பவளம்போற் பழுத்து இலங்கும் கமுகு மரத்திற் கட்டிய ஊஞ்சலில் பருவ மங்கையர் பாடி ஆடுகின்றார். பூஞ்சோலைகளில் பளிங்கு போன்ற பந்துகளை வீசிப் பிடித்துப் பாவையர் விளையாடுகின்றார். அரங்குகளில் நடனமாதர் கைவழி நயனம் செல்லக் கண்வழி மனமும் செல்லக் களிநடம் புரிகின்றார். இத்தகைய இன்பம் நிறைந்த அணிவீதியில் கோமுனிவர் முன்னே செல்கின்றார். மஞ்செனத் திரண்ட மேனியும் கஞ்சமொத்தலர்ந்த கண்களும் வாய்ந்த இராமன் அவர் பின்னே செல்கின்றான். பொன் மேனி வாய்ந்த இலக்குவன் அவன் பின்னே போகின்றான்.

1

அப்பெரு வீதியில் அமைந்த கன்னிமாடத்தின் மேடையிலே மிதிலை மன்னன் மகளாய சிதை மெல்லிய பூங்காற்றின் இனிமையை நுகர்ந்து இன்புறுகின்றான். அருகே அமைந்த அழகிய துறையில் அன்னம் பெடையோடு ஆடக் கண்டு களிக்கின்றான். அந்நிலையில் கன்னிமாடத்தின் மருங்கே செல்லும் கமலக்கண்ணன் மேடையில் இலங்கும் மின்னொளியை நோக்குகின்றான். பருவமங்கையும் எதிர் நோக்குகின்றான். இருவர்கண்ணோக்கும் இசைகின்றன; காமனும் ஒரு சரம் கருத்துற எய்கின்றான். பருகிய நோக்கெனும் பாசத்தாற் பிணிப்புற்ற இராமன், காதலை மனத்திற் கரந்து, வீதியின் வழியே சென்று மறைகின்றான்.

சிதையின் கண்வழிப் புகுந்த காதல் நோய் பாலுறுபிரையெனப் பரவுகின்றது. வீதிவாய்க் கண்ட வீரனது கோலத்தைத் தன் உள்ளத்தில் அழகொழுக எழுதிப் பார்க்கின்றான். காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலையில் மலரும் மையல் நோயால் நையலுறுகின்றான். அகத்தில் நிறைந்து நின்ற அஞ்சன வண்ணத்தை அந்திமாலையிற்கண்டு நெஞ்சம் தளர்கின்றான். இராப் பொழுதில் எங்கும் அமைதி நிலவுகின்றது. உறக்கமின்றி வாடி வருந்துகின்றான். அருகிருந்த சோலையில் ஓர் அன்றிற் பறவை அரற்றுக்கின்றது. துணையின் பிரிவாற்றாது அரற்றிய

பறவையின் குரல் சிதையின் காதலைக் கிளருகின்றது. அப்போது மங்கை அக் குரலெழுந்த திசையை நோக்கி,

“வெளிநின் றவரோ போய்மறைந்தார்

லிலக்க ஒருவர் தமைக்கானேன்

எளியள் பெண் என் றிரங்காதே

எல்லி யாமத் திருளுடே

ஒளியம் பெய்யும் மன்மதனார்

உணக்கிம் மாய முரைத்தாரோ

அளியன் செய்த தீவினையே

அன்றி லாசி வந்தாயோ!”

என்று பழிக்கின்றாள். அந்நிலையில் வெண்திங்கள் வானத்திற் கதிர் வீசி எழுகின்றது. சிதையின் காதல் மேன்மேலும் பொங்குகின்றது. கருநெருப்பாய்த் தோன்றிய இருளின் இடையே எழுந்த வெண்ணெருப்பே என்று வெம்மை விளைத்த விண்மதியை வெறுக்கின்றாள். அடியுண்ட மயில்போல் அமளியிற் குழைந்து விழுகின்றாள். இராப் பொழுது இவ்வாறு கழித்தொழுகின்றது. காலையில் எழுந்த கதிரவன் ஒளியால் கன்னிமாடத்தினருகே அமைந்த பொய்கையில் செங்கமலர்கள் இதழ் விரிந்து மலர்கின்றன. இரவு முழுவதும் கண்ணுறங்காது வருந்திய சிதை சிறிது களைப்பாறுமாறு அக் கமலப் பொய்கையின் அருகே செல்கின்றாள். ஆண்டு மலர்ந்து நின்ற செந்தாமரை மலர்களில் தன் காதலனது கண்ணின் நிறத்தைக் காண்கின்றாள். அம்மலர்களைச் சூழ்ந்து படர்ந்திருந்த தாமரை யிலைகளில் தன் அன்பனது மேனியின் நிறத்தைக் காண்கின்றாள். கண்ணுளே நின்ற காதலனது கண்ணின் நிறமும் மேனியின் வண்ணமும் காட்டி ஒருவாறு மனவாட்டம் தீர்த்த கமலப் பொய்கையை நோக்கி,

“பெண்ணுவண் உற்ற தென்னும்

பெருமையால் அருமை யான

வண்ணமும் இலைக ளாலே

காட்டலால் வாட்டந் தீர்த்தேன்

தண்ணறுங் கமலங் கள்! என்

தளிர்நிற முண்ட கண்ணின்

உண்ணிறம் காட்டி நீர் என்

உயிர்தர உலாலி னீரே!”

என்று முறையிடுகின்றாள்.

2

மிதிலை மாநகர் வீதியில் நடந்து சென்ற மூவரும் மன்னன் மாளிகையை அடைந்து தனித்தனியே கண்ணுறங்கச் செல்கின்றார்கள். கன்னிமாடத்திற்கண்ட மயிலுடைச்சாயலானை மனத்திடை வைத்த நம்பியின் கண்ணிலும் கருத்திலும் அக் கன்னியே இலங்குகின்றாள். யாரும் யாவையும் இனிதுறங்கும் இராப்பொழுது முழுவதும் நெடுந்துயரால் நலிகின்றான். அவன் காணும் பொருளெல்லாம் அவள் பொன்னுருவாகின்றன. அந்நிலையில் நம்பியின் உள்ளத்தில் ஓர் ஐயம் பிறக்கின்றது. மாடத்திற் கண்ட மங்கை தான் காதலித்தற்குரிய கன்னியோ அல்லவோ என்று திகைக்கின்றான். அல்லளாயின் எல்லையற்ற தன் காதல் என்னாகும் என்றேங்குகின்றான். சிறிது சிந்தனையில் ஆழ்கின்றான். “என் உள்ளம் நல்வழியிற் செல்லுமே யல்லாது அல்வழியிற் செல்லாது. ஆதலால் என் மனம் பற்றிய மங்கையான் காதலித்தற்குரிய கன்னியேயாதல் வேண்டும்” என்று தடுமாறும் உள்ளத்தைத் தேற்றுகின்றான். பொழுது புலர்ந்ததும் முனிவரும் மைந்தரும் நீராடி நியமம் முடித்து மிதிலை மன்னனது வேள்விச் சாலையை அடைகின்றார்கள்.

தன் வேள்வியைச் சிறப்பிக்க வந்த தவமுனிவனை மிதிலை மன்னன் உரிய முறையில் வரவேற்கின்றான். மூவரும் முறையாக அமர்ந்த பின்னர் மைந்தர் இருவரையும் மன்னன் மனமகிழ்ந்து பார்க்கின்றான். அவர் முகத்தின் அழகினைக் கண்ணால் முகந்து பருகுகின்றான். அவர் யாரென்று முனிவரிடம் வினயமாக வினாவுகின்றான். “அரசே, இவர் விருந்தினர்; உன் வேள்வி காண வந்தார்; வில்லும் காண்பார்; பெருந்தகைமைத் தசரதன் தன் புதல்வர்” என முனிவர் மாற்ற முரைக்கின்றார். அவர் கருத்தறிந்த மன்னன் அகமகிழ்ந்து சீதையின் மண வில்லை எடுத்தவரப் பணிக்கின்றான். மலைபோன்ற வில் மைந்தர் முன்னே வருகின்றது. அவ் வில்லின் தன்மையையும் அதனை வளைக்கும் திறலோன் அடையும் பரிசின் பெருமையையும் சதானந்த முனிவன் விரித்துரைத்து,

“அன்றுமுதல் இன்றளவும்

ஆரும்அந்தச் சிலையருகு

சென்றுமீலர் போயியாளித்தார்

தேர்வேந்தர் திரிந்துமீலர்

என்றுமீலர் மணமுயிலை

என்றிருந்தேம் இவனேற்றின்

நன்றுமலர்க் குழற்சீதை

நலம்புழுதா காது”

என்கின்றான். எல்லாமறிந்து கோமுனிவர் சடைமுடி துளக்கி இராமன் திருமுகத்தை நோக்குகின்றார். குறிப்பிற் குறிப்புணரும் வீரன், முனிவர் நினைந்தவெல்லாம் நினைந்து, நெடுஞ்சிலையை அணவரும் அசைவற்றுக் கண்ணிமையாது நோக்குகின்றார்.

மலையெனக் கிடந்த சிலையை வீரன் மாலை போல் எடுக்கக் காண்கின்றார். இற்ற பேரோசை கேட்கின்றார். மாநிலம் நடுங்க முறிந்து விழுந்த சிலை கண்டு மண்ணவர் கண்மாரி பொழிகின்றார். விண்ணவர் பூமாரி சொரிகின்றார்.

3

மண வில்லை வீரன் இறுத்தான் என்னும் செய்தியைச் சீதையிடம் அறிவிக்குமாறு நீலமாலையென்னும் தோழி விரைந்தோடிச் செல்கின்றாள். ஆடையும் அணிகளும் அலைந்து குலையக் கன்னிமாடத்தை யடைந்த நீலமாலை, வழக்கம்போல் அடிபணிந்து அடங்கி நில்லாது, அளவிறந்த மகிழ்ச்சியால் ஆடுகின்றாள்; பாடுகின்றாள். மதுவுண்டவள் போல் களித்தாடும் மாலையை நோக்கி, “சுந்தரி, என்ன நிகழ்ந்தது, சொல்!” எனச் சீதை வினவுகின்றாள். வில்லொடிந்த செய்தியை நேராகக் கூறாது, நீலமாலை நெடுங்கதை நிகழ்த்துகின்றாள். “மாதரசி, தசரதன் என்னும் பெயர் வாய்ந்த மன்னன் ஒருவன் உள்ளான்; அவன் கரி, பரி, தேர், காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனையுடையான்; சிறந்த கல்வி கேள்வியுடையான்; நீதிவழுவாத நிரூபன். மாரிபோல் வழங்கும் வள்ளல். அன்னவன் மைந்தன் அனங்கனையும் வெல்லும் அழகுடையான்; மராமரம் போல் வலிய தோளுடையான்; திருமாலின் குறியுடையான்; இராமன் என்னும் பெயருடையான். அவன் தம்பியோடும் முனிவரோடும் நம் பதி வந்தெய்தினான். திரிபுரமெரித்த புனிதன் எடுத்த வரிசிலையைக் காண விரும்பினான். வில்லை எடுத்து வருமாறு நம் மன்னன் பணித்தான். அது வந்தடைந்தது. முன் பழகியவன் போல் நெடிப்பொழுதில் அதனை எடுத்தான். வளைத்தான். “கண்டோர் நடுங்குற வரிசிலை முறிந்து வீழ்ந்தது” என்று சொல்லி முடிக்கின்றான்.

இவ்வாறு நீலமாலை நெடுங்கதை நிகழ்த்தும் பொழுது சீதையின் மனம் ஊசலாடுகின்றது. முனிவனோடும், தம்பியோடும் போந்த தசரத ராமன் மண வில்லை இறுத்தான் என்று நீலமாலை கூறுகின்றாள். “வில்லை வளைக்கும் திறல் வாய்ந்த வீரனுக்கு என்னை மணஞ்செய்து கொடுப்பதாக வாய்மை தவறாத மன்னன் வாக்களித்துள்ளான். இன்று வில்லை யிறுத்த வீரன் நான் விதிவாய்க் கண்டு காதலித்த தலைமகனோ? அன்றி வேறொருவனோ? முனிவனோடு வந்த மேக வண்ணன், தாமரைக் கண்ணன், சிலையை ஒடித்தான் என்று தோழி கூறினாள். ஆம், நான் கண்ட காதலனே அவன்! என்று உள்ளம் தேறி உடல் பூரிக்கின்றாள். ஒருகால் இவ்அடையாளம் எல்லாம் அமைந்த வேறொரு வீரன் வில்லை ஒடித்திருப்பானோ? அவன் வேறு, இவன் வேறு என்றால் என் செய்வேன்? நான் வீதியிற் கண்ட காதலனும் வில்லை யொடித்த வீரனும் ஒருவனேயெனில் அவனை மணம் புரிவேன்; இன்றேல் ஆவி துறப்பேன்! என்று உறுதி கொள்கின்றார்.

4

வில்லை யொடித்தமையால் மிதிலை மன்னன் மங்கையை மணத்தற்குரியனாய் இராமன் மாளிகையில் விருந்தினனாய் யிருக்கின்றான். மணமகனாக அனைவராலும் மதிக்கப்படுகின்றான். எனினும் அவன் உள்ளம் அமைதியுறவில்லை; வில்லிறுத்ததன் பயனாகப் பெற்ற மங்கை, மேடையிலே கண்ட மாதோ, அல்லவோ என்னும் ஐயத்தால் அலமருகின்றது. அம் மங்கையை நேராகக் கண்டாலன்றி ஐயம் தீருமாறில்லை எனக் கருதி அவ்வேளையை எதிர்பார்க்கின்றான். திருமணத்தைச் சிறப்பித்ததற்குரிய அரசரும் பிறரும் மிதிலையில் வந்து நிறைகின்றார்கள். தசரத மன்னன், மிதிலையர்கோன் அழைப்பிற்கிணங்க, நால்வகைச் சேனையோடும் உற்றார் உறவினரோடும் எழுந்து வருகின்றான். கோசலநாட்டு வேந்தனை மிதிலை வேந்தன் அன்புடன் வரவேற்கின்றான். இருபெரு வேந்தரும், குறுநில மன்னரும், அருந்தவ முனிவரும் அரச சபையில் நிறைத்திருக்கிறார்கள். சீதையை அலங்கரித்துச் சபைக்கு அழைத்துவருமாறு மிதிலை மன்னன் பணிக்கின்றான். இயற்கையழகு வாய்ந்த சீதையை நல்லணிகளால் அழகு செய்து தோழியர் அழைத்து வருகின்றார்கள். அன்னமும் அரம்பையரும் நாண வருகின்றனர். அங்கு நிறைந்திருந்த மாந்தர் விழித்த கண்ணிமையாது நோக்குகின்றார். வில்லை யிறுத்த வீரன் மங்கையைக் காண்கின்றான். தான் முன்னமே கண்டு காதலித்த கன்னியே அவள் என்றறிந்து உளங்குளிர்ந்து விம்முகின்றான். திருமகளுக்குரிய திருமாலே தலைமகனாக வந்தான் என்ற வசிட்டமா முனிவர் வாயார வாழ்த்துகின்றார். "நலமெலாம் ஒருங்கேயமைந்த இந்நங்கை பரிசென்றால் இராமன் இச் சிலையை மட்டுமோ ஓடிப்பான்? ஏழு மலையையும் தகர்ப்பானே!" என்று கோசிக முனிவர் இறுமாந்திருக்கின்றார். அங்கிருந்த குறுநில மன்னர் முதலாயினோர் கைகூப்பித் தொழுகின்றார்கள். சீதை அழகுற நடந்து தாதை யருகில், இட்ட தனியாசனத்தில் அமர்கின்றாள்.

மன்றத்தின் நடுவே யமர்ந்தும் சீதையின் மனத்தில் நிகழ்ந்த ஐயம் தீரவில்லை. வில்லிறுத்த வீரனை நேராகக் கண்டு ஐயத்தை அகற்ற ஆசைப்படுகின்றாள். ஆவ்வாசையை நாணம் இடைநின்ற தடைசெய்கின்றது. கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமாறு உந்தும் காதலைப் பெண்மைக்குரிய நாணம் எதிர்த்து அடக்குகின்றது. ஆசையும் அழிவுறாது பெண்மையும் வசையுறாது கடைக்கண்ணால் நோக்குதல் சாலும் என்றெண்ணுகின்றாள். நடந்து வருகையில் நிலை குலைந்திருந்த கை வளைகளைத் திருத்தத் தலைப்படுகின்றாள். சீதையின் திருமுகச் செவ்வியை நோக்கியிருந்த கண்களெல்லாம் அவள் கை வளை வரிசையில் ஈடுபடுகின்றன. அந்நிலையில் எதிரே இருந்த இராமனைக் கடைக்கண்ணால் கண்டு இன்புறுகின்றாள். கன்னி மாடத்தின் மேடையிலே நின்று கண்ட காதலனே வில்லை யொடித்த வீரன் என்று தெளிகின்றாள். கண் வழிப்புருந்த தன் கருத்தில் உறைந்த காதலன் வடிவத்தைத் தன்னெதிரே அமர்ந்திருந்த இராமனிடம் கண்டு களிக்கின்றாள். இத்தகைய காதலர் இருவருக்கும் மறுநாட் காலையில் திருமணம் நிகழ்கின்றது.

மிதிலைக் காட்சியென்னும் காதலர் காட்சியில் கம்பர் அமைத்துள்ள நாடகக் கூறுகள் யாவார்க்கும் நன்கு விளங்கும். உருவிலும் திருவிலும் ஒத்த தலைமகனும் தலைமகளும் ஊழ்வினைப் பயனால் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பட்டுக் காதலுறுதலும், அம் மையலை மனத்திலடக்கி நையலுறுதலும், பின்பு அதனை யறிந்த பெற்றோர் காதலர் இருவருக்கும் திருமணம் முடித்தலும் தமிழ்நாட்டுப் பழைய மணமுறையாகும். இன்னும் ஓர் ஆடவனைக் காட்சியாற் காதலுற்ற பின்னர் மற்றொருவனை மனத்திலும் தீண்டாத மாட்சி நிறையமைந்த மங்கையர்க்குரியதாகும். அறநெறி திறம்பாத அருங்காதலை மங்கையர் உயிரினும் உயர்வாகப் போற்றுவர். இத்தகைய அறநெறிக்குச் சான்றாக நின்ற சீதையின் காதலை ஓர் களவியல் நாடகமாக அமைத்தருளிய கம்பர் கவித்திறம் அறிந்து போற்றத் தக்கதாகும். ★

1. தொல்காப்பியம்	- தொல்காப்பியர்
2. அகப்பொருள், களவியல்	- இறையனர்
3. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	- ஐயனாரிதானர்
4. அகப்பொருள் விளக்கம்	- நாற்கவிராய நம்பி
5. கல்லாடம்	- கல்லாடர்
6. யாப்பருங்கலம்	- குணசாகரர்
7. யாப்பருங்கலக் காரிகை	- அமிதசாகரர்
8. தேயிநாதம்	- குணவீரபண்டிதர்
9. வெண்பாப் பாட்டியல்	- குணவீரபண்டிதர்
10. வீர சோழியம்	- புத்தமித்திரர்

11. நன்னூல்	- பவணத்திமுனிவர்
12. பிரயோக விவேகம்	- சுப்பிரமணிய வேதியர்
13. இலக்கண விளக்கம்	- வைத்தியநாத நாவலர்
14. இலக்கணக் கொத்து	- சுவாமிநாத தேசிகர்
15. இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி	- சிவஞானயோகிகள்
16. இலக்கணச் சுருக்கம்	- ஆறுமுகநாவலர்
17. விருத்தப்பாவியல்	- வீரபத்திரமுதலியார்
18. வண்ணத்தியல்பு	- தண்டபாணி சுவாமிகள்
19. சிந்துப்பாவியல்	- இரா. திருமுருகனார்
20. மரபும் பாடலும்	- அரங்க. நடராசனார்

கம்பரும்

தமிழரும்

ரசிகமணி டி.கே.சி

ஒரு விசயத்தில் ஆங்கிலேயரைப்போல் யோகக்காரர் உலகத்திலே கிடையாது. அவர்களுடைய பாஷையானது உலகம் எங்குமே பரவி இருக்கிறது. சாமானியமாக எல்லாத் தேசத்தாரும் அனுபவிக்கும்படி ஆங்கிலத்தில் ஏதோ ஒரு புஸ்தகம் எழுதிவிட்டால், அதை

வாசித்தவர்களை லக்ஷம் லக்ஷமாகக் கணக்குச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. வாசிக்கிறவர்கள் உலகத்தில் முக்குமுடைகள் எங்கெல்லாமோ இருந்துகொண்டு புஸ்தகத்தைப் பற்றி அப்படியும் இப்படியுமாகப் பேசி அனுபவிப்பார்கள். ஒரு புஸ்தகம் எத்தனை எத்தனை பேரை எல்லாமோ ஒன்று சேர்த்து ஒரு மனப்பாங்குக்குக் கொண்டுவந்து விடுகிறது. இது ஆங்கில பாஷைக்கும் அதற்குரிய ஆங்கிலேயருக்கும் பெரிய யோகம்.

ஆனால், யோகத்தில் யோகம் என்னவென்றால் முந்நூறு வருஷத்துக்கு முன் எழுதிய புஸ்தகத்தை, அதுவும் தலைசிறந்த கவியை, ஆங்கிலேயர் எல்லாரும் நெடுகிலும் தக்க முறையில் பாராட்டி அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதுதான். ஷேக்ஸ்பியர் என்றால் தெரியாத ஆங்கிலேயன் கிடையாது. கல்வி பயின்றவனோ ஷேக்ஸ்பியரைத் தன் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய அங்கமாக எண்ணுகிறான். கவிஞனை இப்படி ஏகோபித்துப் பாராட்டி வருவதால், நூலுக்குச் சரியான சக்தி ஏற்படுகிறது, பயிலுக்கிறவர்களுக்கும் அறிவும் உணர்ச்சியும் எவ்வளவோ உயர்ந்துவிடுகின்றன.

ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கிலத்தில் தலைசிறந்த கவி என்பதுபற்றி விவாதிக்க மனுஷர்களே கிடையாது. ஷேக்ஸ்பியர்தான் உலகத்திலே சிறந்த கவி என்று ஆங்கிலேயர் சொல்லத் தயங்குவதில்லை. அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து தேசத்தார், தங்களுக்கு விரோதமான இங்கிலாந்து தேசத்தான் ஷேக்ஸ்பியர் என்று ஒதுக்குவதில்லை. சமய வேற்றுமை பற்றி விரோதிப்பதும் இல்லை. ஏதோ விதிவசத்தால், ஷேக்ஸ்பியர் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்க் கவிஞனாகப் பிறக்க நேர்ந்திருந்தால் அவர் பாடு பெரும்பாடாகத்தான் போயிருக்கும். ஷேக்ஸ்பியர்தப்பிவிட்டார். கம்பராலோ தப்ப முடியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் வந்து பிறக்க நேர்ந்துவிட்டது.

ஆயிர வருஷமாகவே தமிழர்கள் அவர்மேல் இல்லாத பழியெல்லாம் சுமத்தப் பார்த்திருக்கிறார்கள். கட்டின கதைகளுக்குக் கணக்கில்லை. கம்பருக்கு அம்பிகாபதி என்று மகனொருவன் இருந்தானாம். ராஜா மகளை இச்சித்து, உண்ட வீட்டுக்கு ரண்டகம் செய்தானாம். கம்பரோ ராஜா மகனைக் கொன்றாராம்.

சேர அரசனோடு சரிசமானமாக இருந்து கொண்டு சகல மரியாதைகளுக்கும் ஆளானவராய் இருந்தாராம். இருக்கும்போது அவருக்கு உயர்ந்த ஜாதிப்பிறப்பு ஒன்றும் கிடையாது என்று ரஜூ ஆய்விட்டதாகக் கதை கட்டி விட்டார்கள் அந்தக் காலத்துப் புலவர்கள்.

பிற்காலத்துப் புலவர்களோ, ஜாதியை மாற்ற வேண்டி, பழைய சாற்றுகவி ஒன்றிலுள்ள பாடத்தையே மாற்றத்தலைப்பட்டார்கள்.

இராமணயத்தைக் கம்பர்திருவெண்ணெய்நல்லூரில் வைத்து அரங்கேற்றியபோது ஒரு புலவர் சம்பிரதாயத்தை ஒட்டிச் சாற்றுகவிகள் மூன்று எழுதி வாசித்தார். கம்பர் செல்வந்தராகப் பலருக்கும் கொடை கொடுத்து, வள்ளல் என்று சொல்லும்படியாகத் திருவழுந்தூரில் வாழ்ந்து வந்தார் என்று புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

“சீரணி சோழ நாட்டுத்

திருவழுந் தூரில் வாழ்வோன்

காரணிக் கொடையான் கம்பன்

தமிழினாற் கவிசெய் தானே”

முதல் அடியில் “திருவழுந்தூரில் வாழ்வோன்” என்பது இயல்பான வார்த்தை. அதைத் “திருவழுந்தூரு வச்சன்” என்று பிற்காலத்தில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது சாற்று கவியிலும் “வள்ளல்” என்று மறுபடியும் புகழ்ச்சியாகப் பாடியிருக்கிறார். திருவழுந்தூருக்குப் பக்கத்தில் இருந்திருக்கக் கூடிய ஒரு கிராம வட்டம் கம்பருக்குரியதாய் அவர் பெயராலே “கம்ப நாடு” என்று வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதைக் குறித்து, “கம்ப நாடுடையை வள்ளல்” என்று சொல்லுவதும் இயல்புதானே இப்படி எல்லாம் அந்தஸ்துள்ள ஒருவரைப்

புகழ்ந்து பாட வந்தவர். “உவச்சன்” என்று சொல்லியிருப்பாரா? சொல்ல அவசியந்தான் உண்டா?

ஆரோ ஒருவர், வேண்டுமென்றோ அல்லது எழுத்தை வாசிப்பதில் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தினாலோ பாடத்தை மாற்றிவிட்டார். இந்தப் பிழைபட்ட பாடத்தை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டு ஜாதி நிர்ணய ஆராய்ச்சியில் புகுந்து விட்டார்கள் புலவர்கள். சேரனுடைய பாடத்தை வேறுவிதமாகத் “திருவழுந் தூரம்பட்டன்” என்று கூசாமல் மாற்றியிருப்பார்கள். ஜாதியைக் குறிக்க அவர்களுக்கு அவ்வளவு ஆத்திரம்.

கம்பர் எந்த ஜாதியாய் இருந்தாலும் நமக்குக் கவலையில்லை. உலகத்தில் தலைசிறந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் அவர் என்பது உண்மை. அதாவது கவிச்சக்கரவர்த்தி - ஜாதி, காளிதாலர், டாகூர், ஷேக்ஸ்பியர், ஹோமர் - இவர்களைய ஜாதி தான் கம்பர் ஜாதி. இதற்கு மேலான ஜாதி இருக்க முடியாது.

தற்காலத்து ஆசிரியர்கள், ஜாதியின் தாரதம்மியத்தைப் பாராட்டுவதனால் அவ்வளவாகக் கம்பருக்குக் குறைவு ஏற்பட்டுவிடாது என்று கருதி, வேறொரு வகையில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மேலே குறித்த சாற்றுகவிகளில், முதல் செய்யுளில் கம்பரை இன்னார் என்று சொல்லிவிட்டு, இரண்டாவது செய்யுளில் கவியின் சிறப்பைக் ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’, ‘நரருக் கமுதம் ஈந்தான்’ என்று சொல்லுகிறார். கடைசிச் செய்யுளான மூன்றாவது செய்யுளில் அந்தக் காலத்து வழக்கின்படியும் தற்காலத்து வழக்கின்படியுமே அரங்கேற்றிய நான், நகூத்திரம், இடம், சபையோர் எல்லாவற்றையும் பற்றி ஒரு குறிப்புக் கொடுத்தார்.

“ண்ணீய சகாதம் எண்ணூற் ரேழில்” அரங்கேற்றினான் என்றார்.

எண்ணூற் ரேழாவது சகாப்த வருஷம் என்றால் கி.பி. 885 என்றாகும். அதாவது 9வது நூற்றாண்டு கம்பர் காலம் என்று ஏற்படும். இப்படி 9-வது

ஆவது நூற்றாண்டு என்று, செய்யுளை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுவதில் யாதொரு கஷ்டமும் இல்லை. ஆனாலும் சிலர் ஏதோ கஷ்டம் அடைந்து 'எண்ணூற்றொழு' என்பதற்கு 'எண்ணுகிற நூற்றொழு' என்று பொருள் செய்து, அதற்கு ஆயிரத்தைச் சேர்த்து, ஆயிரத்து நூற்றொழு என்பதாகக் கணக்கிட்டுக் கம்பரைப் பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். *கம்பர் காலே இன்னும் இறுகப் பிடித்து இழுத்து இருபதாவது நூற்றாண்டுக்கே கொண்டு வந்துவிட்டாலும் நமக்குக் கவலை இல்லை.

மேலே குறித்த ஜாதி நிர்ணயம், கால நிர்ணயம் எல்லாம் ஒன்றை மாத்திரம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தமிழர்களாகிய நம்மவர் ஜாதி வெறிக்கும் மதவெறிக்கும் உள்ளாகி, யாரையும், ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னிருந்த மகாகவியையும் தூற்று வதற்கு முன் வருவார்கள்; அதற்காக ஏட்டைக் கொடுப்பார்கள்; பாட்டைக் கொடுப்பார்கள்.

மேலே சொன்ன விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசாமலே விட்டுவிடலாம்; அவை நூலின் பெருமையைப் பாதிப்பன அல்லத்தான். ஆனால் சென்ற சில வருஷங்களாகச் சிலர் கம்பரிடத்திலும் அவர் செய்த இராமாயணத்திலும் வேண்டாத ஒரு பகைமையை உண்டாக்கிக் கொண்டு, போன போன இடங்களில் எல்லாம் பிரசாரம் செய்யத் தலைப் பட்டிருக்கிறார்கள்; எழுதவும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரசாரத்தின் ஆர்ப்பாட்டத்தினால் எதிர்த்துச் சொல்லுவதற்கு மனமில்லாமல் அறிவாளிகளும் பொறுப்பாளிகளுங்கூட அங்கீகரித்த முறையில் ஒத்துப்பாடி விடுகிறார்கள். சாமானிய ஜனங்கள் என்ன செய்யக்கூடும்? 'ரொம்பப் படித்தவர்களே இப்படி எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதான் போலிருக்கிறது' என்று நம்ப ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட விளையாட்டும் விளையாமும் நாளடைவில் சரித்திர உண்மைகளாக ஆகிவிடுகின்றன. இந்த வேண்டாத விபத்துக்கள் விளையாமல், பரவாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மேலே சொன்ன விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட நேர்ந்தது. மேல் நாட்டில் இத்தகைய பிரசாரங்கள் நடந்தால் கேலிக்கிடமாகும்; இது நம்முடைய ஜாதக பலன்; வேறென்ன?

பொதுவாகப் பண்டைக் காலத்துப் புலவர்கள் சம்பந்தமாக ஜாதி நிர்ணயம், கால நிர்ணயம் செய்வது கஷ்டந்தான். வள்ளுவரைப்பற்றியும், மாணிக்கவாசகரைப்பற்றியும், காரைக்கால் அம்மையாரைப்பற்றியும், பொய்கை ஆழ்வாரைப்பற்றியும் சரித்திரக் குறிப்பு ஒன்றுமே கிடையாது. கிடையாமல் போனால் என்ன? அவர்கள் எழுதிய பாடல்களை விடவா வேறொரு புறம்பான குறிப்பு, அவர்கள் இதயத்தோடு நம் இதயத்தை ஒட்டச் செய்து விடும்!

கம்பர் சம்பந்தமாகச் சரித்திரக் குறிப்புகள் (மேலே குறித்த சாற்றுக்கவிகள் தவிர) அவ்வளவாக ஒன்றுமே இல்லை. மற்றக் கதைகள், கவிகள் எல்லாம் நேரான வார்த்தைகள் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவை அல்ல. ஏதோ அவ்வக்காலத்தில் உள்ள புலவர்களும் மற்ற ஜனங்களும் கம்பருடைய பாடல்களில் பெருமையையும் நயத்தையும் பற்றி வின்னியாச முறையில் சொன்னவைகளே ஒழிய வேறில்லை. ஓளவை, புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர், கம்பர் எல்லாரும் ஒரே காலத்தில் இருந்ததாகக் கற்பித்துக்கொண்டு பின்னளைகளை 'டிரில்' வாங்குகிற மாதிரி, 'உட்காருங்கள்', எழுந்திருங்கள், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று! என்றெல்லாம் 'டிரில்' வாங்கிக் கதை கட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகளை வைத்துக் கொண்டு பிற்காலத்துப் புலவர்கள் ஆராய்ச்சியில் புகுந்துவிடுவார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் முன்னோர்கள் அவ்வாறு கதை கட்டி விளையாடி இருக்க மாட்டார்கள்.

இப்படி எல்லாம் ஊன்றிப் பார்ப்பதில் கம்பரைப்பற்றிச் சரித்திரம் இல்லாமல் போய் விடுகிறதே என்று வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. உண்மையில் மகாகவியின்

சரித்திரம் அவர் பாடல்களில்தான் கிடக்கிறது. கம்பர் வெகு விரிவாகவே தம்மைப்பற்றிய சரித்திரம் எழுதி வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். கம்பராமாயணத்தில் அவருடைய செய்யுளான ஒவ்வொன்றும் அவருடைய உண்மையான அனுபவத்தை - இதய பாவத்தை - பளிங்கில் வைத்துக் காட்டின மாதிரி காட்டுகிறது. இதைவிடச் சிறந்த சரித்திரக் குறிப்பு ஒரு கவிக்கு இருக்க முடியாது.

ஆகவே, நாம் அறிய முயலவேண்டியனவெல்லாம் கம்பருடைய இதயம். இந்தப் பூமியையும் பேரண்டத்தையுமே தன்னுள்ளே வட்டமிட்டு ஓடச் செய்து அனுபவிக்கக்கூடிய அவ்வளவு விசாலமானது அந்த இதயம்.

"வேதங்கள் அறைகின்ற

உலகெங்கும் விரிந்தன, உள்

பாதங்கள் இவை, என்னீல்

படிவங்கள் எப்படியோ!"

என்று கடவுளின் முடிவில்லா வியாபதத்தை அளந்து காட்டுகிறார். தமிழர்களுக்கு ஆயுள் முழுதுமே ஊடாடித் திரிந்து களிப்பதற்கு ஓர் உண்மை உலகம், அதாவது பாவ உலகம் கிடைத்திருக்கிறது. ஷேக்ஸ்பியரின் இதய உலகத்தை ஆங்கில மக்கள் ஏகோபித்து அனுபவிக்கிற மாதிரி, கம்பரது இதய உலகத்தைத் தமிழர் ஏகோபித்து அனுபவிப்பார்கள் என்பது ஏற்பட்டுவிட்டால், நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உல்லாச உயர்தர வாழ்க்கை மாதிரி வேறு யாருக்கும் கிட்டாது என்று சொல்லலாம். இதற்கு ஒப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கிரேக்க பாஷை வழக்கில் இருந்தபோது ஹோமர் பாடிய கவியைப் பாடிப்பாடி கிரேக்கர்கள் - மேதாவிகள் முதல் சாமானிய பெண்கள் வரை - அனுபவித்து வந்ததைத்தான் சொல்லலாம். இது மிகையல்ல. கம்பர் அவ்வளவு எளிமையோடும், ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருடைய இதயத்தைத் தட்டும்படியான அவ்வளவு தெளிவான பாவத்தோடும் கவிகளைப் பாடியிருக்கிறார். அவருக்கும் நமக்கும் ஆயிரம் வருஷம் இடையே கிடப்பதால் அங்கொரு வார்த்தை இங்கொரு வார்த்தை நம்முடைய வழக்கோடு ஒட்டாமல் இருக்கலாம். மற்றப்படி பாஷை, வீட்டு பாஷையே. கம்பராமாயணத்தை ஆர, அமர பாவத்தை அழுத்திப் பாடினால் யாருமே அறிந்தனுபவிக்க முடியும் என்பது நம்மில் பலரும் கண்கூடாகக் கண்டதே!

ஆனாலும், கம்பராமாயண புஸ்தகத்தை இப்போது இருக்கிறபடி வாசித்து அனுபவிப்பது கஷ்டமான காரியமே. சந்திகளையும் சீரையும் சேர்த்து அச்சிட்டிருப்பதால் வாசிப்பது யாருக்குமே கஷ்டம். சாமானிய மக்களுக்கு முடியவே முடியாது. இந்தக் கஷ்டத்தை ஒருவாறு இனி நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். பழைய காலத்துப் பிடிவாதக்காரர்களான சந்திப் புலவர்கள் காலம் போய்விட்டது. 'பற்றேய்த்து வா - காற்றுட்டுத்தா - காற்றுள்ளாடுது - பாரறவாருண் டோ - முட்டைத்துவிட்டது என்று எழுதியும் பேசியும் வந்த காலம் போய்விட்டது. சந்தி பிரித்து, சீர் பிரித்து, செய்யுள்களை எழுதலாம், அது தமிழருக்குத் துரோகம் அல்ல என்று துணிந்து சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே ஒரு கஷ்டம் எளிதில் நீங்கிவிடும்.

தமிழ் நூல்களில் பாடம் எத்தனையோ விதத்தில் சிதைந்து கிடக்கிறது. ஆனால், கம்பராமாயணத்தில் பாடம் சிதைந்து கிடக்கிறமாதிரி வேறொன்றிலும் பார்க்கமுடியாது. சில பாடங்களில் சீருக்குச் சீர்பாட பேதம். பாட பேதங்களைக் குறித்த எந்தப் பாதிப்பைப் பார்த்தாலும் அது தெரியவரும். கண்ணை எடுத்துக் காழில் வைத்திருக்கும்; மூக்கில் வைத்திருக்கும் அப்படியே காதை எடுத்து இடுப்பிலும் காதை வாங்கித் தோளிலும் தொங்கவிட்டிருக்கும். ஆப்ரேஷன் செய்து உருவம் ஆக்குவதென்றால் எளிதா? 'போதும், போதும் கம்பராமாயணம் போதும்' என்று தோன்றிவிடும். பழைய ஏடுகள் ஒரு வகையில் வழிகாட்டலாமே ஒழியப் பூரணமாகத் திருப்தி கொடுத்த பாடாக இல்லை. யூகித்து யூகித்து ரொம்பவும் சிரமப்பட்டுத்தான்

பாடங்களைக் கண்டுபிடித்துத் திருத்தவேண்டியிருக்கிறது.

பாட பேதங்கள், அதாவது பார்த்து எழுதுவதில் ஏற்பட்ட பிழைகள் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். கம்பர் பாடாத கவிகளை ஏட்டில் புகுந்தியிருக்கிறார்களே! அதுவும் எத்தனை எத்தனையோ! இதனால் பாத்திரங்களும் கட்டங்களும் உருக்குலைந்து போயிருக்கிறதைப் பார்த்தால் ஏதோ கம்பர்மேல் துவேஷம் கொண்ட புலவர்கள் நெடுகிலும் ஆயிர வருஷமாகச் செய்து வந்த ஆக்கிரம் என்று சொல்லத் தோன்றும். இந்தச் செருகு கவிகளையும் சேர்த்து ஒரு கட்டத்தை வாசித்துப் பார்த்தால் கம்பரானவர் கவி அல்லர் என்று மாத்திரம் தோன்றாது, பைத்திய ஆஸ்பத்திரியில் வைத்துப் பந்தோபஸ்துச் செய்ய வேண்டிய ஆசாமி என்றே தோன்றும். செருகு கவிகளை அறவே களைந்து விட்டுப் படித்தாலொழியக் கம்பரை உணர்ந்தோம் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த விஷயத்தில் பேரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் கம்பருக்குத் துரோகம் செய்கிறோம் என்று தான் ஏற்படும். கம்பருடைய இதய பாவங்களையும், ஓசை, தாளம் ஆகிய இசைப் பண்புகளையும், கைலாகவங்களையும் பார்த்தனுபவித்த சாதனம் உடையவர்கள் செருகு கவிகளைக் கண்டு பிடித்து ஒதுக்கிவிடலாம். இது ஒருவாறு சித்தியாவதுதான். கம்பரது கவி ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கிறது இவர் முத்திரை. சேக்ஸ்பியர் கவிகளில் முத்திரையிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மகாகவிகள் எல்லோரிடத்திலுமே முத்திரை என்று சொல்லக்கூடிய தனித்த ஒரு அனுபவ தத்துவம் உண்டு. கம்பருடைய தனித்த அனுபவ தத்துவம் ஒரு செய்யுளைத் தள்ளிவிடுவதற்கு யோசிக்கவே கூடாது. வைர உட்டாணிகளால் செய்த பதக்கத்தின் இடையே காசுக்கு நாலாக வாங்குகிற கண்ணாடித் தரிப்பு இருந்துவிட்டால், அவைகளை உடனே பிடுங்கி எறிய வேண்டியதுதானே முறை. அல்லாத பசும குறுணி வந்து கோட்டையைக் கெடுத்தது என்றபடி பதக்கமே தரிப்புப் பதக்கமாய்ப் போய்விடும். செருகு கவிகளோடு சேர்ந்திருப்பதால் கம்பராமாயணமும் இந்தச் சிக்கலான நிலையில்தான் இருக்கிறது.

பாட பேதம் போகட்டும்; செருகு கவி போகட்டும். அவைகளைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். களைந்துகொள்ளலாம். ஆனால், கவிகளில் எத்தனையோ விடுபட்டிருக்கின்றன. நம்மால் அவைகளை நிரப்ப முடியாது. அதற்குத் தெய்வீக சக்தியல்லவா வேண்டும். போனது போனதாகத்தான் முடிந்துவிட்டது. இந்த நஷ்டத்தை இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இந்த நஷ்டத்துக்கும் முத்தொள்ளாயிரம் இரண்டாயிரத் தறுநூறு தொலைந்து போனதற்கும் தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் துக்கம் கொண்டாட வேண்டியதுதான். ஒருகால், முத்தொள்ளாயிர ஏடு கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்; குக்கிராமம் எதிலாவது இறப்பில் செருகிக் கிடக்கலாம்; வெளியாகியும் விடலாம். கம்பராமாயணம் சம்பந்தமாக அவ்வித நம்பிக்கை வைக்க இடமே இல்லை.

இப்படியாகப் பாடல்கள் தொலைந்து போன போதிலும் மிஞ்சியுள்ள பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்காகவே இருந்தாலும் ஒவ்வொரு செய்யுளுமே பட்டம் பட்டமாகத் திருப்பிப் பார்த்து அனுபவித்துக் கொண்டே இருக்கக் கூடிய தனி இசைத்தமிழ்க் கவியாக (மேல்நாட்டார் 'லிரிக்' என்பார்கள்) இருப்பதாலும் கவிகளெல்லாம் ஆயுள் நாள் முழுதுமே பாடியும் பாடக் கேட்டும் அனுபவிக்கக்கூடியவைதாம். இவை தமிழருக்கு நிலையான செல்வம்தான்.

கம்பராமாயணம் பற்றிய விவரந்தெரியாத சிலர், அது வால்மீகி ராமாயணத்தின் மொழி பெயர்ப்புத்தானே என்று அடிக்கடி கேள்வி கேட்கப் பார்க்கலாம். வால்மீகி ராமாயணத்தின் மொழி பெயர்ப்பையும், கம்பராமாயணத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏதோ ராமர், சீதை, இலக்குவன், பரதன் என்றெல்லாம் இரண்டிலும் வரும். குணாதிசயங்களை நோக்குவோமானால் இனம் கண்டு பிடிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு வித்தியாசமாய் இருக்கும். வால்மீகியின் சீதை வேறு, கம்பரது சீதை வேறு. அப்படியேதான் ராமர், பரதன்

எல்லோருமே. கட்டங்களை வகுக்கும்போது கம்பர் தம் இஷ்டம்போல் பாத்திரங்களின் பாவங்களுக்குத் தெளிவும் வேகமும் உண்டாகும்படி மாற்றி வகுத்துக் கொள்கிறார். முக்கியமாகப் பாத்திரங்கள் பேசும்போது தமிழுக்குரிய தனியான தொனியோடு பேசுவார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுகென்றே, பாவத்துக்கென்றே சொல்லையும் தாளத்தையும் செய்யுள் உறுப்புகளையும் தமிழ்த் தெய்வம் ஆதியில் வகுத்ததோ என்று சொல்லத் தோன்றும். உதரானமாக, அனுமாருடைய உயர்ந்த உருவத்தையும் சக்தியையும் பார்த்துச் சீதை வியக்கிறார். 'என்னைக் கண்டுபிடிக்க நீ ஒருவன் இல்லாது போயிருந்தால் இராமருடைய அருளையார் அறியப் போகிறார்கள்? அவருக்குப் புகழ் ஏது? கிடையாதுதான். ஆனால் உன்னுடைய பரக்கிரமம் முழுதும் தெரிய வேண்டுமானால் இந்த இலங்கை ஏழு கடலுக்கும் அப்பால் இருந்திக்க வேண்டாமா' என்கிறார்.

"ஆழி நெடுங்கை ஆண்தகைகள்

அருளம் புகழும் அழிவீன்றி

ஊழி பலவும் நிலநிறுத்தற்(கு)

ஒருவன் நீயே உளையானாய்;

பழிநெ டுந்தோள் வீரா!நீன்

பெருமைக் கேற்ப பகைஇலங்கை

ஏழு கடற்கும் அப்புறத்த(து)

ஆகா சிருந்த(து) இழியன்றோ?"

இந்தச் செய்யுளைப் பாடப்பாட, அதாவது ஆர அமர பாவத்தையொட்டிப் பாடப்பாட, என்ன தோன்றும்? சீதை பேசுவதற்கென்றே சொல், இசை, எதுகை மோனைகளைத் தமிழ்த் தெய்வம் அமைத்ததாகத்தான் தோன்றும்!

இந்த மாதிரிப் பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்கான அல்லவா இருக்கின்றன! அவை தமிழ்மக்கள் பூமியில் தோன்றிய ஆதிசாலத்திலிருந்தே அவர்கள் மனத்தில் எழுந்த உணர்ச்சி, தத்துவங்கள் எல்லாமே நிறைந்து பரிமளிக்கிற பாடல்கள். ஷேக்ஸ்பியரை ஆங்கிலேயர் ஏகோபித்து அனுபவிக்கிறதுபோல நாமும் ஒன்று பட்டுக் கம்பர் பாடல்களைத் தமிழ் வழங்கும் நாடெங்கும் தீவகம் எங்குமே பாடி அனுபவிப்போமானால் தமிழுலகம் வானுலகமாக மாறாதா?

'கம்பராம் புலவரைக் கருத்திருத்துவாம்' ★

பத்துப்பாட்டு

1. திருமுருகாற்றுப்படை - நக்கீரர்
2. பொருநராற்றுப்படை - முடத்தாமக் கண்ணியார்
3. சிறுபாணாற்றுப்படை - நற்றத்தனார்
4. பெரும்பாணாற்றுப்படை - உருத்திரன் கண்ணனார்
5. முல்லைப்பாட்டு - நப்பூதனார்
6. மதுரைக்காஞ்சி - மாங்குடிமருதனார்
7. நெடுநல்வாடை - நக்கீரர்
8. பட்டினப்பாலை - உருத்திரன் கண்ணனார்
9. குறிஞ்சிப்பாட்டு - கபிலர்
10. மலைபடுகடாம் - பெருங்கௌசிகனார்

வொன்னொளி யரய்யும் ஈஃபில் கோபுரம்!

கண்காட்சிக்கென வழக்கப்பட்ட

கண்கவரும் ஈஃபில் கோபுரம்

கண்டுநாம் களித்திட வேண்டும்

கண் இருந்தும் காணாதவர்

கண் பெற்றும் பயன் இழந்தார்!

அழகாய் அசையும் சீன் நதியருகே

அழகிய நந்த வனத்தின் நடுவே

அழகிய மலர்கள் மலர்ந்திருக்க

அழகிய மங்கையர் சூழ்ந்திருக்க

அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதே ஈஃபில்கோபுரம்!

விண்ணின் வனப்பைக் கண்டு களித்திட

விண்ணுல கெய்திய விஞ்ஞானி நிறுவிய

விண்ணை முட்டும் ஈஃபில் கோபுரத்தை

விண்ணில் பறப்பவர் கண்டு வியப்பர்!

விண்ணவர் காண விரும்புவர்!

வெண்ணிலா காயும் வேளை

மண்ணிலே நின்று நோக்கின்

கண்ணைக் கவரும் ஈஃபில்கோபுரம்

கண்கொள்ளாக் காட்சி நல்கும்

எண்ணிலா இன்பம் தோன்றும்!

மின் ஒளி மிகவே ஏந்திப்

பொன் ஒளிர் மேனியன் போலத்

தன் ஒளியால் காண்பவர்தம்

அன்புளங்களில் அழியாது நிற்பது

பொன் ஒளிவீசும் ஈஃபில் கோபுரம்!

- தமிழ்த்திரு. ப. சிவஞான சுப்பிரமணியம், பிரான்சு.

உள்ளம் குளிர்ந்தது

யோசிரியர் மு. வரதராசனார்

ஒரு குழந்தை கொதிக்கும் நீரிலே கை வைத்து அலறியது; பதைத்தது. பெற்றோர் ஓடி வந்து சேர்ந்தனர்; செய்வன செய்தார். ஒரு மணி நேரம் கழித்து குழந்தையின் அழகை ஓய்ந்தது. இன்னும் சிறிது நேரம் கழித்து விம்மலும் நின்றது. அன்று ஆடவேண்டிய ஆடல்களும் பாடவேண்டிய பாடல்களும் குறித்த நேரத்தில் தொடங்கவில்லை. ஆனால் குழந்தையின் ஆடலும், பாடலும் நின்றலும் கூடுமோ? அழகையும் விம்மலும் நின்ற பின்னர், சிறிது நேரம் கழித்து ஆடல் பாடல் நிகழ்ந்தன. குழந்தையின் விளையாட்டில் ஒழுங்கு உண்டு; ஆனால் ஆடம்பரம் இல்லை; அச்சம் இல்லை; அல்லல் இல்லை; அன்று அந்தக் குழந்தை விளையாடியபோது முந்தின நாள் விளையாட்டை நினைத்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஆட எண்ணியது. அது என்ன விளையாட்டு? தண்ணீர் பானையிலிருந்து தண்ணீரை மொண்டு மொண்டு அங்குமிங்கும் எங்குமாக ஒழுங்காக நிரப்புவதாகும். அதன் பொருட்டுக் குழந்தை கையாண்ட கருவி தேங்காய் ஓடு (கொட்டாங்கச்சி). அந்த ஆட்டத்தை நினைந்த குழந்தை அந்தக் கருவியைத் தேடிக் கையில் எடுத்துக்கொண்டது; தண்ணீர் பானையருகே சென்றது. தண்ணீரைக் கண்டது. கண் அஞ்ச, கை பின் வாங்கிற்று. வருத்தத்தோடு வந்தது. கொதித்த நீரால் பதைத்த துன்பம் குழந்தையின் உள்ளத்தில் அல்லலைப் புகுத்தியது. நீரின் இயல்பு தன்மை என்ற இயற்கையமைப்பைச் செயற்கை வகையால் மாற்றியது உலகம்; நீர்க்கு வெம்மை ஏற்றிக் குழந்தை மனத்தில் அச்சத்தைப் புகுத்தியது.

அந்த இளஞ் செல்வத்தை அணுகிக் கேட்கும் துணிவு நம்மிடம் இருந்து, அதற்கு ஏற்றவாறு விடை பகரும் தெளிவு அக்குழந்தையினிடம் இருந்தால், நாம் என்ன கேட்போம்? அது என்ன சொல்லும்? "தண்ணீரைக் கண்டு ஏன் வருந்தினாய்?" என்று கேட்டால் "தண்ணீரா? அதனை நம்பவே முடியாது; அது கையைச் சூடும் என்ற கருத்தை, அகராதியும் இலக்கணமும் இன்னும் எழுதப்பெறாத அழகிய மழலை மொழியினால் வெளிப்படுத்தும்.

குழந்தையின் மனத்தைத் தாயினிடத்தும் காண்கின்றோம். "தலைவரா? அவரை நம்பவே முடியாது; அவர் நம்மைப் பிரிவார்" என்ற அந்தத் தாய் உரைக்கின்றாள். தலைவனைத் தலைவி நம்பவில்லை. குடும்பத் தலைவர்க்கிடையே இந்த நிலை ஏற்படுத்துகின்றது. "உன்னை விட்டுப் பிரியேன்; பிரிந்தால் உயிர்வாழேன்" என்று அன்பின் மிகுதியால் ஒரு காலத்திற் பிறந்த சொற்கள் வாழ்க்கையில் உண்மையாகவே நின்றன. ஆனால் பொருளீட்டல் காரணமாக, அரசியல் காரணமாக, தலைவன் பிரிய நேர்ந்தது; பிரிந்தான். பிரிந்து செல்ல அவன் மனமும் இடந்தரவில்லை.; தலைவியும் இசையவில்லை. ஆயினும் பிரிவு நேர்ந்தது. தலைவியின் நம்பிக்கை குலைந்தது. தலைவன் அன்பு மிக்கவன் என்று வாழ்ந்த தலைவியின் நெஞ்சு

வெம்பியது. நீரின் தண்மையை நம்பி விளையாடிய குழந்தை ஒருநாள் கொதிப்பை உணர்ந்து வாடியதன்றோ? இனி எவ்வாறு நம்புவது" என்று சோர்கின்றாள் தலைவி.

அந்தரோ அறிவுடையார் கண்ணும் தேற்றம்! பரிவேர் இடத்துண்மை யான்.

(திருக்குறள், 1163)

என்று திருவள்ளுவர் அத் தலைவியின் மனநிலையைப் புலப் படுத்துகின்றார். ஒருமுறை நிகழ்ந்த பிரிவு அவள் நெஞ்சை நடுக்குறச் செய்கின்றது. அறிவுடையர் தாம்! ஆயினும் நம்புவது, தேறுவது, எங்ஙனம்? என்று பெருமூச் செறிகின்றாள்.

இளங்குழந்தை இனி உறுதி யோடிருந்து தண்ணீர்ப்பானை விளையாட்டைக் கைவிடப் போவதில்லை. ஆனால் அன்று உற்ற துன்பமோ கொடிது! தலைவியும் தலைவனைத் தேறாமல் வாழ்நாளெல்லாம் கவலையுறப் போவதில்லை; தலைவன் மீண்டதும் குடும்பத் தலைமைப் பொறுப்பைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஏற்பாள். ஆனால் அன்று தலைவன் பிரிந்தபோது அவள் உற்ற துன்பம் மறக்கமுடியாதது? அன்று இருந்த மனநிலையே திருவள்ளுவர் விளக்குவது. அதனை விளக்குவதற்கே அகநானூற்றில் இருநூறுபாட்டு இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் உள்ள முதற் பொருளும் கருப்பொருளும் எளிதில் படித்தறியலாம்; ஆனால் அவற்றைக் கடந்து மனநிலையை உணர்தல் அருமையே! அதுதான் பாட்டின் உரிமையாய் வாழ்க்கையின் பொருளாக உள்ள உரிப்பொருள்! அதனைக் கலைஞரே உணரவல்லவர். கல்வியிற் பெரியவராய் கம்பர் அதனை நன்கு உணர்ந்தவர்.

நெடுந்தொகை குறுந்தொகை முதலாய் வாழ்க்கை நூல்களில் பிரிவு

பாலை என வழங்கப்படும். தமிழ்ச் சான்றோர் வாழ்க்கையால் நிலம் பகுத்தனரோ, நிலத்தால் வாழ்க்கை வகுத்தனரோ, அறியோம். நிலத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள தொடர்பை நன்கு தெளிந்த அக்காலக் கலைஞர் பிரிவைப் பாலை என்றனர். கதிரவன் வெம்மையால் இயல்பு இழந்த காடும் மலையும், கடுவேனிலும் பாலையின் நிலமும் காலமுமாவன. இயற்கை திரிந்த விலங்கு, மரம் முதலியன பாலை நிலத்தன. இவையே முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் என்பன. கம்பர் கருத்தில் பாலை என்றதும் பிரிந்து வருந்தும் மனமே முன்னிற்கின்றது; உரிப்பொருளே உருக்கொள்கின்றது. வெம்மையால் வேறுபட்ட நிலத்தை எடுத்துக் கூறப்புகும் கம்பரின் கற்பனை யுலகில் நிலம் சுடுவதன் முன்னம் நெஞ்சம் சுடுகின்றது.

பிரியவென் என்ற சொல்தாம்

மறந்தனர் கொல்லோ

(அகநானூறு, -1)

அரிதரோ தோற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்

பிரிவு ஓர் இடத்துண்மை யான்.

(திருக்குறள், 1163)

என்று வருந்தும் மனத்தின் வெப்பமே அவர்தம் பாலைப் பாடலில் சிறந்து விளங்குவது.

கம்பர் காட்டும் பாலையிலம் ஒன்று. அதில் மரங்கள் இருந்தன. ஆனால் அவை எந்நிலையில் இருந்தன? கிளைகள் வெந்திருந்தன என்கிறார் புலவர். கதிரவன் வெம்மையைக் காட்ட அது போதாது. அந்நிலத்தின் மேற்புறத்திருந்தவை காய்ந்தழிந்த நிலையோடு, நிலத்தின் உட்புறத்திருந்து கிழங்குகளும் வெந்தன என்கின்றார். மரத்தின் உறுப்புக்களில் முதலில் வாடுவது தளிர்; இறுதிவரையில் தாங்கி நின்று முடிவாக வாடுவது வேர். வேர்களும் வெந்திருந்தனவாம். மேலும் வெம்மையின் மிகுதி புலப்படுத்துகின்றார். கிழங்கும் வேரும் அழிவதற்குக் காரணமாகச் சூரியன் வெப்பத்தை வாங்கிக் காத்த நிலமும் தீய்ந்ததாம். இவ்வளவிலும் புலவர் முயற்சி நிற்கவில்லை. நெஞ்சின் நிலையினையே எல்லையாக்கிக் காட்டுகின்றார். நினைக்கும் நெஞ்சம் தீய்ந்துபோம் என்கின்றார்.

சினையும் மூலமும் வேரும்வெந் திருநிலம் தீய்ந்து

நினையும் நெஞ்சமும் சுடுவதோர் நெடுஞ்சுரம்.

(கம்ப. அயோத்தியா. சித்திர.)

கம்பர் கண்ட தலைவர் சென்று சேரும் பாலையைக் குறித்துவரும் பாடற் பகுதி இது. இந்தப் பாலையைப் பற்றி

இதற்கு முன்னரே பேச்சு நிகழ்ந்துள்ளது. இராமன் பிரியத்துணிந்தான்; அதைத் தன் துணைவிக்கு உரைத்தான்; “நீ வருந்தலை நீங்குவென் யான்” என்றான். அச்சொல் தலைவிக்குத் தீய வெஞ்சொல்லாக இருந்தது. அச்சொல் முன்னர்ச் செவியை எட்டிற்று. பின்னர் நெஞ்சைக் சுடும். நெஞ்சினுள் புகாமல் செவியை எட்டிய அளவிலேயே பாலையைப் பற்றிய சொல் செவியைச் சுட்டதாம்.

நீல ருந்தலை நீங்குவென் யானென்ற

தீய வெஞ்சொல் செவிசுட தேம்புவார்

(அயோத்தியா. நகர் நீங்கு)

சீதை மனநிலை என்ன? அந்தத் தலைவியின் மனம் சினையும் மூலமும் வேரும் வேரும் வெம்மையைப் பொருட்படுத்தவில்லை; நிலமும் தீய்ந்துபோம் கொடுமையைப் பொருட்படுத்தவில்லை... “ஊழி அருக்கனும் எரியும் என்பது யாண்டையது?” என்று கேள்வி வருகின்றது. பிரிவு என்பதன் வெம்மையின் முன்னே இவையெல்லாம் தண்மை பெறுகின்றனவாம்!

நின், பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு?

என்ற மறுமொழியே அவள் மனநிலையை விளங்குகின்றது. கம்பர் சீதையாக இருந்து கண்ட நிலை இது. பாலை நிலத்தைவிடப் பாலை வாழ்க்கை சுடுமாம்; மிகச் சுடுமாம்.

அந்தப் பாலையிலத்தையே புலவர் தம் நிலையில் இருந்தும் காண்கிறார். அப்போது அவர் கூறுவது என்ன? பாலையிலம் பாலை வாழ்க்கைபோல் கொதிக்கின்றதாம். அரசியல் காரணமாகச் சென்ற தலைவரைப் பிரிந்து வருந்தும் மகளிர் மனம்போல் கொதிக்கின்றதாம்.

பந்த ருட்புரை பாசறைப் பொருள்வயின் பருவம்

தந்த கேள்வரை உயிருறத் தழுவினர் பிரிந்த

கந்த ஓதியர் சிந்தையிற் கொதிப்பது அவ்வனமே

(அயோத்தியா. சித்திர.)

அந்தக் கொடிய பாலை குளிர்ச்சி பெற்று மாறும் நிலையைப் பாடும் வாய்ப்பும் பெருகின்றார் கம்பர். அப்போதும் மனநிலையையே நோக்குகின்றார். கொதிக்கும் மனம் குளிரும் நிலையைக் காட்டுகின்றார். தலைவரைப் பிரிந்த தலைவியர் அவர் மீண்டபோது உள்ளம் குளிர்வர் அல்லரோ? அப்போது குளிர்ந்த உள்ளம்போல் வனம் குளிர்ந்தது என்கின்றார். உரிப்பொருள் உணர்ந்த உணர்வின் பயனே இப்பாட்டு.

கந்த ஓதியர் சிந்தையின் கொதிப்பது அக்கழலோர்

வந்த போது அவர் மனம்எனக் குளிர்ந்தது அவ்வனமே!

காப்பியத்துள் ஒரு காப்பியம்

கம்பநாடனின் இராமகாதை ஒரு பெருங் காப்பியமாகும். ஆனால் அந்தப் பெருங்காப்பியத்தின் உள்ளே ஒரு சிறு காப்பித்தை அப் பெருமகன் அமைத்துக் காட்டுகிறான். சிறுகாப்பியம் என்னும் பொழுது அதன் அளவைத்தான் குறிக்கிறோமே தவிரத் தரத்தையன்று. 176 பாடல்கள் மட்டுமே கொண்ட சிறுகாப்பியம் இரணியன் வதைப்படலம் என்ற பேருடன் இராம காதையுள் அடங்கி நிற்கின்றது. ஒரு காப்பியத்துக்குரிய அனைத்து இலக்கணங்களும் கொண்டது இரணியன்வதை, ஆறு, மலை, மருதம் முதலியவற்றின் வருணனை முதலிய பகுதிகள் இன்மையாலும் இதனைக் காப்பியம் என்று கூறலாமா என்று சிலர் ஐயங்கொள்ள இடம் உண்டு. ஆனால் இப்பகுதிகள் காப்பியத்தின் இன்றியமையா உறுப்புக்கள் ஆகமாட்டா. இவை அனைத்தும் இல்லாமலும் ஒரு காப்பியத்தை அமைக்க முடியும் என்று காட்டியதே கம்பநாடனின் தனித்துவமாகும். இவை அனைத்தும் இருந்தும் பல, காப்பியம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருந்தும் காப்பியச் சிறப்பில்லாமல் மங்குவதைக் காண முடிகின்றதல்லவா? ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் என்ற பட்டத்துடன் உலவிவரும் நூல்களைப்பார்த்தால் மேலே கூறிய உண்மை தெற்றெனப் புலப்படும்.

ஒரு பெருங்காப்பியத்தினுள் ஒரு சிறு காப்பியத்தை அமைப்பது அவ்வளவு எளிதானதன்று. தக்க இடமாக இல்லாவிட்டால் அச்சிறுகாப்பியமும் முந்திரிக்கொட்டை போலத் துருத்திக்கொண்டிருக்கும். தக்க இடம் கண்டு அமைப்பதுடன் பெருங்காப்பியத்துடன் சிறுகாப்பியத்திற்குள்ள உறவு முறை நன்கு அமையவேண்டும். இயல்பான ஒட்டல் இல்லாவிட்டாலும் சிறுகாப்பியம் தனித்துத் தொங்குவதுடன் தாய்க் காப்பியத்தின் சிறப்பையும் குறைத்துவிடும். இத்தகைய இன்னல்களைக் கடந்து கம்ப நாடன் தன்னுடைய இராமகாதையில் இரணியன் வதை என்ற சிறுகாப்பியத்தை அமைத்துள்ளான். இலக்கியத்திறனாய்வில் தலை நின்றவரான வ.வே.சு. ஐயர் கம்ப ராமாயணம் முழுவதும் அழிந்துவிட்டாலும் இரணியன் வதைப்படலம் மட்டும் எஞ்சி இருப்பின் அதுவே கம்பனை உலக மகாகவிகளுள் ஒருவனாக ஆக்கப் போதுமானது

யேராசிரியர் **அ.ச. ஞானசம்பந்தன்**

என்று கூறியுள்ளார்.

இராமகாதை அறம் வெல்லும்; பாவம் தோற்கும் என்ற உண்மையை நிலை நாட்டப்பாடப்பெற்றது. மேலும் கம்ப நாடனுடைய கடவுட் கொள்கையை வெளிப்படுத்தவும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படுகிறது. கடவுள் மனிதனாகப் பிறந்த கதையைக் கூற வந்தாலும் வந்தவன் யார் என்பதை அறிந்துகொள்ளாதவர்களுக்குக் கடவுளின் இலக்கணத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படத் தானே செய்யும். அம்மாதிரி நேரங்களில் கவியரசன் கடவுட் கொள்கையை விரிக்க வேண்டிய இன்றியமையாமை உண்டு.

இராமகாதைப் பாத்திரங்களுள் கடவுள் உணர்வு பெறாதவர்கள் பலருண்டு. ஆனால் இவ்வறிவு பெறாதவர் அனைவருக்கும் இதனைப் புகட்டுதல் இயலாத காரியம். எவ்வளவு கூறினாலும் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு அறிவு வளர்ச்சியும் கல்வி வளர்ச்சியும் பெறாத தாடகை, அதிகாயன் போன்றவர்களும் இக்கதையில் உண்டு. அறிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவு வளர்ச்சியும் கல்வி ஞானமும் உடைய இராவணன் இரணியன் போன்றவர்களும் இக்கதையில் உண்டு. கவிஞன் கூற வேண்டிய மூலப்பொருளாகிய கடவுள் தத்துவத்தை எங்கே கூறினால் அது சிறப்படையும் என்பதை நன்கு அறிந்து கொண்டு அதற்கேற்ற நிலைக்களத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு தகுந்த இடத்தில் தகுந்த முறையில் கூறினால்தான் அவன் தலையாய கவிஞனாவான். இந்த அடிப்படையில் நோக்கினால்தான் கம்ப நாடனின் இரணியன் வதைச் சிறப்புப் புலப்படும். கதைப் போக்கிற்கு இப்பகுதி தேவையில்லை. மூலநூலில் இது இடம் பெறவும் இல்லை. என்றாலும் கவிஞன் இதனை இடையே புகுத்துகிறான்.

எத்துணை நியாயங்களைத் தருக்க ரீதியாகக் கூறினும் இராவணன் வீடணனுடைய வாதங்கட்குச் செவி சாய்ப்பதாக இல்லை. ஆயிரம் மறைப்பொருள் உணர்ந்து அறிவு அமைந்தவன் இராவணன். எனவே அவனிடம் தருக்க ரீதியாகப் பேசினால் பயன்படும் என்ற கருத்தில் வீடணன் பேசுகிறான். இராவணன் தான் பெற்றுள்ள வரபலம்

முழுத்தன்மை வாய்ந்தது என்ற முடிவுடன் இருப்பவன். எனவே அவனுடைய வரங்களிலுள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் அவனைத் திருத்திவிடலாம் என வீடணன் நினைத்ததில் தவறு இல்லை. விலங்குகளிடம் தோல்வி ஏற்படக்கூடாது மனிதர்களிடம் தோல்வி வரக் கூடாது. என்பவை இராவணனுடைய வரங்களில் இடம் பெறவில்லை என்பதை நினைவூட்டியதுடன், இவ்விரண்டு இடங்களிலும் இராவணன் தோற்றத்தை நினைவூட்டுகிறான். வாலி, கார்த்தவீரியன் என்ற இருவரும் இராவணனை வென்றவர்கள். ஆனால், இராவணன் இந்த இரண்டு வாதங்களையும் உதறிவிடுகிறான்.

எனவே, இராவணனுடைய போக்கைக் கண்டு திகிலடைந்த வீடணன் இரணியனைப்பற்றிப் பேசுகிறான். இராவணன் வீடணனின் அறிவுரைகளை ஒதுக்கியது எந்த நம்பிக்கையில்? சீதையை விடுவதுண்டோ இருபது திண்டோள் உண்டால் என்றும், என்னையே நோக்கி நான் இந்நெடுபகை தேடிக் கொண்டேன் என்றும் அவன் கூறுவது எந்த அடிப்படையில்? தன்னுடைய வரபலம், தவவலிமை உடல்வலி என்பனவற்றைப்பற்றி அவன் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையே அவனுடைய அலட்சிய பாவத்திற்குக் காரணமாகும். இதனை நன்கு அறிந்து கொண்டான் கூர்த்தமதியுடைய வீடணன். அவன் அறிந்த வழிகள் அனைத்தையும் மேற்கொண்டும் இராவணன் மனத்தை மாற்ற முடியவில்லை. மேலே கூறப்பெற்ற நம்பிக்கையின் காரணமாக இராவணன் செய்கின்ற பெருந்தவறு யாது? பகைவனைக் குறைத்து மதிப்பிடும் பெருந்தவற்றைச் செய்துவிட்டான். கொச்சை மானுடர் என்று பேசிவிட்டான்.

இப்பொழுது வீடணன் செய்யத்தக்கது யாது? இதே போன்ற மற்றொரு வீரன் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினால், ஒருவேளை இராவணன் மனந்திருந்தவுங்கூடும் என்று வீடணன் நினைக்கிறான். கொச்சை மானுடர் என்று இராம இலக்குவரை எள்ளி நகையாடுகின்ற இராவணன் கூட இரணியனை எள்ளி நகையாடத் துணியமாட்டான் அல்லனோ? எனவேதான் இரணியன் வரலாற்றை வீடணன் இந்தச் சந்தர்பத்தில் கூறுவதாக, கம்பன் கதைப்போக்கை அமைக்கிறான். இவ்வாறு சூழ்நிலையையும், சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்தி விட்டமையின் இரணியன் வதையை இடைப்பிறவரல் (Anachronism) என்றோ கதைப்போக்கில் ஓட்டாமல் தொங்குகிறது என்றோ திறனாய்வாளர் யாரும் கூறமுன்வரார். மூலக்கதையுடன் இக்கதை நன்கு இணைந்து (Integrated) முழுத்தன்மையுடன் விளங்குவதைக் காண்கிறோம்.

இரணியன் வதை என்ற இச்சிறு காப்பியம் இரண்டு குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றக் காணலாம்.

இராவணனுக்கு அறிவூட்டத் தோன்றிய இக்கதையின் முற்பகுதி இரணியனுடைய தவவலி, உடல்வலி, வரவலி ஆகிய வற்றைக் கூறுகிறது. அவனுடைய அன்றாட வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்ற விதமே அவனுடன் ஒப்பிட்டால் இராவணன் சாதாரண மனிதன் என்று நினைக்குமாறு செய்கிறது. பல்லாயிரம் இராவணர்கள் கூடினாலும் ஒரு இரணியனுக்கு ஈடாகமாட்டார்கள் என்ற கருத்துப் படிப்பவர் உள்ளத்திலேயே தோன்றுகிறது என்றால் இதனைக் கேட்கும் இராவணன் மனத்தில் தோன்றாமலா இருக்கும்?

எல்லாவகை வலிமையிலும் இராவணன் இரணியனுக்கு ஒரு சிறிதும் ஒப்பாகமாட்டான் என்று கூறிய பிறகு இராவணனிடம் உள்ள குறை இரணியனிடம் இல்லை என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறான் வீடணன். இராவணன், இரணியன் இருவரும் அகங்கார வடிவினர்; இருவருமே பகையைக் குறைத்து மதிப்பிடும் தவற்றைச் செய்தனர்; இருவருமே அறத்தை மறந்தனர். என்றாலும், இருவருக்கும் இடையே உள்ள மலைபோன்ற வேற்றுமையையும் வீடணன் காட்டுகிறான். இரணியன் எல்லையற்ற அகங்காரத்தால் அழிந்தானே தவிர, இராவணனைப்போல அதீத காமத்திற்கு இடங்கொடுக்கவே இல்லை. இன்னும் கூறப்போனால், காமத்தை வென்றவன் இரணியன் என்ற கருத்தையும் குறிப்பாகக் கூறுகிறான் வீடணன். மகன் பிரகலாதனிடம் பேசுகின்றபொழுது இரணியன் 'அடே! நீ தூணிலும் நான் கூறும் சொல்லிலும் உள்ளான் என்று எந்த அரியைக் கூறுகிறாயோ அந்த அரியைத் தோளோடு தானும் இற்றுவிழ வெட்டிவிட்டு, பின்னர் உன்னையும் கொன்றபிறகு என் வாளினையாவது வணங்குவேனே தவிர, ஊடலைத் தணிக்கக்கூட மகளிர் காலில் விழுந்து வணங்காதவனாகிய யான் இந்த அரியையா வணங்குவேன் என்று எதிர்பார்க்கின்றாய்?' என்ற பொருளில்

"கேள்! இது; நீயுங் காண்க

கிளர்ந்ததொள் அரியின் கேழ்இல்

தோளோடு தானும் நீக்கி,

நின்னையந் துணித்துப் பின்என்

வாளினைத் தொழுவது அல்லால்

வணங்குதல் மகளிர் ஊடல்

நாளினும் உளதோ? என்னா

அண்டங்கள் நடுக்க நக்கான்" (146)

என்று பேசுகிறான் இரணியன். இதனை ஒரு காரணத்துடன் எடுத்துக் கூறுகிறான் வீடணன். ஆட்டிப் படைக்கும் காமத்திற்காகத் தன் சுய கௌரவத்தையும் விட்டுச் சீதையின் காலில் விழுந்து கெஞ்சும் இராவணன் எங்கே?

ஊடற்காலத்திலும் மகளிரை வணங்கமாட்டேன் என்று கூறும் இரணியன் எங்கே? அகங்காரத்தால், தான் உயர்ந்தவன் என எண்ணும் இராவணனுக்கு உண்மையான அகங்காரம் எத்தகையது என்பதை வீடணன் எடுத்துக்காட்டுகிறான். எல்லாவகையிலும் இரணியன் இராவணனினும் மேம்பட்டவன் என்பதை, பல்வேறு சான்றுகள், நியாயங்கள் என்பவற்றுடன் எடுத்துக்காட்டி விட்டான் வீடணன்.

இனி அவன் செய்ய வேண்டிய செயல் மற்றொன்று உண்டு. எந்த வீரனும் செய்யக் கூடாத தவறாகும் அது. அந்தத் தவற்றைச் செய்து விட்ட எந்த வீரனும் அதனால் ஏற்படும் விளைவிலிருந்து தப்ப முடியாது. அந்தத் தவறு யாதெனில், பகைவனுடைய வலிமையைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகும். இராவணனினும் பன்மடங்கு மேம்பட்டவனாகிய இரணியன் கூட இத்தவற்றைச் செய்து அதற்குரிய தண்டனையைப் பெற்றுவிட்டான் என்று கூறு முகத்தால் இராவணனுக்கும் அந்நிலைதான் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறான் வீடணன்.

இந்த அருமையான சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருவருக்கும் பகைவனாக வந்தவன் யார் என்பதைக் கூற வீடணன் துணிந்து விட்டான். தானே அதனைக் கூறுவதைவிடத் தன் கதாபாத்திரமாகிய பிரகலாதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். இருவருக்கும் பகைவனாக வந்தவன் முழு முதற் பொருளாவான். அந்தப் பொருளை அறிவது யாருக்கும் இயலாத ஒரு காரியமாகும். எனவே அப்பொருளின் இயல்பை முழுவதுமாக அறிந்து கூறுதல் யாருக்கும் இயலாத ஒன்று. அறிவில் மேம்பட்டவர்கள் அறிவின் துணைகொண்டே இறைப்பொருளை அறிய முற்படுவர். "ஞானத்தால் தொழுவார் சில ஞானிகள்" என்பது அப்பர் பெருமான் வாக்கு.

அறிவில் மேம்பட்டவனாகிய இரணியனுக்கு அறிவின் துணை கொண்டே இறைப் பொருளை அறிய வழி வகுக்கின்றான் பிரகலாதன்.

எட்டுத்தொகை

- 1. நற்றிணை
- 2. குறுந்தொகை
- 3. ஐங்குறுநூறு
- 4. பதிற்றுப்பத்து
- 5. பரிபாடல்
- 6. கலித்தொகை
- 7. அகநானூறு
- 8. புறநானூறு

"அளவையான் அளப்ப அரிது;

அறிவின் அப்புறத்து

உள; ஐயா! உபநிடதங்கள் ஒதுறு

கிளவி ஆர் பொருள்களால்

கிளத்துறாதவன்"

(62)

என்று கூறிய பிரகலாதன் ஏகம் சத்..... என்ற தத்துவத்தை விளக்கப் புகுந்து,

"மூலகை உலகும் ஆய் குணங்கள்

முன்றும் ஆய்

யாவையும் எவரும் ஆய் எண் இல்

வேறுபட்டு

ஓவல் இல் ஒரு நிலை ஒருவன் செய்வினை

தேவரும் முனிவரும் உணரத் தேயுமோ?"

(63)

என்றும்

"கருமமும், கருமத்தின் பயனும்,

கண்ணிய

தருமுதல் தலைவனும், தானும்,

ஆனவன்"

(64)

என்றும் உபநிடத அடிப்படையில் இறை இலக்கணம் கூறுகிறான். அடுத்து இன்னுஞ்சற்று ஆழமாகச் சென்று பேச முற்படுகிறான்.

"காலமும் கருவியும்

இடனும் ஆய், கடைப்

பால் அமை பயனும் ஆய்

பயன் துய்ப்பானும் ஆய்

சீலமும் அவை தரும்

தீருவுமாய், உளன்

ஆலமும் வித்தும் ஒத்து

அடங்கும் தன்மையான்"

என்றும்

"ஓம் எனும் ஓர் எழுத்து அதனின்

உள் உயிர்

ஆம் அவன் அறிவினுக்கு அறிவும்

ஆயினான்"

என்றும் கூறுவது ஆராய்ந்து அறிதற்குரியது.

இத்துணை அளவு இறை இலக்கணம் பேசுகிறானே கவிச்சக்கரவர்த்தி! இக் கருத்துக்கள் அவனாகப் படைத்துக் கொண்டவையா என்று ஆராய்ந்தால், இந்நாட்டின் மிகப் பழமையான சொத்து அது என்பது நன்கு விளங்கும்! "தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிந்ததாமன்றே!" என்று வேதாந்த தேசிகரால் பாராட்டப்படும் நாலாயிரப் பிரபந்தத்தின் உயிர்நாடி என்று கருதத்தக்க திருவாய் மொழியில்,

'சீர்மை கொள்வீடு, சுவர்க்கம் நரசு ஒரு
சுர்மை கொள் தேவர்கள் நடுவா மற்று
எப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய் வித்தாய்ப் பரந்துநின்ற
கார்முகில்போல் கண்ணன் என்றும் (8-10)

திடலிகம்பு எரிவளி
நீர்நிலம் இவை யிசை
படர்பொருள் முழுவதாமாய்
அவை அவை தொறும்
உடல் யிசை உயிரெனக்
கரந்து எங்கும் பரந்துளன் (1-7)

என்றும் கூறியதோடு அமையாது,

உளன் எனில் உளன் அவன்
உருவம் இவ் உருவுகள்
உளன் அவன் எனில் அவன்
அருவம் இவ் அருவுகள்
உளன் என இவன் என
இவை குணம் உடைமையிற்
உளன் இரு தகைமையோடு
ஒழிவிலன் பரந்தே (1-9)

என்றும் கூறிச்செல்கிறார் வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்
சடகோபன்.

இந்நுண்ணிய கருத்தைக் கூறிய பிரகலாதன் இறுதியாக
சாதாரண மனிதனும் அறியத்தக்க வகையில் இறை
இலக்கணம் பேச முற்படுகிறான்.

முன்று அவன் குணங்கள் செய்கை
முன்று அவன் உருவம் முன்று
முன்று கண், சுடர்கொள் சோதி
முன்று அவன் உலகம் முன்று
தோன்றலும் இடையும் கூறும்
தோன்றிய பொருள்கட்(கு) எல்லாம்
சான்று அவன்; இதுவே வேத
முடிவு; இது சரதம் (122)

என்று கூறியதுடன் அமையாது,
சாணினும் உளன்; ஓர் தன்மை
அணுவினைச் சதகூறுஇட்ட
கோணினும் உளன் நீ சொன்ன
சொல்லினும் உளன் (124)

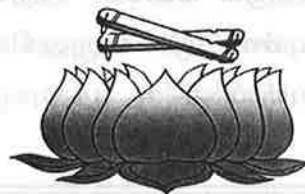
என்று கூறிமுடிக்கிறான். இந்த இரணியன் கதை
இல்லாமல் இத்துணைத் தத்துவக் கருத்துக்களைக்
கம்பநாடனே கூறி இருப்பினும் அது படித்து இன்புறுதற்கு
முடியாத நீதிநூலாக முடிந்திருக்கும். மிக உயர்ந்த தத்துவ
நூல்களும் விளக்குதற்குக் கடினம் என்று கருதுகின்ற
கருத்துக்களை அனாயாசமாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி
கூறிவிடுகிறான். கதையின் இடையில் சருக்கரை தடவிய
மாத்திரையாக இவை அமைக்கப்பட்டிருந்தலின், யாவரும்
இதனைப் படித்து மகிழவும் ஓரளவு இத்தத்துவங்களைப்
புரிந்து கொள்ளவும் கவிச் சக்கரவர்த்தி வழி செய்து
விட்டான்.

ஒரே கல்லில் ஒன்பது மாங்காய் அடிப்பதுபோல,
இராவணன் வீழ்ச்சி உறுதி என்பதை வீடணன்
மட்டுமல்லாமல், இராவணனை ஒழிந்த அனைவரும்
அறிந்துகொள்ளுமாறு செய்து விட்டதுதான் காப்பியத்தில்
ஒருங்கு இணைந்த இணைப்பு என்று கூறுகிறோம். ★

பன்னிரு திருமுறைகள்

- 1-2-3. தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர்
4-5-6. தேவாரம் - திருநாவுக்கரசர்
7- தேவாரம் - சுந்தரர்
8. திருவாசகம் - மாணிக்கவாசகர்
9. திருவிசைப்பா - திருமாளிகைத் தேவர்
- சேந்தனார்
- கருவூர்த் தேவர்
- நம்பிகாடவ நம்பி
- கண்டராதித்தர்
- வேணாட்டிகள்
- திருவாலியமுதனார்
- புருடோத்தம நம்பி
- சேதிராயர்
திருப்பல்லாண்டு - சேந்தனார்
10. திருமந்திரம் - திருமூலர்

11. தனிப்பதிகங்கள் - திருவாலவாயுடையார்
- காரைக்காலம்மையார்
- ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்
- சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
- நக்கீரதேவர்
- கல்லாடனார்
- கபிலதேவர்
- பரணதேவர்
- இளம்பெருமானடிகள்
- அதிராவடிகள்
- பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
- நம்பியாண்டார் நம்பி
12. பெரிய புராணம் - சேக்கிழார்

கம்பலும் பட்டுக்கோட்டையும்!

யுவன் கோவிந்தசாமி செய்யாமன் ரீரார்.

உலகம் போற்றும் கவிச்சக்கர வர்த்தியே...
நற்றமிழ் மேல் கொண்ட காதலால்! நானும்
யான் வணங்கும் தவப் பயனால்! பட்டுக் கோட்டையான்
கவிபாட வந்தேன்! கனிவோடு கேட்பீர்!
“கண்ணொடு கண்கள் கவ்வின்வே என்றாய் - அவை
ஒன்றை ஒன்று உண்ணவும் என்றாய்!”

குகனொடும் ஐவர் ஆனோம் முன்பு; பின் குன்று சூழ்வான்
மகனொடும் அறுவர் ஆனோம்; எம் குழை அன்பின்வந்த
அகன் அமர் காதல் ஐய! நின்னொடும் எழுவர் ஆனோம்
என்றே அருமையாய் எடுத்துரைத்தாய் கவிவேந்தே!

வாழ்த்துக்கள்! ப(ா)ட்டுக் கோட்டையாரே உன் கேள்விக்கு
நீ எழுதிய பாடலையே சான்றாய் எடுத்துரைப்பேன்!
“கண்ணும் கண்ணும் கட்டின சூட்டை” என்றாய்
“காந்தமோ இது கண்ணொளி தானோ” என்றாய்
“கண்ணொடு கண்ணு பின்னியது” என்றாய்
இன்னும் சொல்வேன் பலவரிகள்...
மற்றவரையும் நீ... உடன் பிறப்பாக்க வில்லையா?
அண்ணன் தம்பியாம் அனைவரும் வாழ்ந்து
அருள் விளக் கேற்றிடுவோம் என்றாய்
“ஓரமா ஒதுங்கிநின்னா உயர முடியுமா? எதிலும்
ஓற்றுமை கலைஞ்சதுன்னா வளர முடியுமா?” என்றுரைத்தாய்!
கள்ளமில்லா மனசு உணக்காம் ஐயா! - பெரும்
கவிஞரெல்லாம் காவியத்தில் காணஇடங் கொடுப்பாங்க...

அன்புத் திருமேனியே! அகமலரே!
அருள் மனமே! அறமே போற்றி!
புண்பட்டு உழுலுகின்ற உலகம் உய்யப்
புவியினிலே பூத்தபுகழ்க் கம்பா போற்றி!

தமிழர் புத்தாண்டு

ஔாசிரியர் வஞ்சமியின் லையோ

புத்தாண்டில் புத்துலகைப் படைக்கப் புறப்படும் தமிழினமே, நிள்! உன் புத்தாண்டு, தமிழ்ப்புத்தாண்டு எங்கே தொடங்குகிறது என அறிவாயா நீ, சொல்? சித்திரை மாதத்தில் புத்தாண்டு என்றிருந்த நிலை மாற்றிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் பெயராவது தெரியுமா உனக்கு? அறியாமை தவறில்லை! அறிந்துகொள்ள விரும்பாமையே பெருந்தவறு! உண்ணல், உறங்கல், பெண்டிரை நண்ணல் என்று உலா வரும் தமிழினமே! கன்னல் மொழி தமிழுக்கெனத் தனிப் புத்தாண்டைத் தம் ஆராய்ச்சித் திறத்தாலே உருவாக்கித் தந்தவர் மறைமலை அடிகளார்! தனித் தமிழின் தந்தை இவர்! அன்றிருந்த தமிழகத்தில், வடமொழி கலவாமல் நடைபோட முடியாது. தமிழ் என்று தவறாகக் கருதி இருந்த நிலையை உறுதியாக நின்று மாற்றியவர்! தனித்தமிழ்க் கொடியை ஏற்றியவர்! வடமொழியோ பிற மொழியோ ஏதும் கலவாமலேயே வடிவாகத் தனித்தமிழ் எழுதிட முடியும் என எண்பித்தவர். "வேதாச்சலம்" என்ற தன் வடமொழிப் பெயரை, "மறைமலை" என மாற்றிக்கொண்டவர். இல்லறத்திலிருந்து ஒதுங்கித் துறவறம் பூண்டதால் அடிகள் என்ற பின்னடை சேர "மறைமலை அடிகள்" ஆனவர். வடமொழி படித்தவர், ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவர், தமிழ் அறிஞர்! "மணிவாசகர் வரலாறும் கால ஆராய்ச்சியும்", "முல்லைப்பாட்டு - மூலம், ஆராய்ச்சி உரை" போன்ற ஆய்வு நூல்களின் ஆசிரியர். ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர். திருவள்ளுவர் காலம் பற்றிப் பெருமளவு ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு ஆழமாகவும், அகலமாகவும் ஆய்வு செய்த பின், கிறித்துவுக்கு 30 ஆண்டுகட்கு முன்னர் வள்ளுவர் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு இவர் வந்தார்.

சென்னையில் திருவள்ளுவர் கழகம் 18.01.1935 இல் வள்ளுவருக்கு விழா எடுத்தது. இவ்விழாவில் தமிழ்த் தென்றல் திருவாரூர் வி. கலியாண சுந்தரனார் (திரு.வி.க.), முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன் (கி.ஆ.பெ)... போன்ற தமிழறிஞர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய மறைமலை அடிகளார், "கிறித்து பிறப்பதற்கு 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவள்ளுவர் பிறந்தார் என்பது நான் ஆராய்ந்து கண்ட முடிவாகும்" என அறிவித்துத் திருவள்ளுவர் ஆண்டைத் தொடங்கி வைத்தார். **கிறித்து ஆண்டு 31 ஆண்டுகளைக் கூட்டித் திருவள்ளுவர் ஆண்டைக் கணக்கிடவேண்டும்** என்பது அடிகள் குறிப்பு. இதனை அறிஞர்கள் அவை ஏற்றுக் கொண்டது. அன்று தொட்டு அவ்வாண்டு நடைமுறைப் படலாயிற்று. (காண்க: "திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை" - மதுரை இளங்குமரனார் வர்த்தமானன் பதிப்பகம்)

1969-இல் கலைஞர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றபின், பொங்கலுக்கு 01.01.1970 முதல் அது நடைமுறைக்கு வரும் என்றும் ஆணையிட்டார். திருவள்ளுவர் ஆண்டு முறையைத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்று 1971 முதல் அரசு நாட்குறிப்பிலும், 1972 முதல் குறிப்பாக அரசிதழிலும், 1981-ஆம் ஆண்டு

முதல் அனைத்து அலுவல்களிலும் நடைமுறைப் படுத்தி வருகிறது. தைத் திங்கள் 2-ஆம் நாளைத் திருவள்ளுவர் நாள் என்று அரசு 1974 முதல் கொண்டாடி வருகிறது." (காண்க: திருவள்ளுவர் நினைவு மலர் பக்கம் 117). இவைதான் திருவள்ளுவர் ஆண்டின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, வரலாறு.

திருவள்ளுவர் ஆண்டின் வரலாற்றை அறிந்து கொண்டதோடு நிற்காமல் தமிழர்களாகிய நாம், தமிழ் உணர்வோடு அந்த ஆண்டு முறையைப் பின்பற்ற வேண்டாவா? கிறித்து ஆண்டோடு 31 ஆண்டுகளைக் கூட்டிக் கொள்ளுங்கள்-திருவள்ளுவர் ஆண்டு கிடைத்துவிடும். எடுத்துக் காட்டாக, இந்த ஆண்டைக் கிறித்து ஆண்டு முறைப்படி 2005 என எழுதுகிறோம். இத்தோடு 31-ஐக் கூட்டினால் 2036 வருகிறது அல்லவா! அவ்வளவுதான்.

இதுதான் திருவள்ளுவர் ஆண்டு!

மறைமலை அடிகள் கட்டிய தனித்தமிழ் உணர்வு நம்மடையே மலர வேண்டும், அடிகளார் ஊட்டிய அந்த உணர்வு இன்னும் வளரவேண்டும். "தமிழ் மக்கள் தங்கள் தாய் மொழியாகிய தமிழைப் பயில வேண்டியது அவர்களது இன்றியமையாத கடமை! தமிழர், தம் தாய்மொழியை ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளைவிட முதன்மையாகக் கருத வேண்டும்!" சொல்பவர் யார் தெரியுமா? காந்தி அடிகளேதான்!

(காண்க: "காந்தி அடிகள் வலியுறுத்திய தமிழ் உணர்வு" லேனா தமிழ்வாணன், குமுதம் 24.05.2004) அன்று அண்ணல் காந்தி சொன்ன அறிவுரை இன்றும் நமக்குப் பொருந்துகிறதே! பல நிலைகளில் தமிழைக் கோட்டை விட்டிருக்கிறோம். பாருங்களேன், 60 ஆண்டுச் சுழற்சியில் நாம் புழங்கி வந்த, பிரபவ என்று தொடங்கி அட்சய என நிறைவு பெறும் ஆண்டுகளின் பெயர்களைப் பாருங்கள். ஒரு பெயர் கூடத் தமிழ் பெயர் இல்லையே! அத்தனையும் வடமொழிப் பெயர்களின் தமிழ் வடிவங்கள். ஆங்கியேலேயனை விரட்டிய பிறகும் ஆங்கிலத்தைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். வடமொழிக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிய பிறகும் புரியாத இந்த வடமொழிப் பெயர்கள் நமக்கு எதற்கு? இனிய தமிழ்க் கனிகள் இருக்க கனியாத காய்கள் மேல் இன்னும் ஏன் உவப்பு? திருவள்ளுவர் ஆண்டைப் பயன்படுத்தினால் இந்த வடமொழிச் சிக்கல் எழாது, தமிழனின் தனிப்பெரும் தன்மானமும் விழாது! ஆகவே, திருவள்ளுவர் ஆண்டு முறையைப் பயன்படுத்துவோம் எங்கும் எதிலும் எப்போதும்!

சரி சரி, வடமொழிப் பெயர்களைத் தாங்கிய 60 ஆண்டுச் சுழற்சியை ஓரங்கட்டி விட்டோம். இனித் தமிழ் மாதங்களின் இல்லை, இல்லை - தமிழ்த் திங்கள்களின் பெயர்களைப் பார்ப்போமா? தை முதல் மார்ச்சு ஈறாக உள்ள 12 திங்கள்களுக்கும் தனித்தமிழ்ப் பெயர்கள் உண்டு. அவை எவை என அறிவீர்களோ? மிக மிக முற்காலத்திலேயே தமிழன் வகுத்துத் தந்த கால அட்டவணை (Calendrier / Calendar) வான வெளியில் ஞாயிறு வலம் வருதலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த வான மண்டலத்தைப் பன்னிரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கண்ணுக்குப் புலனாகும் விண்மீன்களைக் கற்பனைக் கோடுகளால் இணைத்துப் பெறும் உருவங்களின் அடிப்படையில் பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்படிப் பெயர் கொடுத்தவர்கள் கிரேக்க வானியலார். அவர்கள் பயன்படுத்திய சொல் என்ன தெரியுமா? "horos" இன்று ஐரோப்பிய மொழிகளில் வழங்கும் பல சொற்களுக்கு, "horoscope, horodateur, hour, heure, year..." இச்சொல்லே வேர்ச் சொல். இந்த "horos" என்ற பொருள். (காண்க: On line etymology dictionary & The American Heritage dictionary) இந்தச் சொல்லுக்கு மூல வேர்ச்சொல் தேடப் போனால் நம் தமிழுக்குத்தான் வரவேண்டும். பக்கம், விளிம்பு எனப் பொருள்படும் ஓரம் என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் பிறந்த சொல் ஓரை.

(காண்க: தமிழ்மொழி அகராதி - நா.கதிரைவேற்பிள்ளை) இந்த ஓரை என்ற சொல்லின் கிரேக்க வடிவம் தான் "horos" வானப்பகுதிகள் பன்னிரண்டிலும் ஞாயிறு தங்கிச் செல்லும் பக்கத்தைத் தமிழர்கள் ஓரை என்று அழைத்தார்கள். இதற்கு வடமொழியில் "இராசி" என்று பெயர். கிரேக்கத்துக்கு ஏற்றுமதி ஆனது ஓரை என்ற தமிழ்ச் சொல் மட்டுமல்ல, அது உணர்த்தும் பொருளும் தமிழர்களின் வானியல் அறிவும்தான். ஆக, தமிழர்கள் கண்ட 12 ஓரைகளைத்தான் கிரேக்கர்களும் கண்டனர்.

ஞாயிறு எந்த ஓரையில் தங்குகிறதோ, அந்த ஓரையின் பெயரையே அந்தத் திங்களுக்குப் பெயராய் இட்டனர் தமிழர். கிரேக்கர்களும் உரோமர்களும் இம்முறையைப் பின் பற்றவில்லை. எனவே, தமிழர்களாகிய நாம் திங்கள்களுக்குச் சுறவம் முதல் சிலை ஈறாக உள்ள தனித் தமிழ்ப் பெயர்களைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். முதலில் கடினமாகத் தோன்றினாலும் பழகியபின் இவை எளிமையாகிவிடும்.

வார நாள்கள் ஏழினுக்கும் கோள்களின் பெயர்களை இட்டனர் தமிழர். இம்முறையைக் கிரேக்கர்கள் பின்பற்றவில்லை, உரோமர்களோ மிகப் பிற்காலத்தில் தான் இம்முறையைக் கடைப்பிடித்தனர். கிழமை என்ற சொல்லுக்கு "உரிமை" என்று பொருள். எனவே, ஞாயிற்றுக்கு உரிய நாள் என்ற பொருளில் ஞாயிற்றுக்கிழமை என்கிறோம். புதன், சனி என்பன தமிழ்ச்சொற்கள் அல்ல. ஆகவே, அவற்றுக்கு ஈடான அறிவன், காரி என்ற தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் நன்று.

தமிழர்களின் புத்தாண்டு அதவாது வள்ளுவர் ஆண்டு சித்திரைத் திங்களில் தொடங்கவில்லை மாறாகச் சுறவம் முதல்நாள் (சனவரி - 14) தொடங்குகிறது என்பதை நினைவிற் கொண்டு நம் புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தமிழர்களாகிய நம் கடமை.

எனவே, இனி ஒரு விதி செய்வோம்! அதனை எந்தநாளும் காப்போம்!

"திருவள்ளுவர் ஆண்டே இனி நம் ஆண்டு!

சுறவத் திங்கள் முதல் நாளே நமக்கப் புத்தாண்டின் முதல்நாள்!

சுறவம் முதல் சிலை ஈறாக உள்ள திங்கள்களின் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களையே நாமனிப் பயன்படுத்துவோம்!

கிழமைகளின் பெயர்களையும் தனித்தமிழிலேயே எழுதுவோம்!"

என்ற உறுதிமொழியை இன்றே எடுப்போம்!

வடமொழியை, பிறமொழியை தமிழில் விட்டொழிப்போம்!

நம் அருமைத் தமிழ் மொழியால் நாம் நன்று செழிப்போம்!

லாழ்க் திருவள்ளுவர் ஆண்டு! வளர்க் தனித்தமிழ்ப் பற்று!!

வெண்பா

கவிஞர் தே. சுவாமித்தனன்

மரபுக் கவிதைகளில் ஒன்றானதும், பா வகைகளில் முதலில் நிற்பதுமான வெண்பாவைப் பற்றிய இலக்கணத்தைக் கண்போம்!

வெண்பாவில், ஈரசைச் சீரும் மூவசைச் சீரும் காப்சீரும் வரும். இதனை இயற்சீரும் காப்சீரும் வரும் என்க. வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீராய் முடியும். மற்றைய அடிகள் நான்கு சீரால் அமையும்.

வெண்பா இறுதிச்சீர், நான் - மலர் - காசு - பிறப்பு என்ற வாய்பாடுகளில் ஒன்றைப் பெற்றுவரும். அதாவது, ஈற்றுச்சீர் - ஓரசைச்சீராகவும் அல்லது ஈரசைச் சீராகவும் வரும். (ஈரசைச் சீரில் குற்றியலுகரத்தில் முடிந்த மாச்சீர் மட்டுமே வரும்; முற்றுக்கரம் வருதல் சிறுபான்மையாம்) வெண்பா ஈற்றடியின் இரண்டாஞ்சீர் மாச்சீராய் அமைந்தால் மிகவும் சிறப்பாம்.

மா முன் நிரை வருதலும் - காய் முன்னும் விள முன்னும் நேர் வருதலும் வெண்பாவிற்குரிய தளைகளாகும்.

வெண்பாவில், சீரும் சீரும் சேரும்போது வெண்டளை பிறக்கும்! செப்பல் ஓசை ஒலிக்கும்!

வெண்பாவின் ஓசையைச் செப்பலோசை என வழங்குவர். ஏந்திசைச் செப்பல், தூங்கிசைச் செப்பல், ஓழுகிசைச் செப்பல் எனச் செப்பலோசை மூவகைப்படும். செப்பலோசை வெள்ளோசை எனவும் பெயர் பெறும்.

வெண்பாவின் வகைகள்: ஏழு

குறள் வெண்பா	- இரண்டடிகளையும்
இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	- மூன்றடிகளையும்
நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	- மூன்றடிகளையும்
இன்னிசை வெண்பா	- நான்கடிகளையும்
நேரிசை வெண்பா	- நான்கடிகளையும்
பஃறொடை வெண்பா	- ஐந்தடி முதல் ஏழடி
	களையும் கருத்து
	மிகுதிக்கேற்றவாறு
	பன்னிரண்டடிகளை
	யும் பெற்றுவரும்.

கலி வெண்பா: பதின்மூன்றடிக்குமேல் வரும். அடிவரையறை இல்லை. 2190 அடிகள் உடையதாக இயற்றப்பட்டுள்ள "விறலிவிடு தூது" இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு!

கலிவெண்பாவில், இன்னிசைக் கலிவெண்பா! நேரிசைக் கலிவெண்பா! என இருவகையிருப்பினும் இவ்விரண்டுக்கும் பெரிய வேறுபாடு ஒன்றுமில்லை!

வெண்பாவிற்குரிய இலக்கணம் பெற்று, இரண்டாம் அடியீற்றில் தனிச்சீர் பெறாமல் வருவது இன்னிசைக் கலிவெண்பா! இரண்டாம் அடி ஈறுதோறும் தனிச்சீர் பெற்று வருவது நேரிசைக் கலிவெண்பா!

தூது, உலா, மடல் ஆகியவை நேரிசைக் கலிவெண்பாவால் இயற்றுவது மரபு.

இருகுறள் நேரிசை வெண்பா:

இரண்டு குறள் வெண்பாக்களை எழுதி, முதல் குறளின் இரண்டாம் அடியின் முதல் சீருக்கு ஏற்ப, தனிச்சொல் அமையப் பாடுவது இருகுறள் நேரிசை வெண்பாவாகும்.

ஆசிடையிட்ட நேரிசை வெண்பா:

நேரிசை வெண்பாக்களில், இரண்டாம் அடியின் மூன்றாம் சீர் வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீர் போல இருந்து, ஓரசையோ - இரண்டசையோ பெற்று வந்தால் அவை முறையே ஓராசு இடையிட்ட நேரிசை வெண்பா, ஈராசு இடையிட்ட நேரிசை வெண்பாவாகும்.

முடுகு வெண்பா:

விளச்சீர்களே விரவிவரும் வெண்பா ஓசை நயமுடையது. இவ்வாறு சந்தம் நிறைந்த வெண்பா முடுகு வெண்பா எனப்படும். முன்னிரண்டு அடிகளில் இச் சந்தம்வரின் முன்முடுகு வெண்பா என்றும், பின்னிரண்டு அடிகளில் இவ்வோசைவரின் பின்முடுகு வெண்பா என்றும் கூறுவர்.

வண்ணகம், அராகம், அடுக்கியல், முடுக்கியல், போக்கியல் என்பன யாவும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாகும்.

சவலை வெண்பா:

வெண்பாவில் சவலை வெண்பா என்று ஒன்றுள்ளது. தனிச்சீரின் முச்சீராக அமைந்திருந்தால் அது சவலை வெண்பா! ஆன்றோர் அதனை ஆரிடம் என்பர்!

வெண்பா இனங்கள்: மூன்று

அவை: தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்பதாம்.

குறட்டாழிசை, குறள் வெண்செந்துறை இரண்டும் குறளினங்களாம். விருத்தம் என்ற இனம் குறளுக்கில்லை!

வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் மூன்றும் வெண்பாவினங்களாம். வெண்டாழிசை - வெள்ளொத்தாழிசை எனவும் பெயர் பெறும். வெண்டுறை - ஓரோலி வெண்டுறை, வேற்றொலி வெண்டுறை என இருவகைத்தாம்.

தனிச்சீர்:

நேரிசை வெண்பாக்களில், இரண்டாவது அடியின் மூன்றாம் சீருக்குப்பின் சிறு கோடு பெற்றுவரும் நான்காம் சீரைத் "தனிச்சீர்" என்று சொல்லுவர். தனிச்சீருக்கும் அவ்வடியின் முதல் சீருக்கும் எதுகை ஒற்றுமை இருத்தல் வேண்டும். அந்தத் தனிச்சீர் மூன்றாம், நான்காம் அடிகளின் கருத்துக்குத் தொடர்புடையதாய் இருத்தலே சிறப்பு! தனிச்சீர் தனிச்சொல் எனவும் வழங்கும்.

இதுகாரும் வெண்பாவின் சீர், ஈற்றுச்சீர், தளை, ஓசை, வகை, இனம், தனிச்சீர் முதலானவற்றை அறிந்தோம்.

கவிஞரின் உள்ளம்...

அ. தனிக் - விருது வற்ற ஆசிரியர் (ஓய்வு)

இரைச்சல்களும் வேகத்திற்கும் இடையில் அமைதியாக நடைபோடுங்கள்.

அமைதியில், சமாதானம் உயிர் வாழ்கின்றது என்பதையும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். எல்லாநிலைகளும், முடிந்தமட்டில், அவர்களை அந்நியப்படுத்தாமல், அவர்களுடன் நல்லுறவுடன் வாழுங்கள்.

மெதுவாகவும், தெளிவாகவும் கண்டறிந்த உங்கள் உண்மையினைச் சொல்லுங்கள். பிறர் சொல்வது, எனிய அறிவுச் செய்தியாபினும் மற்றும் அறியாமைக்குரிய தாயினும், அமைதியாகக் கேளுங்கள்.

அவர்களின் பேச்சுக்குக் கூட வரலாறு உண்டு. இரைச்சலும் தாக்குதலும் உள்ள சிலரின் பேச்சுக்களைக் கேட்பதைத் தவிர்த்திடுங்கள். அவை, அறிவினைக் குழப்பிவிடுகின்றன. யாருடனும் உங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்காதீர்கள். பயனற்றவன் என்றோ அல்லது தற்புகழ்ச்சியுடையவன் என்றோ, அபாயகரமாக ஆகிவிடுவீர்கள்! எப்போதும் உங்களைவிடப் பெரியவரும் உண்டு. உங்களைவிடச் சிறியவரும் உண்டு!

உங்கள் சாதனைகளை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட உங்கள் எதிர்காலத் திட்டங்களை நினைத்துக் களிப்புறுங்கள்! உங்கள் வேலை சிறியதே ஆயினும், அதில் எப்போதும் ஆர்வம் காட்டுங்கள்!

காலத்தால் செல்வங்கள் மாறிடும்போது அந்த உணர்வு உண்மையான சொத்தாகும்! இந்த உலகம் சூதுகள் நிறைந்திருப்பதால் உங்கள் செயல்களில் எப்போதும் விழிப்பாக இருங்கள்!

ஆனால், அதே நேரத்தில் எதிலும் உண்மை என்ற ஒன்று உண்டு என்பதைக் கண்டு கொள்வாமல் குருடராக இருந்துவிடாதீர்கள்! பெருநெறிகளை மனிதர்கள் பலர் தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்!

எங்கும் வாழ்க்கை, சாதனைக்கு எளிதாகவே உள்ளது!

நீங்கள், நீங்களாகவே இருங்கள். குறிப்பாக நட்பிற்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தாதீர்கள்.

வெறுமையையும் களிப்பினையும் எதிர்நோக்கும் தன்மை யுடைய காதல் நெறிக்குத் துரோகம் இழைக்காதீர்கள்!

இளமைத் துடிப்பால், நிகழ்ந்தவைகளை மறந்து, பல்லாண்டுகால அனுபவ ஆலோசனைகளைத் திறந்து நல் மனத்துடன் நினைத்துப் பாருங்கள்!

துன்பக் காலங்களில், உங்களைப் பாதுகாத்திடும் அறிவுத்திறனை, வளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். தெளிவற்ற கற்பனைகளால் உங்களை நீங்களே மாற்றிக் கொள்ளாதீர்கள்!

ஏராளமான பயங்கள், தனிமையாலும் சோர்வாலும் பிறப்பெடுக்கின்றன!

அவற்றை எதிர்கொள்ள தூய ஒழுங்கு நெறியால், உங்களை நீங்களே மென்மைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

இங்குள்ள மரங்களுக்கும் விண்மீன்களுக்கும், எந்த விதத்திலும் குறைவில்லாத இந்தப் பிரபஞ்சத்தின், ஒரு குழந்தை நீங்கள்! இந்தப் பூமியில் இருக்கும் உரிமை உங்களுக்கு உண்டு!

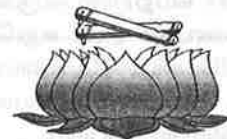
உங்களுக்குத் தெளிவாகப் புரிகிறதோ, இல்லையோ இந்தப் பிரபஞ்சம் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ, அவ்வாறே ஐயத்திற்கு இடமின்றி, சுழன்று கொண்டிருக்கும். உம் கொள்கைகள், உம் வேலைகள், உம் கனவுகள், எவையாக இருந்தாலும், இறையணர்வுடன் இருங்கள்!

ஓலமிடும் மன உளைச்சல் நிறைந்த வாழ்க்கையில், உங்கள் உள்ளத்தில் அமைதியினைப் பொத்திக் காத்திடுங்கள்! உள்ளிருந்த துரோகத்தால் அழிப்பவை, நெஞ்சத்தை நோகடிக்கக் கூடிய வேலைகள், முறிந்த கனவுகள் எவையாக இருந்தபோதிலும், உலகம் எங்கும் அழகாகவே உள்ளது.

விழியின்! மகிழ்ச்சியாய் இருக்க உழைத்திடுங்கள். ★

காப்பியம்

சிந்தாமணி	- திருத்தக்கதேவர்
சிலப்பதிகாரம்	- இளங்கோவடிகள்
மணிமேகலை	- கூலவாணிகள் சீத்தலை சாத்தனார்
வளையாபதி	-
குண்டலகேசி	- நாதகுத்தனார்
குளாமணி	- தோலாமொழித்தேவர்
இரகுமயிசம்	- அரசகேசரி
நைடதம்	- அதிவீர ராமபாண்டியன்
நளவெண்பா	- புகழேந்தி
தகடூர் யாத்திரை	- அரிசிற்கிழார் பொன்முடியார்

நல்ல தமிழ்

கவிஞர் கி. யாரதிதாசன்

கிருட்டினன் - கிருட்டினன்

“கிருஷ்ணன்” என்ற ஆரியச் சொல்லைத் தமிழில் “கிருட்டினன்” என்று எழுதுவதே மரபு. வடவெழுத்தோடு எழுதுவோர் கிருஷ்ணன் என்று முச்சுழி போடுவர். “கர்ணன்” என்பது தமிழிற் கன்னன் என்றே வரும். முத்துக்கிருட்டினன், கோபாலகிருட்டின பாரதி என்ற வழக்குகளைக் காண்க. கருநாகத்தைக் குறிக்கும் “க்ருஷ்ணசர்ப்பம்” தமிழில் கிருட்டினசர்ப்பம் என்றும் “கிருஷ்ணவேணி” என்பது கிருட்டினவேணி என்றும் எழுதப்படும். கர்ணனைக் குறிக்கும்போது கன்னன் என்றும் திருமாலைக் குறிக்கும்போது கண்ணன் என்றும் தமிழில் எழுதவேண்டும். கன்னன் - கர்ணன் - கண்ணன் - திருமால்.

கற்புரம் - கற்பூரம் - கருப்பூரம்

கற்புரம் என்று எழுதுவது தவறாகும். “கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ” என்று ஆண்டாள் திருமாலைப் போற்றிப் பாடுகிறாள். “கற்பூரம் நாறும் கலைசையே” “கலைசைச் சிலேடை வெண்பாவில் இத்தொடர் வந்துள்ளது. கருப்பூரம் என்றும் கற்பூரம் என்றும் எழுதுவது சரியே. எனினும், கருப்பூரம் என்று எழுதுவதே நன்று.

சுவற்றில் எழுதாதே - சுவரில் எழுதாதே!

சுவரில் எழுதாதே என்று எழுதுவதே சரியான தொடராகும் (சுவர் + இல் = சுவரில்) சுவர் பகுதி. சுவற்றில் என்று எழுதினால் வறண்டுபோன இடத்தில் என்பது பொருளாகும்.

ஒரு ஆடு - ஓர் ஆடு

ஒன்று என்பது ஒரு எனத்திரிந்த நிலையில் வருமொழியில் உயிரெழுத்துக்களும், யகர ஆகாரமும் முதலாகிய சொற்கள் வந்தால், ஒரு என்பதில் ஓகரம் ஓகாரமாகும். “ரு” என்பதன் கண் உள்ள உகரம் கெட ஒரு என்பது ஓர் என்று ஆகும்.

“அதனிலை உயிரீக்கும் யாவரு காலை

முதனிலை ஓகரம் ஓ ஆரும்மே

ரசரத்து உகரம் துவரக் கெடுமே” (தொல் எ. 479)

எனவே ஓர் ஆடு, ஓர் இரவு, ஓர் யானை என்றாற்போல் வனவே வழாநிலையாம்.

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் - ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்

பன்னிரு ஆழ்வார்கள், அறுபத்து மூன்று நாயன் மார்கள் என்றாற்போல வருவன யாவும் வழுஉத் தொடர்களாம். உயர்திணைப் பெயர்களுக்குப் பின்னே எண் பெயர்கள் வரல் வேண்டும். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்,

நாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவர் என்றாற்போல வருவன வழாநிலையாம்.

ஓர் அரசன் - அரசன் ஒருவன்

ஒரு என்ற சொல் உயிரெழுத்துக்களுக்கு முன்னும் யகர ஆகாரத்தின் முன்னும் ஓர் என்று ஆகுமெனக் கண்டோம். இக்கருத்தின்படி ஓர் ஆடு, ஓர் யானை என்றாற் போல் வனவே வழாநிலையாம். ஆனால் உயர்திணைப் பெயர்களுக்கு முன்னே எண் பெயர் வாராது. ஓர் அரசன் என்று எழுதுவது வழுஉத் தொடராகும், அரசன் ஒருவன் என்று எழுதுவதே வழாநிலையாம்.

பல அரசர் - பலர் அரசர் - அரசர் பலர்

பல அரசர், சில அரசர் என்றாற்போல வருவனவற்றைப் பலர் அரசர், சிலர் அரசர் என்பவற்றின் திரிபாகக் கொள்வர் உரையாகிரியர்கள். எனவே இவற்றையும் அரசர் பலர், அரசர் சிலர் என்று எழுதுவதே முறையாகும். அரசர் உயர்திணை, பல என்பது அஃறிணையைக் குறிக்கும் சொல். அது அரசர் முன் வந்தால் அரசரை அஃறிணையாக்கிவிடும். (சில) என்பதற்கும் இதுவே பொருந்தும்.

கடை அருகாமையில் இருக்கிறது - கடை அருகில் இருக்கிறது

கடை அருகாமையில் இருக்கிறது என்ற அடி தவறாகும். கடை அருகில் இருக்கிறது என்ற அடியே சரியாகும்.

பொம்மை செய்ய முயற்சித்தான்

பொம்மை செய்ய முயன்றான்.

பொம்மை செய்ய முயற்சித்தான் என்று எழுதுவது தவறாகும். முயற்சித்தல் என்ற வினைச் சொல்லே இல்லை. எனவே பொம்மை செய்ய முயன்றான், பொம்மை செய்ய முயற்சி செய்தான், பொம்மை செய்ய முயலுதல் என்று எழுதுதல் சரியாகும்.

அலமேல் மங்கை - அலர்மேல் மங்கை

அலர்மேல் மங்கை என்று வருவதே சரியாகும். (அலர்-பூ) பூவின் மேல் அமர்ந்திருக்கின்ற மங்கை.

நாட்கள் - நாள்கள்

கால்கள் என்ற சொல்லைக் காற்கள் என்று எழுதுவதில்லை. எனவே நாட்கள், நாற்கள், தொழிற்கள் ஆகிய சொற்களை நாள்கள், நூல்கள், தொழில்கள் என்றே எழுதுக.

எந்தன் - என்றன்

எந்தன் என்று எழுதுவது தவறாகும். என் + தன் = என்றன் என்றே புணரும். (என் - ஒருமை, தன் - ஒருமை).

எம் + தம் = எந்தம் என்றே புணரும். (எம் - பன்மை, தம் - பன்மை) எந்தன் என்பதில் (எம் - பன்மை, தன் - ஒருமை, இது தவறான புணர்ச்சியாகும்.

சாற்றுக்கவி - சாற்றுக்கவி

சாற்றுக்கவி என்று "கீ" மிகுத்து எழுதுதல் தவறாகும். வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம் மிகும். ஆனால், சாற்றுக்கவி என்பது வினைத்தொகையாகும், வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகா. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல் நிலைமொழியாக இருந்து, வினைத்தொகையாக வந்தால் வல்லினம் மிகாமல் எழுதுதல் மரபாகும். பாரதியார் எழுதிய விநாயகர் நான்மணி மாலையில் முதலடியில் "பாவாணர் சாற்றுப்பொருள் யாதெனினும்" என மிகாமல் இருப்பதைக் காண்க.

கொக்கு பறந்தது - கொக்குப் பறந்தது

கொக்கு என்ற சொல் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாகும். வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் முன் வல்லினம் மிகும். வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல் நிலைமொழியாக இருந்து, எழுவாய்த் தொடராக வந்தாலும் வல்லினம் மிகும். என்னே, "வன்றொடர் அல்லன முன் மிகா அவழி" என நன்னூலும், "வல்லொற்றுத் தொடர் மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே" எனத் தொல்காப்பியமும் கூறுவதால் இதனை அறியலாம். கொக்குப் பறக்கும், பாட்டுப் பாடினான், காப்புக் கட்டினான் எனும் தொடர்களைக் காண்க. எனவே, கொக்குப் பறந்தது என எழுதுதல் வேண்டும்.

பா படைத்தான் - பாப் படைத்தான்

ஓரெழுத்து ஒரு மொழியின் பின் வல்லினம் மிகும் (தீச்சுடர், நாப்பழக்கம்) "பா" ஓரெழுத்து ஒரு மொழிதான். பா படைத்தான் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகா. ஆனால், ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாக இருந்து, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாக வரின் வல்லினம் மிகும். பூப் பறித்தாள் போன்று பாப் படைத்தான் என "இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க-ச-த-ப மிகும்..." என்னுஞ் சூத்திரப்படி மிக்கு வந்தது. எனவே பாப் படைத்தான் என்பதே சரி.

வறுமைகளை ஒழிப்போம் - வறுமையை ஒழிப்போம்

வறுமைகளை ஒழிப்போம் என்பது தவறாகும். வறுமையை ஒழிப்போம் என்று எழுதுக. (வறுமை என்பதற்குப் பன்மை கிடையாது, அதுபோலப் புல், நீர், தாகம் ஆகியவற்றிற்கும் பன்மை கிடையா. ஆடுகள் புற்களை மேய்ந்தன என்பது தவறாகும். ஆடுகள் புல்லை மேய்ந்தன என்பதே சரியாகும். பல ஆறுகளின் நீர்களைக் குடித்தேன் என்பது தவறாகும், பல ஆறுகளின் நீரைக்

குடித்தேன் என்பது சரியாகும். நண்பர்களின் தாகங்களை நீக்கினேன் என்பது தவறாகும். நண்பர்களின் தாகத்தை நீக்கினேன் என்பதே சரியாகும்.

மனதை - மனத்தை

மனதை என்று எழுதுவது தவறாகும். மனம் + ஐ = மனத்தை என்றே வரும். பணம் + ஐ = பணத்தை என்றே வரும் பணதை என்று வருமா? தனம், வனம், சினம், கனம், இனம், குணம், பிணம் ஆகிய சொற்களுடன் ஐ சேரத் தனத்தை, வனத்தை, சினத்தை கனத்தை, இனத்தை, குணத்தை, பிணத்தை என்றே எழுதுதல் வேண்டும். தனதை, வனதை, இனதை, குணதை... என எவரும் எழுத மாட்டார். எனவே மனத்தை என்று எழுதுக.

திருநிறைச் செல்வன் - திருநிறை செல்வன்

திருநிறைச்செல்வன் என்று வல்லினம் மிகுந்து வருதல் தவறாகும். திருநிறைச்செல்வன் என்பது வினைத்தொகை. வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகா. எனவே திருநிறை செல்வன், திருவளர் செல்வன் - திருவளர் செல்வி என்று வல்லினம் மிகாமல் எழுதுக.

புள்ளாங்குழல் - புல்லாங்குழல்

புள்ளாங்குழல் என்று எழுதுவது தவறாகும். புல் என்பதற்கு மூங்கில் எனப் பொருள்படும். எனவே மூங்கில் குழாயில் இருந்து உருவாக்கப்படும் இசைக்கருவிக்குப் புல்லாங்குழல் என்று பெயர். (புள் என்றால் பறவை என்று பொருள்)

சர்க்கரை - சருக்கரை

சர்க்கரை என்று சிலர் எழுதுகின்றனர். சர்க்கரை என்றும் சருக்கரை என்றும் பலர் எழுதுகின்றனர். மகாகவி பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம் - முதற்பாகம் 86-ஆம் பாடலில் "சுகவ மிக்க சருக்கரை பாண்டவர்" என்று வருவதைக் காண்க. வள்ளலார் வழங்கிய திருவருட்பா - அருள் விளக்க மாலையில் "சர்க்கரையுங் கற்கண்டிள் பொடியு யிக்ககந்தே" என்றும், அவர்தம் திருவடிப் புகழ்ச்சியில் "என்னுறிர் பாலிந்நறு நெய்யொடு சருக்கரை இசைந்தென இனிக்கும் பதம்" என்றும் இருவழியும் வருதலைக் காண்க. (அருளியின் அகர முதலி - பக். 1052 "சர்க்கரை" என்றே கூறுகிறது).

கலை கழகம் - கலைக் கழகம்

கலை கழகம் என்றால் கலைகின்ற கழகம் எனப் பொருள்படும். கலைக்கழகம் என்று வல்லினம் மிகுந்தால் கலையை வளர்க்கின்ற கழகம் எனப் பொருள்படும். எனவே பொருள் உணர்ந்து எழுதுக.

பெறும் புலவர் - பெரும் புலவர்

பெறும் புலவர் என்றால் பரிசைப் பெறுகின்ற புலவர் எனப் பொருள்படும். பெரும் புலவர் என்றால் புலமையுள் பெரிய புலவர் எனப் பொருளாகும். எனவே செயலறிந்து எழுதுக.

தந்த பலகை - தந்தப் பலகை

தந்த பலகை என்றால் அவன் எனக்குத் தந்த மரப்பலகை எனப் பொருள்படும். தந்தப் பலகை என்று

வல்லினம் மிகுந்தால் யானையின் தந்தத்தால் ஆன பலகை எனப் பொருள்படும். எனவே இடமறிந்து எழுதுக.

செடி கொடி - செடிக்கொடி

செடி கொடி என்றால் செடியும் கொடியும் எனப் பொருள்படும். செடிக்கொடி என்று வல்லினம் மிகுந்தால் செடியின் மேல் ஏறியுள்ள கொடி எனப் பொருள்வரும். எனவே கருத்துணர்ந்து எழுதுக.

நடுக்கல் - நடுகல்

குறிலிணை மொழிகளில் வரும் முற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும். சான்று: திருக்குறள், முழுப்பழக்கம், விழுப்புண், பொதுப்பணி, புதுப்பாட்டு, அணுக்குண்டு ஆகிய சொற்களைப்போல் நடு என்ற சொல்லின் பின்னும் வல்லினம் மிகும். சான்று: நடுத்தெரு, நடுப்பக்கம், ஆனால் நடுகல் என்ற சொல் வினைத்தொகையாக இருப்பதால், வினைத் தொகையில் வல்லினம் மிகா. புறநானூறு 306-ஆம் பாடலில் "நடுகல் கைதொழுது பரவும்" என்று மிகாமல் வருவதைக் காண்க.

காவேரி - காவிரி

காவிரி என்ற சொல்லிலிருந்து காவேரி என்ற போலிச் சொல் உருவாகியுள்ளது. காவிரி என்னும் சொல்லுக்குச் சோலைகளை உருவாக்குவது, வளர்ப்பது என்னும் பொருள் உண்டு. (கா - சோலை) காவிரிப் பூம்பட்டினம், காவிரிப்புதல்வர், காவிரி நாடன் என எழுதுவதே சிறப்பாகும்.

வேலை கொடு - வேலைக் கொடு

வேலை கொடு என்றால் உழைப்பதற்கு வேலையைக் கொடு என்ற பொருள் தரும்... வேலைக் கொடு என்றால் கூரிய ஆயுதமாகிய வேலினைக் கொடு என்ற பொருள் தரும்... எனவே பொருள் உணர்ந்து எழுதுக.

எத்தனை - எவ்வளவு

இச்சொற்களைப் பொருள் உணர்ந்து எழுதுதல் வேண்டும். எத்தனை என்பது எண்ணைக் குறிக்கும்! எவ்வளவு என்பது அளவைக் குறிக்கும்! எத்தனை பாடல் எழுதினாய்? எவ்வளவு துணி வாங்கினாய்? என எழுதுதல் வேண்டும். எவ்வளவு நாளிதழ் விறறாய்? என்பது தவறு. எத்தனை நாளிதழ் விறறாய்? என்பதே சரி. எத்தனை அழகு என்பது தவறாகும். எவ்வளவு அழகு? என்பதே சரி.

ஆம் - ஆவது

ஆம் என்பது எண்ணோடு சேர்ந்து வரும் ஆவது என்பதும் எண்ணோடு சேர்ந்து வருவதுண்டு. ஆம் என்பது எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும். ஆவது வரிசை முறையைக் குறிக்கும். சான்று: "முதலாம் பாகம், இரண்டாம் பாகம்" "இரண்டாவது பதிப்பு, ஆறாவது பதிப்பு". ஆவது ஐயப் பொருளிலும் வரும், செடியை ஆடாவது மாடாவது மேய்ந்திருக்கும். ஐயத்தைக் காட்டும் சொல்லாக ஆவது பயன்படுத்தும்போது இடையில் அல்லது என்ற சொல்

வருதல் கூடாது. செடியை ஆடாவது அல்லது மாடாவது மேய்ந்திருக்கும் என்றெழுதுவது தவறாகும்.

மங்களம் - மங்கலம்

மங்கலம் என்னும் சொல்தான் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழிலுள்ள அகர முதலிகள் மங்கலம் மங்களம் என்னும் இரண்டிற்கும் ஒரே பொருளைத்தான் தந்துள்ளன. மங்கலம் என்னும் சொல்லே தொன்மையும் செம்மையும் வாய்ந்தது. மங்களம் என்பது போலிச் சொல்லாகும். அது மங்களம் பாடுதற்கு ஏற்றது.

கருப்புக் கொடி - கறுப்புக் கொடி

கறுப்பு என்பது வெகுளியைக் குறிக்கும், நிறத்தையும் உணர்த்தும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். "கறுப்புச் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்" "நிறுத்து உரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப" (தொல். உரி. 74, 75) பிங்கல நிகண்டு கறுப்பு என்ற சொல்லுக்குக் "கருநிறமும் சினக்குறிப்பும் கறுப்பீ" என்கிறது.

கருப்பு என்னும் சொல்லுக்குப் பஞ்சம் என்பதுதான் பொருளாக இலக்கியங்களிலும் அகரமுதலிகளிலும் காணப்படுகிறது. கருப்பு என்பதற்குக் கரும்பு என்ற பொருளும் உண்டு. (கருப்பஞ்சோலை)

கறுப்புச்சாமி, கறுப்பண்ணன் என்று எழுதுவதே மரபாகக் கொள்கவென அ.கி.பரந்தாமனார் கூறுகிறார்.

கறுப்பு - கருமை நிறம். கறுப்பன் - கருமை நிறம் உள்ளவன். கறுப்பி - கருமை நிறம் உள்ளவள். கறுப்புத் தேள் - கருந்தேள். கருமை என்பது கார் என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது. கார் என்பதன் அடியாகப் பிறந்த கருமை என்னும் பொருளைத்தரும் மேற்காட்டப் பட்டுள்ள சொற்கள் நான்கும் அடிப்படையின் சொல்லில் உள்ள இடையின எழுத்திற்கு (ரு) மாறாக வல்லின எழுத்தைப் (று) பெற்றுப் பயன்படுவது தமிழ் மரபில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு புதிர் போலும்!

கருமை என்பது கரிய நிறம் என்னும் பண்பைக் குறிக்கும். கருமை என்பதன் அடியாகப் பிறந்த கருப்பு என்ற வடிவத்தை மு.வரதராசனாரும், பாவாணரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

கருப்புக் கொடி, கருப்புச்சாமி, கறுப்பண்ணன் என எழுதுவது பிற்கால வழக்காகும். எனினும், காக்கை கருமை நிறமானது என்றும், நீக்ரோ கறுப்பு இனத்தவர் என்றும் எழுதுவது நன்று.

இறைப்பணி - இறைபணி

இறை - உயிரீறு உயர்திணைப்பெயர், உயர்திணைப் பெயரீற்று உயிர்முன் வல்லினம் இயல்பாகும். (நன்னூல்.159) எனவே இறை + பணி = இறைபணி என்று இயல்பாக எழுத வேண்டும். அறம் + பணி = அறப்பணி என்று மிகுத்து எழுதல் வேண்டும். (மெய்யீறு வேற்றுமையில் மகரவீறு கெட்டு அற என நின்று, வரும் வல்லினம் மிகுந்து அறப்பணி என்றாகும்)

துணை கொண்டு - துணைக்கொண்டு

துணை என்னும் சொல் தனிச்சொல்லாக நின்று துணையைக் கொண்டு என்ற பொருளில் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாக வரும்போது வருமொழி வினையாக வந்தால், பெரியோர் துணைக்கொண்டு வினை செய்தான் என்பது போல் இயல்பாக வரும் (நன்னூல் - 255) துணைக்கொள் என்று இரண்டு சொற்கள் ஒட்டி ஒரு வினையாக (ஒரு சொல் தன்மையதாய்) வரும்போது மிகுந்து வரும். அவ்வாறு "பெரியாரைத் துணைக்கொள்" என ஆத்திசூடியிலும் (82) "பெரியாரைத் துணைக்கோடல்" எனத் திருக்குறள் அதிகாரத்தலைப்பிலும் (45) வருதலைக் காண்க.

ஏரிக்கரை - ஏரிகரை

ஏரிகரை என்பது சரியாகும். "இயல்பினும் விதியெனும்...(165)" விதிவாதன சிறுபாண்மை மிகா. ஏரிக்கரை என்று மிக வேண்டியது ஏரிகரை என்று இயல்பாக வருவது விதிவிலக்காம். மடுக்கரை, குளக்கரை, வழிக்கரை ஆகிய சொற்களில் வல்லினம் மிகுத்தே எழுதல் வேண்டும்.

"ஏரிக்கரையின் மேலே பொறவனே பெண்மயிலே" என்ற பாடல் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

பெண்ணையார் - பெண்ணையாறு

பெண்ணையார், பாலார், அடையார் என்பன பிழைகளாம். பெண்ணையாறு, பாலாறு, அடையாறு என்பனவே சரியாகும்.

முப்பத்தி மூன்று - முப்பத்து மூன்று

முப்பத்தி மூன்று என்பது பிழை. முப்பத்து மூன்று என்பதே சரி. முன்னூறு என்பது பிழை. முந்நூறு என்பதே சரி. ஐநூறு என்பது பிழை. ஐந்நூறு என்பதே சரி. எட்டு நூறு எனல் வேண்டா. எண்ணூறு என்க. பனிரெண்டு என்பது பிழை. பன்னிரண்டு சரி.

பெரும் ஓசை - பேரோசை

பெரும் ஓசை என்பது பிழை. பேரோசை என்பதே சரி. முப்பெரும் விழா என்பது பிழை. முப்பெருவிழா என்பதே சரி.

5ம் நாள் - 5 ஆம் நாள்

5ம் நாள் என்று எழுதுவது சரியில்லை. 5ஆம் என்பதே சரியாகும். 6வது ஆண்டு என்று எழுதுவது சரியில்லை. 6ஆவது ஆண்டு என்பதே சரியாகும்.

சிலவு - செலவு

சிலவு என்று பலரும் எழுதுகின்றனர். (செல்லுதல் - செலவு) எனவே செலவு என்று எழுதுக.

சுந்திரம் - சுந்தரம்

சுந்திரம் என்று எழுதாதீர். சுந்தரம் என்றே எழுதுக. சுந்திரமூர்த்தி, சுந்திரராமன் ஆகிய சொற்களைச் சுந்தரமூர்த்தி, சுந்தரராமன் என்றே எழுதுக.

பட்டணம் - பட்டினம்

பட்டணம், பட்டினம் இவை இரண்டும் சரியான சொற்களே. பட்டணம் நகரத்தைக் குறிக்கும். பட்டினம் கடற்கரை சார்ந்த ஊரைக் குறிக்கும். (சென்னைப் பட்டணம், காவிரிப்பூம்பட்டினம்)

கட்டிடம் - கட்டடம்

கட்டு + இடம் = கட்டிடம் (இடப்பெயர்) கட்டுகின்ற இடத்தைக் குறிக்கும். கட்டு + அடம் = கட்டடம் (தொழிற்பெயர்). ஒற்றடம் (ஒத்தடம்) என்பதில் வருவது போல் அடம் தொழிற்பெயர் ஈறு. கட்டும் தொழிலைக் குறித்து, வினைசெய்து உருவாகும் கட்டடங்களைக் குறிக்கும். கட்டு இடம் - கட்டிடம்... (Plot)

கட்ட கட்டக் கட்டடம்... (Building)

தொலைப்பேசி - தொலைபேசி

தொலைப்பேசி என்பது சரி. தொலைப்பேசி - தொலைக் கண் பேசுங்கருவி. மனைக்கண் புகுவிழா, இவை போலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வருமொழி வினையாயவிடத்து இயல்பாகும். வருமொழி பெயராயின் மிகுந்து வரும். எனவே தொலைப்பேசி இயல்பாகவும் தொலைக்காட்சி மிகுத்தும் எழுதுக.

பயிர் - பயறு - பருப்பு

பயிர், பயறு, பருப்பு இவற்றில் எது சரி? மூன்றும் சரியே. பயிர் - விளைபொருள். பயறு, பருப்பு - ஒரு வகைத் தானியம்.

அவைகள் - அவை

அவைகள் அவைகளை என்று எழுத வேண்டாம். அவை அவற்றை என்று எழுதுக. (அவை, அவற்றை என்று சொன்னாலே பன்மையைக் குறிக்கும்) எல்லா மடல்களைக் கொண்டு வா என்பது பிழை. எல்லா மடல்களையும் கொண்டு வா என்பதே சரி. அனைத்துக் கடைகள் அடைக்கப்பட்டன என்பது பிழை. அனைத்துக்கடைகளும் அடைக்கப்பட்டன என்பதே சரி.

ஏழமை - ஏழைமை

வறுமை என்ற பொருளில் ஏழமை என்பது பிழையாகும். ஏழைமை என்பதே சரியாகும். ஏழைமை - ஏழைத்தன்மையைக் குறிக்கும்.

நூலைக் கோர்த்து - நூலைக் கோத்து

ஊசியில் நூலைக் கோர்த்துக் கொடு என்பது பிழை. ஊசியில் நூலைக் கோத்துக் கொடு என்பதே சரி. கோறுகிறேன் என்பது பிழை. கோருகிறேன் என்பதே சரி. அதுவல்ல என்பது பிழை. அதுவன்று என்பதே சரி.

தேனீர் - தேநீர்

தேனீர் - தேனீர் என்று வரும். தேயிலையில் தயாரிக்கும் நீரைத் தேநீர் என்றே எழுதல் வேண்டும். வயிறார் உண்டான். வாயார வாழ்த்தினார் என்பன பிழை. வயிறார் உண்டான். வாயார வாழ்த்தினார் என்பதே சரி.

ஒவ்வொரு பையன்களும் - ஒவ்வொரு பையனும்

ஒவ்வொரு பையன்களும் என்பது பிழை. ஒவ்வொரு பையனும் என்பதே சரி. பாலோ அல்லது தேநீரோ குடிப்பேன் எனல் வேண்டாம். பாலோ தேநீரோ

குடிப்பேன் என்றும், பால் அல்லது தேநீர் குடிப்பேன் என்றும் கூறுக.

புகழ்த்தமிழ் - புகழ்தமிழ்

மேலுள்ள இரண்டு சொற்களும் சரியானவையே. புகழ்த்தமிழ் - புகழை உடைய தமிழ், இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகையில் வல்லினம் மிகும். புகழ்தமிழ் வினைத்தொகை. வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகா.

அவரைத் தொடர்பு கொள் - அவரோடு தொடர்பு கொள்

அவரைத் தொடர்பு கொள் என்பது பிழை. அவரோடு தொடர்பு கொள் என்பதே சரி. இங்கே பழங்கள் கிடையாது என்பது பிழை. இங்கே பழங்கள் கிடையா என்பது சரி. இளநீர் கிடைக்க மாட்டேன் என்பது பிழை. இளநீர் கிடைக்கறதில்லை என்பதே சரி. வேலையை எடுத்துக் கொள் என்பது தமிழ் மரபன்று. வேலையை ஒப்புக் கொள் என்பதே தமிழ் மரபு.

கணவன் மற்றும் மனைவி - கணவன் மனைவியர்

கணவன் மற்றும் மனைவி என்பது தமிழ் மரபன்று. கணவன் மனைவியர், கணவனும் மனைவியும் என்பனவே தமிழ் மரபு. தாய், தகப்பன்கள் என்பது பிழை. தாய் தகப்பன்மார் என்பதே சரி.

பழனி - பழநி

பழனி என்பதே சரியான சொல். பழநி பிற்கால வழக்கு. பழம் நீ என்று புராண அடிப்படையில் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளும் சிலர் பழநி என்று எழுதுகின்றனர். அறுவெறுப்பு என்பது பிழை. அருவருப்பு என்பதே சரி. கத்திரித்தான் என்பது பிழை. கத்திரித்தான் என்பதே சரி. வருகை புரிந்தார் எனல் வேண்டா. வந்தார் என்பதே போதும். சிறிது நாள் சென்று வா எனல் வேண்டா. சில நாள் சென்று வா என்க.

எனது மகன் - என் மகன்

எனது மகன் என்பது பிழை. என் மகன், எனக்கு மகன், என்னுடைய மகன் என்பன சரி. அடகுக் கடை என்பது பிழை. அடைவுக் கடை என்பதே சரி.

நிறை - நிரை

நிறை, நிரை ஆகிய சொற்கள் பொருள் வேறுபாடு உடையன. நிறை என்னும் சொல்லுக்கு நிறைந்த, முழுமையான என்னும் பொருள்களும், நிரை என்னும் சொல்லுக்கு வரிசை, கூட்டம் என்னும் பொருள்களும் உண்டு. நிறைமதி, ஆநிரை ஆகிய சொற்களைக் காண்க.

வலது பக்கம் - வலப்பக்கம்

வலது பக்கம், இடது பக்கம் என்று எழுத வேண்டா, வலப்பக்கம், இடப்பக்கம் என்று எழுதுக. முகர்ந்து பார்

என்பது பிழை. மோந்து பார் என்பதே சரி. வாசல் எனல் வேண்டா. வாயில் என்றே எழுதுக.

எண்ணை - எண்ணெய்

எண்ணை என்று எழுதுவது தவறாகும். எள் நெய் - எண்ணெய் எள்ளிலிருந்து எடுக்கும் நெய் என்பது பொருள். எனவே மண்ணெண்ணெய் விளக்கெண்ணெய் என்று எழுதும்போது எண்ணெய் என்பது "ஆடை" என்று பொருள்படும் காரணப்பெயர்ப் பொருளை இழந்து விடுகிறது.

நெல்லைக் குத்தினாள் - நெல்லைக் குற்றினாள்

நெல்லைக் குத்தினாள் என்பது தவறு. நெல்லைக் குற்றினாள் என்றும், கையால் முகத்தில் குத்தினாள் என்றும் எழுதுக. அடமழை, உடமை ஆகிய சொற்கள் தவறாகும். அடைமழை, உடைமை என எழுதுக.

எல்லாரும் - எல்லோரும்

எல்லாரும், எல்லோரும் என்னும் இவ்விரு சொற்களும் சரியானவையே. செய்யுளில் எல்லாரும் என்றும் எல்லோரும் என்றும் வரும். "ஆ ஓ ஆகலும் செய்யுளில் உரித்தே" என்னும் இலக்கணப்படி செய்யுளில் நல்லான் என்னும் சொல்லில் உள்ள "ஆ" "ஓ" வாக மாறி நல்லோன் என்றும், தொடியாள் என்பது தொடியோள் என்றும் வரும். உரைநடையில் எல்லோரும் என்று எழுதலாம். "எல்லார்க்கும் கள்ளனாய்" - நல்வழி (25), "எல்லாரும் சென்றங்கு எதிர்கொள்வர்" நல்வழி (34) என வந்தமையால் செய்யுளில் எல்லாரும் என்று எழுதுவதே சிறப்பு.

எய்தல் - எய்துதல்

இவ்விரு சொற்களைப் பலர் பிழைபட எழுதுவதைக் காண்கிறோம். எய்தல், எய்துதல் ஆகிய சொற்களைப் பொருள் உணர்ந்து கையாள வேண்டும். எய்தல் என்னும் சொல்லுக்கு அம்பு போன்றவற்றை எய்தல் என்றும், எய்துதல் என்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை எய்துதல் என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இராமன் அம்பை எய்தான். இராமன் காட்டை எய்தினான்.

விநாயகர் - விநாயகர்

விநாயகர் - விநாயகர் தமக்குமேல் தலைவன் இல்லாதவர் என்பது பொருள். எனவே விநாயகர் என எழுதுதல் வேண்டும்.

உரியது - உரித்தது

உரியது என்பது இந்நூல் அவனுக்கு உரியது என்றும், உரித்தது என்பதைத் தேங்காய் உரித்தது என்றும் பொருள் உணர்ந்து எழுதுதல் வேண்டும். நன்றியை உரித்ததாக்குகிறேன் (உரித்தது + ஆக்குகிறேன்) என்று

எழுதுவதும் பேசுவதும் பிழையே. நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன் என்பதே சரி.

உளமாற - உளமாற

உளமாற என்னும் சொல்லுக்கு மனம் நிறைய என்பது பொருள்! உளமாற என்னும் சொல்லுக்கு மனம் மாறுதலடைய என்பது பொருள்! (உளமாற நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். உளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்) (உளமாற நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்

உளம் மாற நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்) உளமாற மனமாற என்றால் உளம் நிறைய, மனம் நிறைய என்றும் உளமாற மனமாற என்றால் உள்ளம் மாறுபட, மனம் மாறுபட என்றும் பொருள்படும்.

பண்டக சாலை - பண்டசாலை

பண்டக சாலை என்பது தவறு. பண்ட சாலை என்று எழுதுவது சரியானது. பண்டம் விற்கும் அல்லது வைத்திருக்கும் சாலை என்பது பொருள்! ★

பாவேந்தரின் தமிழ்!

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்த,
சொல்ல நா அமைத்த, இறைவா!
வந்தனை செய்யத் தலை குணிந்து
கை தொழச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்!

நாவல் எழுதும் நங்கை என்னை
நாவால் பாடவா என்றழைத்த
தமிழ் காக்கும் பாரதி தாசு!
தலைவ! தலை வணங்குகின்றேன்!

பாவேந்தர் தமிழைப் பலநாள் கற்றதால்
"பாவலர் முன்னே பாடவா" என்றார்!
பாரோர் புகழ்ந்து பாடிப் போற்றிடப்
பழகு தமிழில் பாட வந்தேன்!

அமுதென்பார்! தமிழை மது என்பார்!
வேலென்பார்! அதையே வாளைன்பார்!
வாளென்பார்! இனிய தேன்னென்பார்!
தீந்தமிழை நன்கு தெரிந்தோரே!

கனியின் சுவையென்பார்! கரும்பின் சாரென்பார்!
குழலின் இசையென்பார்! அமுதப் பண்ணென்பார்!
மழகை மொழியென்பார்! பிறவிக்(கு) அதுவே
தாயென்றும் வாய்குளிர்ச் சாற்றுவரே!

தித்திக்கும் தமிழில் நல்ல தேனை
அள்ளிக் கலந்திருக்கும் சொல்வின் பொருளை
எண்ணி வியந்தோர் எடுத்து கரக்க
மண்ணில் வேறுபொருள் இல்லை யென்பார்!

உள்ள மெல்லாம் அள்ளும் - மனம்
தெள்ளத் தமிழில் துள்ளும்!
எல்லை யில்லா இன்பம் - அவர் பா
நெஞ்சை கொள்ளை கொள்ளும்!

- அருணாசெல்வம், பிராணசு.

**நற்றமிழாம் கம்பன் பா
நாவினிக்கும்!**

பாவலர் **வே.முத்தையன்**
புதுவை - 3.

சொல்நயமும் பொருள்நயமும் சேர்ந்திருக்கும்
தூய்மையிலும் கற்பனைகள் சூழ்ந்திருக்கும்
நல்லதமிழ்ப் பண்பாடு நமக்களிக்கும்
நற்றமிழாம் கம்பன் பா நாவினிக்கும்!

அமுதாதும் பாக்களிலே அணியிருக்கும்
அறமோங்கும் அருள்நெறியின் மணியிருக்கும்
நமையானும் உவமைகளோ சிறந்திருக்கும்
நன்னெறிகள் காப்பியத்தில் நிறைந்திருக்கும்!

அன்புவழி காதையிலே அடர்ந்திருக்கும்
ஆரணங்காம் சீதையவள் அழகிருக்கும்
பண்புநெறி வெகுவாகப் படர்ந்திருக்கும்
பார்புகழும் இராமன் சீர் மலர்ந்திருக்கும்!

உறவென்ற சொல்லுக்கே உயர்விருக்கும்
உண்மையெனும் நற்பண்பாம் உயிரிருக்கும்
பிறன்மனையை விழைவோரின் அழிவிருக்கும்
பெரும்புவைன் பெருமைக்கே திருவிருக்கும்!

தமிழ்த்தாய் வழியாடு

கலைமாடணி

சூயல்சைப் புலவர் இராச-வேங்கடேசனார்

அம்மா! தமிழே! எணையின் றவனே!
எம்மா எனவே ஒளிசெய் பவனே!
மும்மா முடிமன் னவராண் டவனே!
இம்மா நிலமுன் மகனா குவனே!

அறிவே! அறிவின் அறிவா னவனே!
நெறியே! நெறியின் நிறையா னவனே!
மறையே! மறையின் மறையா னவனே!
அறிவே துமிலா அடியேற் கருனே!

கலைமா தெனவே கவினா னவனே!
மலைம் தினிலே மணியா னவனே!
அலைம் தினிலே சிலையா னவனே!
நிலையா யெனைநீ நெறிசெய் தருனே!

திருமா மகனே! திகழ்நா மகனே!
ஒருமா மொழியின் உயர்மா வடிவே!
பெருமா தவமே புரிவார்க் குநலம்
தருமா மகனே! தமிழே அருனே!

கம்பன் புகழ்!

பொற்பைத்தரு வெற்றித் திருவைநெ
ருப்புட்புக வைத்துப் பொற்றொடி

கற்பைத்தெளி வித்தற் கொருகவி முகிலாகி

விற்குட்படு நுட்பக் கலைபல

கற்றுத்தெளி வற்றுச் செற்றிட

வெற்புக்கிறை வற்குச் சொற்றிடு முகிலாகி

வெற்பைப்பெயர் பத்துத் தலையொடு

முற்பட்டெதிர் நிறற்ற குரியனை

இற்றைக்குநீ தப்பித் திடுகென இனிதோதி

வெற்றிக்குறு வீரத் துக்கொரு

நுட்பப்பொருள் கற்பித் துலகது

மெச்சுங்கவிச் சக்கர வர்த்திப்

பெருமானே!

சிந்தையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்

கவிஞர் கி. யாரதிநாசர்

தலைமைக் கவிதை

(இளங்கோவின் அரசியல், கோவலனின் மோகம், கண்ணகி என்னும் கனல், மாதவியின் மாட்சி)

இறை வணக்கம்

கண்ணா! உன்றன் கருணையினால்
காலம் தன்னை வென்றிடுவேன்!
என், நா என்றும் உனைப்போற்றி
இனிய உறவைத் தேடிடுமே!
பொண்ணார் கவியார் இளங்கோவின்
புகழார் சிலம்பின் சீர்பாட
மன்னா! என்றன் மணிவண்ணா!
மனத்துள் அமர்ந்து காத்தருளே!

தமிழ் வணக்கம்

சல்.... சல்... என்று சிலம்பதிரத்
தங்கத் தமிழே நீ வாராய்!
சொல்.... சொல்.... என்றே பலர்வேண்டச்
சுடரும் கவியை நீ தாராய்!
வெல்.... வெல்... என்றே என்னுள்ளே
வீரத் தமிழை நீ அருளாய்!
வில், மீன், புலியை இயமத்தின்
மேலே பதித்த எந்தாயே!

அவை வணக்கம்

இளங்கோ படைத்த எழிற்சிலம்பின்
இனிமை கேட்க வந்தோரே!
வளம், கோத் தமிழை மூவேந்தர்
வடிவாய் வளர்த்த பணியாக
இளம், கோக் கவியான் பாரதிபோல்
இன்பத் தமிழைப் இயம்புவனே!
உளமார் என்றன் வணக்கங்கள்...
உவந்தே ஏற்பீர் அவையோரே!

1. இளங்கோவின் அரசியல்

முத்துப் போன்ற ஆட்சியினை
முற்றுந் துறத்தல் அக்காலம்!
பத்துப் பேரைக் கொலைசெய்தே
பதவி பெறுதல் இக்காலம்!
சொத்துஞ் சுகமும் மக்களெனத்
தூயோர் சூழ்தல் அக்காலம்!
பித்துப் பிடித்தே அரசியலில்
பிறைப்போர் வாழ்தல் இக்காலம்!

வாடி வதங்கும் கொடிகண்டு
வந்தேர் அளித்த[து] அக்காலம்!
கோடி கோடி பலகோடி
கொள்ளை அடிப்ப[து] இக்காலம்!
நாடி வந்த பசுவுக்கு
நல்ல தீர்ப்பாம் அக்காலம்!
தேடிச் சென்றே அரசியலில்
மகவைச் சேர்ப்ப[து] இக்காலம்!

நீதி கேட்ட மங்கைக்கு
நேசக் கோயில் அக்காலம்!
சோதி டர்சொல் கேட்டிங்கே
சோகம் பெறுதல் இக்காலம்!
காதி நெஞ்ச இளங்கோவின்
கருணை கமழ்தல் அக்காலம்!
சாதி சமய சண்டையிலே
சார்ந்து மகிழ்தல் இக்காலம்!

அரசு நிலைத்த காலத்தில்
அறமே கூற்றாய் ஆனதனை
முரசு கொட்டி மொழிகிறது
முன்னே ஒலித்த நற்சிலம்பு!
அரசு புரிவோர் இளங்கோவின்
அருமைத் தமிழைத் தம்முடைய
சிரசில் வைத்துத் தெளிந்திட்டால்
செழிக்கும் ஆட்சி காண்பாரே!

திருமதி லினோதினி சண்முகநாதன்
நல்லார் இளங்கோ சொல்லிய அரசை
வல்லார் தமிழில் வடிக்கவே வருகிறார்
செந்தமிழ்ச் செல்வி! சிந்தனை அரசி!
நந்தமிழ் மரபை நல்கும் வாணி!
புன்னகை யோடு பூக்கும் பாக்களைப்
பொன்னகை யாகவே பூண்டவர் அன்னார்!
குரலால், குணத்தால் கொள்ளை கொள்ளும்
அருங்கனி மங்கையை அழைத்தேன்! திருமதி
சண்முக நாதன் சால்புடன் வருக!
தண்டமிழ் அமிழ்தைச் சாற்றுக நன்றே!

2. கோவலனின் மோகம்

செவ்வேள் அழகன்! கலையினிரும்
 சீரார் அகத்தன்! பெருமறவன்!
 எவ்வேல் விழியார் மயக்கமுற
 இலங்கும் இனியன்! நெஞ்சமதைக்
 கவ்வேல் கண்ணாள் மாதவியைக்
 கலந்தான்! மறந்தான் தன்மனையை!
 தவ்வேல் அணங்கு வந்தெய்த
 தளர்ந்தான்! இழந்தான் வாழ்வினையே!
 தானே வந்து முன்வினைகள்
 தாக்கும்! வாழ்வைச் சீரழிக்கும்!
 வானே என்ற சேர்த்தபொருள்
 வற்றிப் போகும்! துயர்மேவும்!
 வீணே பேசும் மனிதா! கேள்!
 வினையாம் கொடுமை விளைந்ததைப்பார்!
 ஊனே உருகி ஊழ்வினையால்
 உயிரை இழந்தான் கோவலனே!

பாவலர் பாரிசு பார்த்தசாரதி

கோவலன் காதலைக் கூற வருகிறார்
 நாவளம் மிக்க நம் பார்த்த சாரதி!
 பாவளம் இவரின் பாட்டில் கொஞ்சம்!
 காவலாய் நின்று கனித்தமிழ் காக்கும்!
 அன்பர்! ஆற்றல் மறவர்! இனிய
 நண்பர்! சிறுகதை, நல்ல செய்திகள்,
 புதிய கவிதைகள் பொழியும் கவிஞர்!
 பதியும் வண்ணம் பாக்கள் படைக்கப்
 பார்த்த சாரதி பாங்குடன் வருக!
 ஆர்த்த அருங்கவி அளித்த தருகவே!

3. கண்ணாசி என்னும் கனல்

கற்புக் கரசி கனலானே
 கருகச் செய்தான் மதுரையினை!
 அற்பர் நிறைந்த ஆட்சியினை
 அழிக்க மீண்டும் வருவானோ?
 பொற்பார் மங்கை பூந்தமிழின்
 புகழார் குணத்துக் கண்ணகியைப்
 பற்றிப் பாடும் என், நாவே!
 பகையைச் சாய்க்க ஓயாதே!
 பெண்ணுக் கிங்கே ஒருநெறியும்
 ஆணுக் கிங்கே மறுநெறியும்
 பின்னும் வாழ்க்கை ரிழையறிவீர்
 பெருமை நிறைந்த தமிழர்களே!
 மண்ணில் கற்போ இருபாலும்

மணத்தல் வேண்டும்! பாரதிதான்
 முன்னர் இதனை உரைத்திட்ட
 முறையில், யானும் மொழிகின்றேன்!

திருமதி செயா பத்மநாபன்
 கண்ணகி கனலைக் கவியில் மூட்ட
 என்னுயிர்த் தோழி இங்கே வருகிறார்
 நற்செயா பத்ம நாபன்! இவரின்
 சொற்கவைப் பாட்டில், சொக்கும் மனமே!
 கருத்தின் ஆழம், கற்பனை ஓட்டம்
 பெருகிப் பாயும்! பிழைகளை ஓட்டும்!
 மதுரையை எரித்த மங்கையைப் பாடப்
 புதுமைப் பெண்ணே! புரட்சிக் கனலே!
 புயலென எழுக! பூந்தமிழ் பொழிக
 இயலிசைப் புலவோர் இனிது போற்றுவே!

4. மாதவியின் மாண்பு

ஆடற் கலையின் ஆலயமாய்
 அமைந்த நங்கை மாதவியாள்!
 பாடற் கலையில், இசைமீட்டிப்
 படைக்கும் வண்ண ஏழிசையில்,
 ஈடே இல்லா இளங்கொடியாள்!
 இன்பத் துறையின் இலக்கணமாய்க்
 கூடற் கலையில் அவள்திகழக்
 கொஞ்சிக் கனித்தான் கோவலனே!

வண்ணக் கிளியாள் மாதவியின்
 மாண்புக் கொன்றே உரைத்திடுவேன்!
 எண்ணம் நிறைந்த கோவலன்தன்
 இறப்பைக் கேட்டே துறவேற்றான்!
 அன்னம் ஈந்தே உலகுயிரை
 அன்பாய்க் காக்கத் தன்மகளைச்
 சின்ன வயதிற் துறவேற்கச்
 செய்தான்! அவளை மறப்போமோ?

பாவலர் கோவிந்தசாமி செயராமன்
 மாதவி மாட்சியை மணக்கும் தமிழில்
 ஓத வருகிறார் உயர்செய ராமர்!
 பற்பல இராமரைப் பாரில் காணலாம்!
 நற்றமிழ் இராமர் என்றே நானும்
 இவரை அழைப்பேன் என்றும் அன்பினால்!
 சிவனார் அருளும் திருமால் கருணையும்
 பெற்ற நண்பர்! பெரும்புகழ் மேவக்
 கற்றோர் போற்றும் கவிஞர் இவரே!
 சீர்செய ராமரே! செந்தமிழ் வாணரே!
 கார்மழை போன்று கவியைப் பொழிகவே!

முடிப்புக் கவிதை

உத்திராப் பிள்ளையர் உவந்தே வந்து
முத்தமிழ் முழுங்கும் இலக்கிய விழாவின்
மங்கல விளக்கை மாண்புடன் ஏற்றினார்
தங்கத் தமிழ்போல் தழைத்து வாழ்கவே!
திருப்பணித் தொண்டர்! அருந்தமிழ் அன்பர்!
குருவருள் கமழும் பெருமனச் சீலர்!
சுந்தர இரத்தின சபாபதி தந்த
செந்தமிழ் உரைக்குச் செப்புவன் வணக்கம்!
வான்மழை யாக வாழ்த்தினை வழங்கிய
தேன்சுவைச் செல்வர் தேவ குமரனை
வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்கிறேன்! தொண்டரும்
சூழ்ந்த அவர்மனம் வெற்றியைச் சூடுக!
முன்னிலை ஏற்று முத்தமிழ் அளித்த
பண்புடைச் செல்வர் பற்குண ராசர்
என்னுளம் கவர்ந்த இனிய ராவர்!
பொன்மனச் செல்வர் புகழினைப் பெறுக!
கிருட்டின நாதரின் அருந்தமிழ் வாழ்த்தினைப்
பெருமையாய்ப் பெற்றோம் பெருந்தகை வாழ்கவே!

வழுக்கைத் தலையைப் போற்றியதால்
வணக்கக்ஞ் சொல்ல மறுப்பேனோ!
வழுக்கை இளமை என்பதனை
மாண்பார் ஏனோ மறந்தீரோ?
வழுக்கை உடைய இளநீரே
வல்ல இளமை அறிவீரே!
வழுக்கை ஏற நன்கேற
வளமாய் அறிவும் மின்னிடுமே!

அண்ணன் ஆள அந்நாளில்
தம்பி துறவு கொண்டதனைக்
கன்னல் தமிழில் சீர்இளங்கோ
கனிவாய்த் தந்தார் காப்பியமே!
முன்னே பிறந்த நம்மினத்தின்
முழுமை யறிந்து மகிழ்கின்றோம்!
என்னே! தமிழன் பண்பாடே!
என்றன் தோள்கள் விம்முதடா!

மோகம் கொண்ட கோவலனின்
மூச்சும் பேச்சும் எதுவென்று
வேகம் கொண்டே என்நண்பர்
விளித்தார்! அவரின் கவிகேட்டுத்
தாகம் தணிந்தே என்னெஞ்சம்
தாவிக் குதித்து மகிழ்கிறதே!
பாகம் தன்னில் பெண்ணுருவைப்
படைத்தோன் அருளால் வாழியவே!

கோவலன் தந்தான் தொல்லை!
கொஞ்சியே கனித்தான் முல்லை!
ஆ... வளம் பொங்கும் பாக்கள்!
அருந்தமிழ் அணியும் பூக்கள்!
நாவளம் பெற்ற நண்பர்!
நலமெலாம் பெற்று வாழ்க!
பாவளம் படர்ந்த மன்றில்
பண்புடன் நன்றி சொன்னேன்!
பத்து முறைக்கு மேல்சிலம்பைப்
படித்தல் வேண்டும் அரசியலார்!
பித்தம் தெளிந்து நல்லாட்சி
பேணிப் புரிவார் அரசியலார்!
நித்தம் மாந்தர் நிலையெண்ணி
நெஞ்சம் கொதிக்கும் “லினோதினியார்”
முத்தாய்ப் பாக்கள் மொழிந்திட்டார்
மூவாத் தமிழ்போல் வாழியவே!

கலையின் நாயகி! காதல் தேவதை!
தலைக்கோல் பெற்ற தளிர்க்கொடி! அவன்பால்
விடுதல் அறியா விருப்பினன் கோவலன்!
நெடுஞ்சுகம் கண்டான்! நிலத்தை மறந்தான்!
வல்ல கோவலன் மறைவைக் கேட்டு
நல்ல மாதவி நாடினால் துறவறம்!
மாதவி மாண்பை மாண்புடன் இங்கே
ஓதிய இராமனார் ஓங்குக நன்றே!

கொஞ்சம் சிலம்பின் சிறப்புகளைக்
கொடுத்து மகிழ்ந்த பாவலரே!
தஞ்சம் அடைந்தே தண்டமிழைச்
சால்பாய்ச் சுவைத்த அவையோரே!
விஞ்சம் தமிழின் மேன்மைகளை
விழியாய்க் காக்கும் சான்றோரே!
நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியினை
மிஞ்சும் அன்பால் மொழிவேனே!
நன்றி! வணக்கம்!

கவிஞனைப் போற்றிய கவிஞன்

கம்பன் அடிப்பொடி

தமிழகத்திற் பிறந்த கவிகளுள் மகாகவி பாரதி ஒரு தனிப்பெருமையுடையன். தன்னேர் இல்லாத தத்துவப் புலவன். இது முற்றிலும் உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. கம்பன் வாக்கிற்கூறினால், "இவன் கல்லாத கலையும் வேதக் கடலும் உலகத்து எங்கும் இல்லை" எனலாம்.

நாடு, மொழி, சமுதாயம், சமயம், தத்துவம், அரசியல், காதல், வீரம், அன்பு, அறம், நாட்டு விடுதலை, ஆன்ம விடுதலை, சர்வதேசியம், சமரசம், சமத்துவம், ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு முதலான எல்லாத் துறைகளிலும் கருத்தைச் செலுத்திக் கவிதை பொழிந்த கார்மேகம் பாரதியே! நல்லனவற்றை நாவார வாழ்த்துவதைப் போலவே அல்லனவற்றை அகங்கொடுத்துச் சாடியுள்ளான். எங்கெல்லாம் மக்கள் வீறுகொண்டெழுந்து விடுதலைக்குப் போராடினும் அவர்களையெல்லாம் வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்கின்றான்.

கவி, கவிதை, செய்யுள், பாட்டு, காப்பியம், வசனகவிதை, கட்டுரை, கதை முதலியவற்றில் காணும் எளிமையும், தெளிவும், உணர்ச்சியும், சுவையும், எல்லாம் பாரதியின் பெருமைக்குக் கட்டியங் கூறுவனவாம்.

கம்பனைப்போல், வள்ளுவன்போல், உலகெலாம் ஒன்று; உலக மக்கள் யாவரும் ஒரு குலம்; காக்கை குருவி முதல் எல்லாம் நம்சாதி என்றெல்லாம் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டு அத்தைதியாக மிளர்கிறான் பாரதி!

சாதி பேதம், மதவேற்றுமை, ஆண்-பெண் உயர்வு, தாழ்வு, ஆண்டான் அடிமை நிலை முதலிய கேடுகளை எல்லாம் சுட்டுப் பொசுக்கி விட்டு,

"எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓரினம்

எல்லாரும் இந்திய மக்கள்,

எல்லாரும் ஓர்நிறை எல்லாரும் ஓர்விலை

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்"

என்று வெற்றி முரசு கொட்டுகிறான்.

இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் ஆழ்ந்து அறமுரைத்த அற்புதக் கவிஞன் மகாகவி பாரதியே. அவனையன்றி மற்றொரு கவிஞனைக் காணலும் காட்டலும் அரிதே!

கம்பனை, வள்ளுவனை, இளங்கோவை காளிதாசனை, தாயுமானவனைப் பாராட்டிப் பாரதி வியந்து பாடுவதை நாம் அறிவோம். ஆனால், அவர்களுள் எல்லாம் கம்பனைப் பாராட்டியதே அளவாலும் முறையாலும் அதிகமாகும். காரணம், கம்பன் அருளிய இராமகாதைக்

காப்பியம், அவன் கவிதா சந்நதம் பாரதியைப் பெரிதும் ஈர்த்திருக்கிறது.

கம்பனுடைய புரட்சிகரமான நோக்கும், கதை நடத்தும் போக்கும், பரந்துபட்ட பேரறிவும், கையாளும் உத்திகளும், ஓசை நயமும், ஒப்பற்ற பாத்திரங்களை அற்புதமாப்ச் செயல்படச் செய்யும் நேர்த்தியும் வேத உபநிடதக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் கீர்த்தியும், வள்ளுவத்தைப் பிழிந்து வடித்து வைக்கும் பெற்றியும் கலையெல்லாம் வல்ல பாரதியின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

கம்பன் கையாண்ட உத்தியையும், அவன் பொருளை உணர்த்தும் முறைகளையும் பாரதியின் படைப்புக்களில் மணக்கக் காண்கிறோம்.

"சொக்டை அரி என்ற கடவுள் எங்கே?

சொக்டை" என்று இரணியன்தான் உறுமிக் கேட்க

நல்லதொரு மகன்சொல்வான்- "தூணில் உள்ளான்

நாரா யணந்துரும்பில் உள்ளான்" என்றான்.

வல்லைரும் கடவுள் இலா அணுஒன்றில்லை

மகாசக்தி இல்லாத வசது இல்லை" -என்று

மகாகவி பாடும்போது கவிச்சக்கரவர்த்தியின்

இரணியன் வதைப்படல நினைவுதான் அவன் உள்ளத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

"காதலிலே இன்பம் எய்திக் களித்து நின்றுகால்

கனமான மன்னவரீ போர் எண்ணு வாரோ?"

என்று பாடும்போது கவிச்சக்கரவர்த்தியின்,

"யாரொடும் பகைகொள்ளிலன் என்றபின்

போரொடுக்கும்; புகழ் ஓடுங்காது"

என்னும் அடிகளே மகாகவியின் மனத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

இனி, மகாகவி பாரதி கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனை நேரடியாகவே போற்றி மகிழும் இடங்களைப் பார்ப்போம்.

"கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு"

என்று தமிழ்நாட்டின் கல்விச் செழிப்பை எடுத்தோதியதும், உடனே, மகாகவியான நினைவில் நல்ல பல்விதமாயின சாத்திரத்தின் மணத்தை நுகர்ந்து களிக்கும் பரிணதனான கம்பன் தோன்றியது இயல்பேயன்றோ? எனவே அடுத்து,

"புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு"
என்னும் சொற்கள் உதிர்கின்றன.

"யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழியோல்
இனிதாவ(து) எங்கும் காணோம்"

என்று பெருமிதத்தோடு பாடித் தமிழ்மொழியின்
எழில் உணர்த்தும் மகாகவி,

"யாம்அறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்,
புமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிகை;
உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்கை"
என்று காரணமும் காட்டுகிறான்.

இங்கே ஓர் ஐயம் ஏற்படலாம். மூன்று பேரைக் கூறி
இவர்க்கு நிகர் எங்கும் இல்லை என்றால், "இவர்களுள்
ஒருவருக்கு மற்றவர் நிகர்தானே?" என்ற வினா எழுதல்
இயல்பே! ஆனால், கவிஞனின் மதிப்பீட்டை நாம்
புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கவிஞன் காட்டிய மூவரும் வெவ்வேறு வகையில்
தனிப் பெருமையுடையவர்கள். கம்பன் பெருங்காப்பியம்
படைத்தான். வள்ளுவன் நல்லறம் பாடியவன்; இளங்கோ
வரலாற்றுக் காப்பியம் வடித்தவன். எனவே, மூவரும்
மேற்கொண்ட துறைகள் முற்றிலும் வேறு வேறானவை.
ஆகவே, அந்த ஒரு சொற்றொடரை மூன்று
சொற்றொடர்களாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள
வேண்டும்.

1. "யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
புமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிகை."
2. "யாமறிந்த புலவரிலே வள்ளுவர்போல்
புமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிகை."
3. "யாமறிந்த புலவரிலே இளங்கோவைப்போல்
புமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிகை."

இப்படிப் பிரித்துப் பொருள் கொண்டால் சிக்கல்
தீர்ந்து தெளிவு கிடைத்துவிடும் இல்லையா?

கம்பன்பால் பாரதி எல்லையில்லாத பெருமதிப்புக்
கொண்டிருக்கிறான். ஒரு கவிஞனுக்கு வேண்டிய எல்லாத்
தகுதிகளும் கம்பனிடம் ஒளிர்வதாக உணர்கிறான்.
இத்தனை கலைகளையும் எப்படித்தான் கற்றுத் தேர்ந்து,
தெளிந்து, சுவை பிலிற்ற வடித்தளிக்க முடிந்ததோ என்று
பாரதி வியந்து மகிழ்ந்திருக்கிறான். ஆம்! பற்பல
கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த ஒரு மகாகவி தானே
மற்றொரு கவிஞனை அளவிட முடியும்? அங்ஙனம்
அளவிட்டபோது ஏற்பட்ட வியப்பே,

"கம்பன் என்றொரு மானிடன்!"

என்ற கவிதையில் மலர்ந்துள்ளது போலும்!

கம்பனின் கவிதாசந்தத்தை எத்துணையளவுக்குப்
போற்றி மகிழ்ந்திருக்கிறான் என்பது அவன் வாக்கில்

மலர்ந்த,

"கன்னொடு கொடை போயிற்று; உயர்கம்ப
நாடனுடன் கவிதை போயிற்று"

என்னும் அடிகளால் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.
இறைவன் கூற்றாகச் சில செந்துறைகளைப் பொழிகிறான்
மகாகவி, சர்வண்டங்களும், சர்வகோடி ஜீவர்களும் நானே!
அனைத்தையும் ஆக்கியவனும் அவற்றை
நிலைதடுமாறாமல் இயக்குபவனும் நானே என
உணர்த்துகிறான். அவற்றின் மூலமாக அப்படி "எல்லாம்
நானே!" என்ற பேசுகிற பரம்பொருள் மகாகவியின்
வாக்கில்,

"கம்பன் இசைத்த கவிசொல் நான்"

என்று காட்டுகிறது.

காட்டுதற்கு அருமையான ஒரு தனிப் பொருள்
கடவுள் என்பர் ஆன்றோர்.

"இப்படியன் இந்நிறத்தன்;

இவ்வண்ணத்தன்

இவன் இறைவன் என்று எழுதிக்கீ

காட்டொணாதே!"

என்று, பேரருட் பெருஞானியாகிய அப்பர் அடிகளே
கூறுவார். அவற்றையெல்லாம் முழுதுணர்ந்தவன் மகாகவி
பாரதி. அவன் கம்பனில் ஆழங்காற்பட்டவன்.
கம்பனுடைய பேராற்றலில், பெரும்புலமையில் மனம் பறி
கொடுத்தவன். மகாகவியின் சீரிய புலமை, கவிச்
சக்கரவர்த்தியின் சிறந்த முயற்சியை வாயாரப் பாடுகிறது.

"எல்லை ஒன்று இன்மை எனும்பொருள் அதனைக்

கம்பன் குறிகளால் காட்டிட முயலும்

முயற்சியைக் கருதியும் முன்புநான் தமிழ்ச்

சாதியை அமரத் தன்மைவாய்ந் ததுஎன்று

உறுதிசொண் டிருந்தேன்!"

என்னும் அடிகளிலே மகாகவியின் வியப்பும்
வேட்கையும், ஏன் ஒரு திருப்தியுமே பளிச்சிடுகின்ற
தன்றோ? ★

1. வைராக்கிய சதகம்	- சாந்தலிங்க தேசிகர்
2. வைராக்கிய தீரம்	- சாந்தலிங்க தேசிகர்
3. அவிரோதவுந்தி	- சாந்தலிங்க தேசிகர்
4. சிவஞான தீபம்	- சிவப்பிரகாச முனிவர்
5. சித்தாந்த சிகாமணி	- சிவப்பிரகாச முனிவர்
6. அத்துவித வெண்பா	- சிவப்பிரகாச முனிவர்
7. ஒழுவிலொடுக்கம்	- கண்ணுடைய வள்ளல்

கம்பனைக் கவிபாடப் பலருண்டு பாரிலே

உணைப்போல் யாரவர் புகழ்கொண்டார் பாரீசிலே!

அம்பெனத் துளைக்குதே உன்கவிச்சொல்

உன்பாடல் நிலைத்திட்டடும் சூல்போல்!

கம்பன் அடியான் பாரதிதாசன் வாழியவே!

தமிழ்நிலத்தினை உளந்திடும் உழவன்

கவிப் புலமையிலோ நீயொரு கிழவன்!

அமிழ்தான தமிழ் உனது பேச்சாம்

எங்களுக்கு நீதானே தமிழ் மூச்சாம்!

கம்பன் அடியான் பாரதிதாசன் வாழியவே!

குளிர்நாடாம் இப்பிராணநாட்டிலே

தமிழ்ச்சூடேற்றி வைத்தாயே லாசூர்னினிலே!

பளீரென வீசுதுபார் கம்பனின் ஒளி

அடுத்தாண்டும் கிளம்பிடுமிதன் எதிரொலி!

கம்பன் அடியான் பாரதிதாசன் வாழியவே!

உனக்கென உள்ளது ஓர் தமிழ்ப் படை...

அதன் முன்னால் நீபோடு வீறு நடை...

புணலான உன் தமிழுக்கு யாரிடுவர் தடை...

உன்தோங்கள் சுமக்கட்டும் ஆயிரம் பொன் னாடை...

கம்பன் அடியான் பாரதிதாசன் வாழியவே!

உணைப் புகழ்வதால் எனக்கொன்றும் பயனில்லை!

உண்மையை உரைப்பதால் உள்வாத்தில் பயமில்லை!

சுணைபோல் நின்தமிழருவி என்றன்மேல் வீழ...

யாமதைப் பருகியே என்றுமே வாழ...

கம்பன் அடியான் பாரதிதாசன் வாழியவே!

யாவலர் பாரீசு யார்த்தசாரதி

கம்பன் என்றொரு மாவுடன்...

தேசிய நல்லாசிரியர் கி. கலியாணசுந்தரம்

கி.கலியாணசுந்தரம், கம்பன் குறும் - பழுவை.

ஒரு நாடு தனது இலக்கிய வளங்களைப் பேணிக்காப்பதில், உரிய பொறுப்பினை முனைப்புடன் ஆற்றாவிடில், தன்னுடைய பண்பாடு, அறநெறிகள் ஆகியவற்றில் மாபெரும் வீழ்ச்சியை விரைவில் அடைய நேரிடும். இதன் விளைவுகள் அந்நாட்டின் மொழிவளம் குறைவதுடன் இலக்கிய வழிமரபும் நாளடைவில் மறைவதற்கும் ஏதுவாகிவிடும்.

நீதி நெறிமுறைகள் பல இருப்பினும், இன்றைய சமுதாய வாழ்வில் மானுட நேயம் குறைந்து கொண்டு வருவது நாம் அனைவரும் அறிந்ததாகும். இந்தச் சூழலை மாற்றி, மனிதநேயம் மிக்க சமுதாயத்தை நிலைப்படுத்துவன நம்முடைய இலக்கியங்கள் ஆகும்.

உலக வரலாற்றிலேயே, இன்று நாம் மிக நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அனைவரிடத்தும் ஒரு வகையான வெறுமை உணர்வு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருவதை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

இந்த வெறுமை உணர்வைப் போக்கி, நம்மை நாமே உள்ளாவறு உணர்ந்து, அனைவரையும் நேசிக்கும் உள்பாங்கினை வளர்த்துக் கொள்ள உறுதுணையாக இருப்பவை நமது இலக்கியங்களே!

வாழ்வியல் நெறிகளைப் போதிப்பதில் "கல்வியிற் பெரியன்" கம்பனுடைய இராமகாதை சிறந்து விளங்குவதை நாம் அறிவோம்.

இராமன், கம்பனது காப்பியத்தின் தலைமகன்! பண்புகளின் உறைவிடம்! அறத்தை நிலைநாட்டத் தோன்றியவன்! ஆயினும், தன்னுடைய செயலே தன்னுடைய துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகும். "தீதும் நன்றும் பிறந்தரவாரா" என்ற நெறியை உணர்ந்து வருந்துகிறான்.

"சிறியரென்று இகழ்ந்து நோவு செய்வன் செய்யன் மற்றுஇந் நெறியிகந்து யான் ஓர் தீமை இழைத்தலாய் உணர்ச்சிநீண்டு குறியதா மேனிஆய கூனியால் குலைத் தோளாய் வெறியன எய்தி நொய்தின் வெம்துயர்க் கடவின் வீழ்ந்தேன்"

(கிட். கா- அரசியற்படலம்)

நான் கூனிக் குத் தொல்லை தந்தேன். அதன் பயனாக நன்மைகள் அனைத்தையும் (அரசு, தந்தை, மனைவி, சுற்றம்) இழந்து வருந்துகிறேன். எனவே "நீ எவரையும் புண்படுத்தாதே" எனச் சுகர்வனுக்குத் தன் பட்டறிவை எடுத்துக் கூறுகிறான்.

மேற்கண்ட பாடல், நம்மில் எத்தனை பேரிடம் இப்பண்பு உள்ளது என்பதைச் சிந்திக்க வைக்கும் திறன் கொண்டது!

இராமனும் இராவணனும் போரிடுகின்றனர். இலங்காபுரி மன்னன் சிறந்த வீரன். ஆயினும், அவனது அடாத செயலே, அவன் தோல்வியைத் தழுவக் காரணமாயிற்று.

முதல் நாள் போரில் இராவணன் தோற்று வெறுங்கையனாகப் போர்க்களத்தில் நிற்கின்றான். இராமன் அவனை வீழ்த்தி இருக்க முடியும். ஆயினும், இராவணன் திருந்துவான் என்ற நம்பிக்கையில் அவனுக்கு இராமன் ஒரு வாய்ப்பினை அளிக்கின்றான். "...இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வாவென நல்கினான்..."

(யுத். கா - மு.போ. படலம்)

("ஆளையா உனக்கு அமைந்தனக்" எனத் தொடங்கும் பா.)

போரில் படைக்கலன்களை இழந்து நின்றவனைக் கொல்வது பேராண்மை அன்று; போர்க்களத்தில் பகை மேற்கொண்டவனைக் கொல்வதைக் காட்டிலும் அவனுக்கு உதவி புரிவதே உயர்ந்த பண்பாகும். இதுவே ஒப்பற்ற தமிழ் மரபாகும்!

பேராண்மை என்பது தறுகண்; ஒன்று உற்றகால்

ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு - குறள் 783

(ஊராண்மை - உதவி / வாய்ப்பு)

இக்குறளுக்குச் சான்றாக வாழ்ந்தவன் இராமன். அவனது கருணையுள்ளம் எல்லையற்றது என்பதை நமக்கு உணர்த்தும் கம்பனது பாங்கே அவனைக் கனிச்சக்கரவர்த்தியாகப் போற்றச் செய்தது!

போர் முடிந்தது; அனைவரும் இராமனை வாழ்த்தி வணங்கினர். சிவன், தயரதனிடம் "உனது பெருந்துயரத்தைப் போக்கிக் கொள்ளவும், இராமனது உள்ளம் அமைதி அடையவும் நீ பூவுலகு சென்று இராமனைக் கண்டுவா" என்று பணிக்கத் தயரதனும் தன் குலக்கொடியான இராமனைக் காண்கிறான். இருவரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

அச்சமயம், தயரதன் இராமனை நோக்கி

"யான் உனக்குத் தருவதாகிய ஒரு வரத்தினைக் கேள்" என்றான்." ஆயினும், "உனக்கு அமைந்தது ஒன்று உரை" என அழகன் "தீயன் என்று நீது நந்த என் தெய்வமும் மகனும், தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக" எனத் தாழ்ந்தான் வாய் திறந்து எழுந்து ஆர்த்தன உயிரெமை வழுத்தி (யுத்.கா. மீட்சிப்படலம் - தெய்வம் - கைகேயி)

இப்பாடல் வழி, இராமனை மா மனிதனாகக் காட்டிய கம்பனுடைய மாண்பை நாம் நம் வாழ் நாளெல்லாம் பாராட்டி மகிழத்தக்கதாகும்.

போரும் பூசலும் அற்று, அன்பால் அரவணைத்துச் செல்லும் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பெருங் கோட்பாட்டைத் தன் காப்பியத்தின் வழி நமக்கெல்லாம் போதித்த கம்பன் என்றும் நம்முடன் வாழ்ந்து வருகிறான் என்பதே உண்மை! ★★

அருள்யிகு நாகநாத சுவாமி துணை!

வி. அகோரமூர்த்தி குருக்கள்

சித்தி விநாயகர் ஆலயம், லாகூர்நெவ்,
பாரீஸ். போன்: 0143524760

வீட்டில் சந்திகள், கடை பூஜை, திருமணம்,

ஜாதகம், பூ-மாலை, ஜடநாகம்

தயார் செய்து தரப்படும்

அண்ணலும் நோக்கினான்!

அவளும் நோக்கினாள்!

(புதுவைக் கம்பன் விழா 2005-இல் பாடியது)

கவிஞர் கண. கயிலாசார்

அவளும் நோக்கினாள் அவளும் நோக்கினான்
மிதிலா புரியின் மேதகு வீதியில்
பொன்மணி மாடப் பொலிவின் உச்சியில்
கண்மணி நின்று காட்சி தந்தாள்!
அண்ணலும் அரண்மனை முகப்பில் இல்லை!
பெண்ணவள் நோக்கினாள்! மன்னனும் நோக்கினான்!
அயோத்தி மாநகர் அந்தப் புரத்தில்
பூக்கள் சூழும் புகழ்க்கா வனத்தில்
நிலவின் முற்றம் நீங்கா அழகில்
தாமரை பூத்த தடாகக் கரையில்
வாழ்த்தித் தொடரும் தோழிகள் மருங்கே
தாழ்த்தி வணங்கும் சேடியர் கூட
உற்றம் சுற்றம் உறவு முறைகள்
பெற்ற பெருமைகள் பின்னே இல்லை!
குற்றம் அற்ற கோதை நோக்கினாள்
காலின் சிலம்பு கத்திட வில்லை!
கரத்தின் வகைகள் சிரித்திட வில்லை!
நாற்புரம் ஒளியும் நகையும் சிந்தும்
நூற்புரம் படர்ந்த துகில்ஒலி இல்லை!
அள்ளும் இனிமை ஆரத் தழுவித்
துள்ளிச் சிதறும் குரல்ஒலி இல்லை!
கோலம் போடும் பாத அசைவோ
நீல மலர்விழி நீட்டும் கூர்மையோ
ஆளை விழுங்க அவிழ்ந்து தொங்கும்
மானாக் கூந்தல் மணமும் இல்லை!
ஆயினும் நோக்கினாள் அண்ணலை அந்நான்!
மான்னை வந்து தழுவிட மங்கை
நிழலும் காணா நிலையிலும் நோக்கினாள்
வழக்கம் போல வள்ளலாம் அண்ணலை!
வாள்வழி நோக்காள் வனிதை நோக்கிடாள்
வேள்அவன், வேந்தன், வித்தகன் நோக்கிடப்
பார்வை வேண்டிமா? பாழ்மனம் போதுமே!
நினைத்தல் என்பதே மறந்தால் அல்லவோ?

பார்த்தல் என்பதும் பாரா மகட்கு!
பார்த்ததும் பிரியவும் பிரிந்தபின் பார்க்கவும்
சேர்த்ததா நெஞ்சில் செம்மலின் வதனம்?
கண்வழி நோக்கிக் கலந்திட டானே!
கண்ணினவன்! ஒளிஅவன்! காட்சியோ மாட்சி!
எண்ணத் தடத்தில் என்றும் படிந்ததே!
காலம், தூரம், கடலும் கடக்கப்
பாலம் போடும் பார்த்த நெஞ்சமே!
தென்றல் பார்வையைத் திரட்டிச் செலாதா?
குன்றும் தடுக்குமா? குளிர்நில[வு] உதவியை
கட்டெழில் மாட்சியைக் காணா திருக்கக்
காவலும் உண்டோ இலங்கை அரசுக்கு?
ஆர்ப்பரித்து எழுந்திடும் அரக்கர் கூட்டம்,
சூர்ப்ப நகைமுதல் சூது மதியினர்,
ஆயுதப் படைகள், நால்வகை சேனைகள்,
மாய வித்தைகள் மடக்குமா வழியை?
சேர்ப்பேன் உளம்எனச் சேபிழை நோக்கினாள்!
தீர்க்க முடியாத தீராத துயரில்
ஆர்த்தெழுந் தாடும் நெஞ்சின் ஓசையில்
வானர மந்தை வழங்கிய இரைச்சலில்
கானக இருட்டு கவியும் நெஞ்சில்!
வானமும் பூமியும் போனதாய் எண்ணியும்
ஈனம் எய்தா இருவிழிக் குள்ளே
வட்டம் போடும்! சிட்டைக் களியைக்
கொட்டும் சுனைநீர்க் குளிர்ச்சியை அண்ணல்
காணும் கண்கள், காணாமல் நோக்கினாள்!
இலங்கா புரியெனில் இப்புவிச் சொர்க்கம்
இலங்குநூல் படைக்க ஏற்றங்கள் அனந்தம்!
இந்திர உலகாம் இணைவே[று] இல்லை!
கந்தர்வ உலகக் காட்சியும் தோற்றும்
சுந்தரச் சோலைகள் சுற்றிச் சூழச்
சிந்தை மயங்க விந்தை அமைக்கும்!

குபேரன் நாணிணான்! கோங்களின் கூட்டம்
 குப்புறக் கிடந்தது! கூனிக் குறுகிப்
 படைத்த பிரமன் பார்வை விலக்கினான்!
 கொடுத்த வரத்தினால் சிவனும் ஒதுங்கினான்!
 வைகுந்த வாசன் வாழ்ந்தான் எங்கோ!
 ஈசன் நாமம் எடுத்துக் கொண்டான்
 பத்துத் தலைகள் படைத்த மன்னவன்
 இத்தனை செல்வம் எடுத்த வித்தகன்
 ஊழித் தீயை ஒளிர்மலர்ப் பொழிலாய்
 ஊழின் வலியால் வெஞ்சிறை வைத்தான்
 சிறையென வந்த சிந்தா மணியான்
 கரையிலாக் கடல்போல் அழகினன் துயரும்
 பரவிட ஒருமரப் பக்கம் அமர்ந்தான்!
 அசோக வனமென அதனை அழைப்பார்!
 சோக வனமெனச் சொல்வதே பொருத்தம்!
 மேகம் மிதந்து பழியைச் சுமக்கும்!
 வேக மாக விலகிப் பறந்திடும்
 காலைக் கதிரும் கடும்பகல் கொடுமையும்
 மாலை குளிர்ச்சியால் மறைந்திடும் அன்றோ!
 உடுக்களின் அழகாம் ஊர்வலம் போகும்!
 நிலவும் தோன்றும்! நிழலென மறையும்
 இலைஇவை என்றே ஏந்தியை இருந்தான்!
 அலைகடல் போலே ஆர்த்திடும் நெஞ்சால்
 தலைமகன் வாடிவைப் பொழுதெலாம் நோக்கினான்!
 எங்கோ ஒருவன், இவன்உயிர் வாழ்வோன்
 நீங்கா நிழலாய் நிற்பது தெரியும்!
 தூங்காக் கண்ணும் துயில்கொளா, உடம்பும்
 தாகம் பசியெனும் தவிப்பும் மறைய
 யோகச் சாலையின் தோற்றமும் புலப்படும்!
 யோக நிலையில் இவரும் இருந்தான்
 உடையென ஒன்றும் உடம்பைத் தழுவும்;
 உணவென நீரென எதுவும் நழுவும்!
 உறக்கத் தேவதை வருவான், போவான்,
 திறந்த இமைகளை மூடுவான் இல்லை!
 வருந்தி வழிமேல் வழியை வைப்பான்
 இருந்த மங்கையோ இதயம் அமர்ந்து
 பொருந்திய பொலிவில் விழியைப் பூட்டினான்!
 முகமே இல்லா மூர்க்களின் கூச்சல்
 அகமென ஒன்றே அமையார் பாய்ச்சல்
 பகலிலும் இருட்டைப் பரப்பிய மரங்கள்

தென்றலும் தீண்ட அஞ்சி ஓடும்
 குன்றெனக் கொடுமை கூத்து நிகழ்த்தும்
 இன்று, பூவையால் தன்னை இழந்தான்
 பகைவன் வந்து பசுப்பிய சொற்கள்!
 வகைவகை யாக வஞ்சம் பூசிச்
 சிகைவிரித் தாடிச் சிந்திய சொற்கள்!
 கமன்தொட அஞ்சும் எழில்தனை நாடிச்
 சுமந்த பாவம் தூவிய சொற்கள்!
 இறையென உயிரில் இணைந்த வடிவைக்
 கறைபடக் காணக் கவிந்த சொற்கள்!
 எரிதழல் இட்ட ஈட்டியைப் போல
 நெஞ்சில் புகுந்ததாய் எண்ணி உருகினான்!
 கூம்பிய மலராய்க் குன்றிப் போனான்!
 தேம்பினான், துடித்தான், திணறித் தவித்தான்!
 வெள்ளம் போலும் விழிநீர் பெருக
 உள்ளம் நொந்தான்! உயிர்விடத் துணிந்தான்!
 வாணம் ஒன்று வந்து தடுத்தது!
 சேனை வருமெனச் செய்தி சொன்னது!
 கணைஎழில் ஆழியைக் கரத்தில் கொடுத்தது!
 சூடா மணியைச் சுமந்து சென்றது!
 ஈடா இவைகள்? இதயம் சூழும்
 வேத முதலோன் என்று வருவான்?
 நீதி நிறுத்தி நெடும்பகை முடித்துக்
 காதல் துணையின் கண்ணீர் துடைக்க
 நாதன் எந்நான் நாடுவன் இங்கே?
 அண்ணலை நோக்கிய அன்னாள் நோக்கினான்!
 கண்ணொடு கண்ணும் கலந்திட நோக்கினான்!
 வில்லை முறித்து வியத்தகு வலிமையால்
 இல்லை இவர்க்காம் இணையிங் கென்றே
 மாலை சூடிய மனமும் தினமும்
 ஒன்றென் றாக உணர்ந்து நோக்கினான்!
 கடிமணம் புரிந்த காவிய நாயகன்
 படித்த படிப்பும் அழகும் புதிதா?
 முகமெனும் தடத்தில் மொய்த்த விழிகள்
 அகம்எடுத்த தாளும் அரும்இதழ்ச் சிரிப்போ?
 ஏற்றமும் தோற்றமும் எண்ணமும் வண்ணமும்
 மாற்றம் இல்லையே! மகிழ்ந்ததும் இணைந்ததும்
 நேற்றா? இன்றா? நீண்ட காலம்
 போற்றிய வாழ்வெனப் புகலுதே உள்ளம்!
 தடந்தோள் நெஞ்சின் தாமரைத் தடாக

இடம்தான் இருந்த இருக்கை என்பதாய்
 மூச்சும் காற்றும் முழங்குதே உண்மை!
 அரியணை ஏறியே முடிதரித் தாள்
 அயோத்தி அழைத்ததும் அதன்பின் வந்ததும்
 பாச பந்தம் பறித்த[து] அரசை!
 வாசம் வனமென வாழ்த்தாய்க் கொண்டது!
 காவிய நாயகன் காடு புகுந்திட
 ஓவிய நாயகி மேவிய நிழலாய்க்,
 கங்கைக் கரையும் சித்திரக் கூடமும்
 பொங்கும் நிலவாய்ப், புலப்பட நோக்கினாள்!
 இத்தனை தூரமும் எண்ணமும் செயலும்
 வித்தகன் வலிவும் பொலிவும் விளக்கியும்
 ஏனோ மறந்தாள்? இலக்குவன் கோட்டினை
 ஏனோ துறந்தாள்? இராவணன் வஞ்சக
 மாய மான்என மனத்தில் படாததேன்?
 தூய இலக்குவன் சொல்லிய சொல்லைக்
 கேளா நின்றாள் கேள்வனைத் தேட
 மானாப் பழியை வழுத்தினாள், ஐயோ!
 தேனாய்க் கட்டித் துடிக்கச் செய்த
 வான்போல் சொற்கள் வாங்க முடியுமா?
 ஆசை அணங்கின் அறிவைமறைத்தது!
 நேசம் அனைத்தும் நெஞ்சில் துளைத்தது!
 மோசம் போனாள்! மூர்க்கன் கைவசம்!
 நீசச் சிறையில் நிற்கிறாள் அந்தோ!
 கணம்மணம் புகுந்த கருக்கிருட் டாலே
 இனம்துணை பிரிந்தாள்! இந்நிலை ஏற்றாள்!
 பேதையின் பிழையால் பெண்புத்தி பிணங்கக்
 காதலும் வாழ்வும் கனவாய்ப் போனதே!
 குலம்தரும் மாட்சி குன்றுதல் ஆனதே!
 நிலம்புகழ் ஆட்சி நீராய்க் கரைந்ததே!
 விரல்படா விடினும் விழிகள் பட்டதே!
 சிரங்கள் பத்தும் சிறுமை செய்தன!
 கற்பெனும் அற்புதம் சொற்றிறம் பாணம்
 அற்பமம் இழந்திலேன்! ஆயினும் நொந்தேன்!
 கற்பனை யாமினும் காவிய அழகில்
 அற்புதம் அன்றி அவலம் வருவதா?
 ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாய் உயிர்தமிழ் பண்பைத்
 திருமணம் செய்த செல்வனின் கிழத்தி
 பிறன்வசம் இருப்பதா? பின்மருங்கு அமர்வதா?
 இன்னுயிர் இனியன் நெஞ்சில் இடுவாள்;

பொன்னும் தீயில் புகுவதாய்க் கலப்பாள்;
 பின்ஏன் இருக்கிறாள்? பெருகுநீர் விழிதரத்
 தேம்பித் துடிப்பதென்? கூம்பிக் கிடப்பதென்?
 காத்தக் கிடக்கிறாள் கணவனுக் காகக்
 கட்டழ[கு] ஏந்திய காதல் உறவும்
 தொட்ட மகிழ்ச்சி தொடுத்த பெருமையும்
 விட்டதை மீண்டும் வேண்டுவாள் அல்ல!
 நிலம்புகழ் மணம் நிறுத்திட வேண்டும்
 குலம்தரும் பெருமை கொண்டிட வேண்டும்
 தலைமகன் வருவான் தருவான் விடுதலை!
 நிலையிது அன்றி நினைப்பெதும் இல்லை!
 குலமகன் ஒருத்தியைக் குன்றின் ஓளியை
 விலைமதிப் பில்லா வேத நெறியினைக்
 கலையாப் பெண்மையின் கற்பின் சோதியை
 மலையென விலங்கும் விழியை வைத்தால்
 உலகெலாம் அனாவிய ஒருவன் வருவான்!
 தலைமுதல் பாதம் தரும்இடம் எல்லாம்
 அலைஅலை யாக அவன்விடும் பாணம்!
 பெண்மையை இகழ்ந்த புண்மையே சூழும்!
 எண்ணம் ஆசை இருந்திடா வண்ணம்
 எங்கே எங்களைத் தேடிப் பரவிடும்
 இலங்கை அழியும்! இராவணன் வீழ்வான்!
 குலத்தொடு அரக்கர் கொடுமை சாகும்!
 கலங்கரை விளக்கமாய்ப் பெண்ணின் கற்பு
 நிலமெலாம் போற்ற நின்று மிளிர்ந்திடும்!
 பெண்மையின் அழகும் பெருமையும் மாட்சியும்
 உண்மையும் உயர்வும் உச்சியில் அமரும்!
 சிறைதூயர் உடைத்துச் செந்தீ குளித்துக்
 கறையினைத் துடைக்கக் காலம் நோக்கினாள்!
 சிறையினை உடைக்கச் செல்வந்தான் வேண்டிமா?
 கறையினைத் துடைக்கக் கணவன்தான் வேண்டிமா?
 எண்ணிய மாத்திரம் இலங்கை அழியும்!
 கண்ணீர் சொட்டில் காவியம் முடியும்!
 மண்ணில் எந்த மங்கையும் செய்வாள்
 திண்ணிய நெஞ்சொடும் கண்ணியம் காத்தும்
 அண்ணலே இந்த அரும்பணி முடிக்க
 எண்ணினாள், எனவே இன்னும் நோக்கினாள்
 கானக இருட்டில் கலைந்த சோதியை
 வானகம் தீட்டிய வரையிலா வண்பை
 எண்ணி நோக்கினாள், இக்கதை நாயகன்
 பெண்ணின் பெருமையைப் பிழைபடச் செய்த
 பாதகன் சிறையும் வாழ்வும் நொறுக்கி
 ஆதவன் போலும் அவன்புகும் நாளை
 அவளும் நோக்கினாள்! அண்ணலும் நோக்கினாள்!

தமிழ்ச்சான்றோர் நினைவுகள்

1. குமரகுருபர அடிகள்	- 08.05.1688	42. புலவர் வேங்கடராசலு	- 28.06.1963
2. வீரமாமுனிவர்	- 04.02.1747	43. பாவேந்தர் பாரதிதாசன்	- 21.04.1964
3. இராமலிங்க வள்ளலார்	- 30.01.1874	44. சம்பந்தனார்	- 24.09.1964
4. திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரனார்	- 01.02.1876	45. முனைவர் மா.இராசமாணிக்கனார்	- 26.05.1967
5. மனோம்மணியம் பெ. சுந்தரனார்	- 13.04.1887	46. அ.சிதம்பரநாதனார்	- 28.10.1967
6. வேதநாயகம்	- 21.07.1888	47. டி.கே. சிதம்பரநாதர்	- 16.02.1968
7. ஆறுமுக நாவலர்	- 01.12.1889	48. மயிலை சிவமுத்து	- 06.07.1968
8. கால்டுவெல்	- 28.08.1891	49. அறிஞர் அண்ணா	- 03.02.1969
9. தண்டபாணி அடிகளார்	- 05.07.1898	50. காயிதே மில்லத் இசுமாயில் சாயுபு	- 05.04.1972
10. எச்.ஏ.கிருட்டினப்பிள்ளை	- 02.02.1900	51. நமக்கல் இராமலிங்கனார்	- 25.08.1972
11. தி.வை. தாமோதரனார்	- 01.01.1901	52. புலவர் குழந்தை	- 22.09.1972
12. பரிதிமாற் கலைஞர்	- 01.11.1903	53. மூதறிஞர் இராசாசி	- 25.12.1972
13. சி.யு.போப்	- 11.02.1908	54. சி. இலக்குவனார்	- 03.09.1973
14. அரசன் சண்முகனார்	- 10.01.1915	55. தந்தை பெரியார்	- 24.12.1973
15. பாரதியார்	- 11.09.1922	56. கனியேறு வாணிதாசன்	- 07.08.1974
16. சங்கரதாசு சுவாமிகள்	- 13.11.1922	57. முனைவர் மு.வரதராசனார்	- 10.10.1974
17. பா.வே. மாணிக்கநாயக்கர்	- 30.12.1931	58. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி	- 08.05.1980
18. அ.கி.பரந்தாமனர்	- 24.02.1936	59. தெ.பெ.மீனாட்சி சுந்தரனார்	- 27.08.1980
19. கா. நமச்சிவாயர்	- 13.03.1936	60. தேவநேயப் பாவாணர்	- 16.01.1981
20. வ.உ.சிதம்பரனார்	- 18.11.1936	61. ஜானவ.துரைசாமியார்	- 03.04.1981
21. உ.வே.சாமிநாதர்	- 28.04.1942	62. உடுமலை நாராயணகவி	- 23.05.1981
22. ஞானியாரடிகள்	- 01.02.1943	63. பண்ணாரச்சி வல்லுநர். ப.சுந்தரேசனார்	- 09.06.1981
23. ந.மு.வேங்கடசாமியார்	- 23.03.1946	64. கம்பனாடிப்பொடி சா.கணேசன்	- 28.07.1982
24. விபுலானந்த அடிகள்	- 20.07.1947	65. கண்ணதாசன்	- 17.10.1981
25. ந.சி. கந்தையா	- 18.11.1947	66. மே.வீ. வேணுகோபாலனார்	- 04.02.1985
26. அண்ணாமலை அரசர்	- 15.06.1948	67. நினைவுக்கலை ஓந்தல் இராமையா	- 18.05.1986
27. செய்குத்தம்பிப் பாவலர்	- 13.02.1950	68. ஆட்சிமொழிக்காவலர் கீ. இராமலிங்கனார்	- 20.09.1986
28. மறைமலையடிகள்	- 15.09.1950	69. வ.சுப. மாணிக்கனார்	- 24.04.1989
29. தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க	- 17.09.1953	70. புதுவைச் சிவம்	- 31.08.1990
30. கதிரேசன் செட்டியார்	- 25.10.1953	71. கிருபானந்த வாரியார்	- 07.11.1993
31. வையாபுரியார்	- 17.02.1954	72. குன்றக்குடி அடிகளார்	- 15.04.1994
32. கனிமணி தேசிக விநாயகனார்	- 24.09.1954	73. முத்தமிழ்க்காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம்	- 19.12.1994
33. கலைவாணர் என்.எசு.கிருட்டினன்	- 30.08.1957	74. பெருஞ்சித்திரனார்	- 11.06.1995
34. பட்டுக்கோட்டைக் கலியாணசுந்தரம்	- 08.10.1959	75. சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம்	- 03.10.1995
35. நரவலர் ச. சோமசுந்தரபாரதியார்	- 14.12.1959	76. புலவர் சுந்தரசண்முகனார்	- 30.10.1997
36. சி.வை.சதாசிவப்பண்டாரத்தார்	- 02.01.1961	77. சாலை இளந்திரையனார்	- 04.10.1998
37. சாமி சிதம்பரனார்	- 17.01.1961	78. சி.டி.நாயுடு [கோ.துரைசாமி]	- 13.05.
38. பர.வே.மாணிக்கனார்	- 25.04.1961	79. வ.வே.சுப்ரமணியனார்	- 13.06.
39. இரா.பி.சேதுப்பிள்ளை	- 08.08.1961	80. இசையரசு தண்டபாணிதேசிகர்	- 26.06.
40. யம்பல் சம்பந்தர்	- 01.1962	81. பாண்டித்துரை தேவர்	- 02.12.1911
41. ப.சீவானந்தம்	- 18.01.1963		

நாலாயிரப் பனுவல்

1. திருப்பல்லாண்டு - பெரியாழ்வார்
2. திருமொழி - பெரியாழ்வார்
3. திருப்பாவை - ஆண்டாள்
4. நாச்சியார் திருமொழி - ஆண்டாள்
5. பெருமாள் திருமொழி - குலசேகரப்பெருமாள்
6. திருச்சந்த விருத்தம் - திருமழிசையாழ்வார்
7. நான்முகன் திருவந்தாதி - திருமழிசையாழ்வார்
8. திருமலை - தொண்டரடிப்பொடிகள்
9. திருப்பள்ளியெழுச்சி - தொண்டரடிப்பொடிகள்
10. அமலனாதிபிரான் - திருப்பாணாழ்வார்
11. கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பு - மதுரகவிகள்
12. பெரியதிருமொழி - திருமங்கையாழ்வார்
13. திருக்குறுந்தாண்டவம் - திருமங்கையாழ்வார்
14. திருநெடுந்தாண்டவம் - திருமங்கையாழ்வார்
15. திரு எழுசுற்றிக்கை - திருமங்கையாழ்வார்
16. சிறிய திருமடல் - திருமங்கையாழ்வார்
17. பெரிய திருமடல் - திருமங்கையாழ்வார்
18. இரண்டாம் திருவந்தாதி - பூதத்தாழ்வார்
19. மூன்றாம் திருவந்தாதி - பேயாழ்வார்
21. திருவிருத்தம் - நம்மாழ்வார்
22. திருவாசிரியம் - நம்மாழ்வார்
23. பெரிய திருவந்தாதி - நம்மாழ்வார்
24. திருவாய்மொழி - நம்மாழ்வார்
25. இராமாயுச நூற்றந்தாதி - திருவரங்கத்தமுதனார்

வேதாந்த சாத்திரம்

1. கைவல்ய நவதீதம் - தாண்டவமூர்த்தி
2. வேதாந்த சூடாமணி - சிவப்பிரகாசர்
3. வாசிபட்டம் - வீரையாளவந்தார்
4. ஈசுர கீதை - தத்துவராயர்
5. பிரம கீதை - தத்துவராயர்
6. பசுவற் கீதை - தத்துவராயர்
7. பிரபோத சந்திரோதயம் - திருவேங்கிடசாமி

புராணம்

1. கந்தபுராணம் - கச்சியப்பர்
2. உபதேச காண்டம் - கோனேரியப்ப முதலியார்
3. வாபுசங்கிதை - வரகு பாண்டியன்
4. பிரமோத்தர காண்டம் - வரதுங்க ராமபாண்டியன்
5. காசி காண்டம் - அதிவீர ராமபாண்டியன்
6. கூர்ம புராணம் - அதிவீர ராமபாண்டியன்
7. இலிங்க புராணம் - அதிவீர ராமபாண்டியன்
8. கோயிற் புராணம் - உமாபதி சிவாசாரியர்
9. காஞ்சிப் புராணம் - சிவஞானயோகி
10. பிரபுலிங்க விலை - சிவப்பிரகாசர்
11. சேது புராணம் - நிரம்பவழுகியதேசிகர்
12. திருவிளையாடல் புராணம் - பரஞ்சோதிமுனிவர்
13. திருத்தணிகைப் புராணம் - கச்சியப்பமுனிவர்
14. விருத்தாசல புராணம் - ஞானக்கூத்தர்
15. சீரா புராணம் - உமறுப்புலவர்
16. வாதவூரர் புராணம் - கடவுள் மகாமுனிவர்
17. திருவானைக்கா புராணம் - கச்சியப்பமுனிவர்
18. கழுக்குன்ற புராணம் - அந்தகக் கவிராயர்
19. பாகவத புராணம் - ஆரியப்புலவர்
20. குற்றால தல புராணம் - இராசப்பக் கவிராயர்
22. சீகாழிப் புராணம் - அருணாசல கவிராயர்
23. அருணாசல புராணம் - எல்லப்ப நாவலர்
24. செவ்வந்தி புராணம் - எல்லப்ப நாவலர்
25. திருவெண்காட்டுப்புராணம் - எல்லப்ப நாவலர்
26. திருமுறைகண்ட புராணம் - உமாபதி சிவாசாரியர்
27. தெய்வானை புராணம் - நல்லப்ப பிள்ளை
28. கருணிப் புராணம் - நற்கீரர்
29. காளத்தி புராணம் - கருணைப்பிரகாச தேசிகர்
30. யோசேப்புப் புராணம் - சூழங்கைத் தம்பிரான்
31. திருக்கூவ புராணம் - சிவப்பிரகாசர்
32. களத்தூர் புராணம் - சரவணப் பெருமானையர்
33. திருவுறத்தை புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
34. திருக்குடந்தைப் புராணம் - மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
35. மாயூர்ப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
36. திருத்தூரத்திப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
37. திருக்குறுக்கை வீரட்டப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
38. திருவாளொளிப்புற்றுார் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
39. விளத்தொட்டி புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
40. ஆற்றுார்ப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
41. தனியூர்ப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
42. மணிப்பட்டிக்கரைபுராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
43. கோயிலூர்ப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
44. கண்டதேவிப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
45. சூரைக்குடிப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
46. வீரைவனப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
47. திருமயிலைப் புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
48. திருநாகைக்காரோண புராணம் - மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
49. பெரிய புராணம் - சேக்கிழார்

கம்பன் இதழாசிரியர்

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

- பெயர்** : கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்
- பிறந்த நாள்** : 01.07.1965
- பிறந்த இடம்** : முதலியார்பேட்டை, புதுவை - 4.
- பெற்றோர்** : கவிஞர் தே. சனார்த்தனன் (எ) கிருட்டினசாமி கி. சந்திரா
- திருமண நாள்** : 12.04.1993
- மனைவி** : பா. குணசுந்தரி
- பிள்ளைகள்** : பேரெழிலி, திருச்சித்தன், பாவரசி.
- பணி** : பொறியியல் தொழில் நுட்பக் கலைஞர்
- கல்வித்தகுதி** : மேனிலைக் கல்வி
- முகவரி - 1** : 37 கருமாரர் தெரு, முதலியார்பேட்டை, புதுவை - 605 004.
- முகவரி - 2** : 6 rue, Paul Langevin, 95140 - Garges Les Gonesse, FRANCE.
- சிறப்புப் பட்டங்கள்** : மொழிப்போர் மறவர்
நற்றமிழ்ப் பாவலர்
வைணவச் செல்வர்
கவிதைச் செல்வர்
- பொறுப்புக்கள்** : பிரான்சுக் கம்பன் கழகத் தலைவர் - நிறுவநர்.
பிரான்சுத் தமிழ்ச்சங்கச் செயலர்
பிரான்சுச் சிவன்கோயில் செயலர்
பிரான்சு இராமலிங்க மன்றச் செயலர்
புதுவைத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகச் செயலர்
"கம்பன்" திங்களிதழ் ஆசிரியர்
"தமிழ்வாணி" இதழின் சிறப்பாசிரியர்
"சன்மார்க்கம்" இதழின் துணையாசிரியர்
- நூலாசிரியர்** : கவிஞர் கி. பாரதிதாசன் கவிதைகள் (10 தொகுதிகள்)
நாண்மலர்கள்
புத்தாண்டுப் பாமலர்
தமிழ்முதம்
அருள்மிகு ஐயப்பன் பாமலர்
- பதிப்பாசிரியர்** : போற்றி வழிபாடு !
ஆழ்வார் அருளிய அருந்தமிழ் - 1
ஆழ்வார் அருளிய அருந்தமிழ் - 2
நெஞ்சில் நின்ற நினைவுகள் - தொகுதி - 2
(இயலிசைப் புலவர் இராச - வேங்கடேசனர்)
அருட்செல்வர் அந்தாதி
(கவிஞர். தே. சனார்த்தனன்)
- தொகுப்பாசிரியர்** : பாவாணர் நூற்றாண்டு விழா மலர்
காமராசர் நூற்றாண்டு விழா மலர்
சன்மார்க்கச் சீலர் சிவசண்முகனார் வைரவிழா மலர்
- தொலைபேசி எண்** : (0413) 2358909 (புதுச்சேரி)
033 (0)139868653 (பிரான்சு)

சிவமயம்

கணேசா மண்டபம்

நவீன வசதிகளுடன் கூடிய மண்டபம்

- ★ பாதுகாப்பு - சுகாதார வசதிகள்
  - ★ விசேட வாகனத்தாரிப்பு வசதிகளுடன்
  - ★ பொதுமக்கள் ஒன்று கூடுவதற்குப் பிரஞ்சுச் சட்ட விதிகளின் படி அமைக்கப்பட்ட மண்டபம்
- சாப்பாடு வசதிகளுக்காக மேலதிக மண்டபமும் உள்ளது

மணவறை, மணிச்சோடனை, மலர் மாலை
சாப்பாடு வசதிகள், போட்டோ வீடியோ

மற்றும் குத்துவிளக்கு உட்பட விழாவிற்குத் தேவையான
அனைத்துப் பொருட்கள், ஐயர் வசதிகள் என்பன
குறைந்த செலவில் ஏற்பாடு செய்து தரப்படும்

GANESHA MANDAPAM

Tram: 1-Arrêt: Hôtel de Ville / Bus : 249 Arrêt : Hôtel de Ville)
RER B: LA COURNEUVE - AUBERVILLIERS - Sortie: Avenue Victor Hugo

தொடர்புகளுக்கு : 01 42 35 19 09 06 11 99 37 24
ஆலயம் : 01 48 35 40 68

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

ANNAMALAI UNIVERSITY

INSTITUT INTERNATIONAL DES ÉTUDES SUPÉRIEURES

70 Rue Philippe de Girard 75018 PARIS ☎ 33 1 60 28 39 12 / 46 07 16 00

பல்கலைக் கழகப் பட்டப் படிப்பு

ஐரோப்பாவாழ் தமிழர்களுக்கோர் நற்செய்தி!

பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற வேண்டும் எனும் உங்கள் கனவுக்கு.....
வீட்டிலிருந்தே படித்துப் பட்டதாரி ஆக வேண்டும் என்ற உங்கள் ஆசைக்கு.....
அரிய கல்வி வாய்ப்பை நல்கிறது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் !

அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் அசிதிரேலியா பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வித்தரத்திற்கு இணையான கல்வித்தரத்தையும் - அங்கீகாரத்தையும் உடையதும், Association of Common Wealth Universities, International Council for Distance Education ஆகிய சர்வதேசப் பல்கலைக்கழக நிறுவனங்களில் அங்கத்துவம் உடையதுமான அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஐரோப்பியத் தமிழர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புக்களை மூன்றாவது ஆண்டாக விடுவதையச் செய்துள்ளது. கடந்த கல்வியாண்டுக்கு விண்ணப்பித்த 11 மாணவர்கள் தமது கல்வியை இரண்டாவது ஆண்டாகத் தொடர்கிறார்கள்.

- ★ சேருவதற்கான கல்வித்தகுதி: A/L - +2 அல்லது O/L - SSLC
  - ★ பல்கலைக்கழகப் பட்டம் உடையவர்கள் விரும்பும் துறையில் மேற்படிப்பைத் தொடரலாம்.
  - ★ தேர்வுகள் இந்திய தூதுவ ராலயத்தில் நடைபெறும்.
  - ★ பட்டப்படிப்புக்குரிய அனைத்து நூல்களையும் பல்கலைக்கழகமே வழங்குகிறது.
- 2005 - 2006 -ஆம் கல்வியாண்டுக்கான பதிவுகள் இப்பொழுது நடைபெறுகின்றன. நல்வாய்ப்பைத் தவறவிடாமல் உங்கள் பதிவுக்கு இப்போதே முந்திக் கொள்ளுங்கள்!

தமிழ் வழிப்பட்டப் படிப்புக்கள்

- ❖ B.A., B.Com., இளங்கலை (இளமானி) (3 ஆண்டுகள்)
  - ❖ M.A., M.Com., முதுகலை (முதுமானி) (2 ஆண்டுகள்)
- கல்வித்துறைகள்: தமிழ், சமூகவியல், சந்தியியல் மேலாண்மை, விளங்கியியல், வணிகவியல், அரசியல், விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம்.
- ❖ ஆங்கில வழி பட்டப் படிப்புக்கள்
  - ❖ B.Sc., கணிணி, கணிதம், B.B.A., B.M.M., M.C.A., M.B.A.,
  - ❖ பட்டையப்படிப்பு: சைவசித்தாந்தம் - 1 வருட படிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்)

தொடர்புக்கு

LE DIRECTEUR.

ANNAMALAI UNIVERSITY

Institut International des Études Supérieures

70 Rue Philippe de Girard 75018 PARIS. FRANCE. Tél: 33 1 60 28 39 12 / 46 07 16 00

E.Mail: Sathasivan. Sachchithanatham @ wanadoo.fr. / IIES @ wanadoo.fr.

சேரன் ழராவல்சு

பாரிசு நகரில் புதிய பயண நிறுவனம்
நியூ சோழ வொய்யாழில் பணியாற்றிய
திரு. சில்வன் அமல்ராசுவின

சேரன் ழராவல்சு

சிறந்த முறையில் நிறைந்த பணிகளைப்
வெற்று மகிழ்ந்திட இன்றே நாடுவீர்!

Monsieur Sylvain AmalRaj

Ancien agent de New cholo Voyages sera heureux de vous accueillir
prochainement dans sa nouvelle agence

CHEARAN TRAVELS

4 rue cail 75010 Paris. (En face du magasin V.T. Cash and Carry)
M°Gare du Nord, La Chappelle.

Tél: 01.42.09.43.84 08.70.25.33.54 (Prix Appel Local)

E.mail: chearantravels@wanadoo.fr